

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 95

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 6 de juny del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 5158/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a invasió de grumers. 4838
 - 2) **RGE núm. 5156/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'eficiència energètica a l'enllumenat públic d'Eivissa. 4839
 - 3) **RGE núm. 5155/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'adquisició d'electrodomèstics eficients. 4839
 - 4) **RGE núm. 5154/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversió del Govern de les Illes Balears en matèria d'infraestructures educatives a Menorca. 4840
 - 5) **RGE núm. 5157/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escull artificial de les costes de Santanyí. 4840
 - 6) **RGE núm. 5159/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de qualitat educativa (I). 4841
 - 7) **RGE núm. 5160/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua
-

- de qualitat educativa (II). 4842
- 8) RGE núm. 5161/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de qualitat educativa (III). 4843
- 9) RGE núm. 5150/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a preus dels terrenys dels hospitals de Formentera i de Son Espases. 4844
- 10) RGE núm. 5152/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de les noves tecnologies i la innovació a les petites i mitjanes empreses. 4845
- 11) RGE núm. 5153/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sagrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució dels fons europeus realitzada pel Govern de l'Estat quant a les Illes Balears. 4846
- 12) RGE núm. 5151/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a previsions de l'aprovació de la reforma de l'Estatut. 4847
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2880/06**, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa. 4848
- III. MOCIÓ RGE núm. 4588/06**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política de finançament dels projectes de carreteres, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2551/06. 4857
- IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 1019/06, de creació del Consorci de Transports de Mallorca.** 4866
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1375/06**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a creació del Consell de les Dones de les Illes Balears. 4878

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària d'avui. Primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 5158/06, de l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a invasió de grumers.

Primera pregunta RGE núm. 5158/06, relativa a invasió de grumers que formula el diputat Andreu Crespí i Plaza del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que tots els mitjans de comunicació han posat en coneixement dels ciutadans d'aquesta comunitat que s'ha detectat a determinades zones de la Mediterrània una proliferació important de grumers, a més d'una espècia i varietat principalment molesta degut a la longitud dels seus tentacles urticants i que a més se solen desprendre i segueixen urticant malgrat no se visualitzi el conjunt de l'animal, que és el que permet ser vist.

Donat que això pot tenir conseqüències damunt les persones que prenen el bany a la mar a les nostres costes, voldríem saber si hi ha alguna mesura prevista per poder pal·liar aquest inconvenient i fins i tot, les conseqüències nocives per a la salut dels nostres turistes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats. Miri, la Conselleria d'Agricultura i Pesca no té previst fer res en especial, atès que és un fenomen natural en el qual l'objecte de seguiment per part de la Direcció General de Pesca i altres organismes científics. En arribar a les platges les administracions competents mirarem de posar-hi un remei, ja sigui recollir-los o bé mitjançant les barques que fan neteja, o bé posarem una gent que ens pugui fer netes les nostres platges. Però és un fenomen natural que és molt difícil de controlar.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies. El fet de què sigui un fenomen natural no vol dir que no haguem de prendre alguna mesura per resoldre el problema. Els *tsunamis* també son fenòmens naturals i s'ha creat una xarxa d'alerta. Jo comprenc que el tema és complex perquè la retirada d'aquestes espècies que no sempre circulen a la superfície és difícil i donada l'excepcionalitat de la naturalitat, bé jo suggeriria una detecció de les màximes concentracions, uns avisos a les platges, etcètera. Jo crec que

hi ha mesures a prendre, hi ha mesures sanitàries incrementant en aquelles zones allà on se vegi que l'afluència d'aquests animals és notable i la de banyistes també, el desplaçament d'algun servei sanitari per poder atendre les persones que malauradament puguin ser picades. Sabem que les picadures d'aquests animals, sobretot a infants poden tenir conseqüències importants.

Jo crec que hi ha mesures que si no poden evitar el fenomen natural, poden evitar allò que és sobrenatural dels inconvenients.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Miri, aquestes mesures se prenen, s'avisen les platges..., hi ha agents sanitaris que atenen les picadures de grumers que hi pugui haver. I per altra banda, quan se detecta un eixam de grumers, segons la zona que pareix que hagin d'arribar aquests grumers, sí que s'avisa i se prenen totes les precaucions necessàries perquè el mal no sigui tan gros.

Jo crec que d'un *tsunami* als grumers hi ha una mica de diferència.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 5156/06, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte d'eficiència energètica a l'enllumenat públic d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 5156/06, relativa a projecte d'eficiència energètica a l'enllumenat públic a Eivissa que formula el diputat Sr. Diego Guasch i Díaz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta va adreçada a l'Hble. Conseller de Comerç, Indústria i Energia del Govern de les Illes Balears. Quines són les millores que s'esperen obtenir amb la posada en marxa del projecte d'eficiència energètica a l'enllumenat públic d'Eivissa per part de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç, Indústria i Energia.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Bé, l'aplicació del Pla d'eficiència energètica de les Illes Balears a l'illa d'Eivissa és una continuació, igualment com s'està fent a Formentera, però d'una forma més gradual.

En primer lloc hem signat un conveni amb el Consell d'Eivissa i Formentera per substituir tots els llums dels semàfors i convertir-los, com s'està fent aquí a Palma, en el sistema (...), que permet no només una millora en la il·luminació i molta més seguretat, sinó que també un estalvi energètic important. Paral·lelament s'està arribant a acords amb ajuntaments a través de la línia d'ajudes habitual de la conselleria per millorar la il·luminació pública dels municipis. Hi ha municipis com Sant Joan de Labritja, allà on s'ha fet un esforç important, en col·laboració amb la Conselleria de Comerç i Indústria per tractar de seguir aquell principi que començarem a Formentera i que s'està seguint a tots els municipis allà on se pot i que és no només de gastar menys energia, sinó que a més dur un aprofitament millor d'aquesta energia.

Aquesta és en definitiva, la filosofia que s'aplica a tota la comunitat.

Moltes gràcies, Sr. President.

I.3) Pregunta RGE núm. 5155/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a campanya d'adquisició d'electrodomèstics eficients.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 5155/06, relativa a campanya d'adquisició d'electrodomèstics eficients que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. Sr. Cardona, conseller de Comerç, Indústria y Energía, ¿qué objetivos persigue la próxima campaña para fomentar la compra de electrodomésticos eficientes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que podem establir 3 objectius importants. Primer, la retirada del mercat d'electrodomèstics que resultin ineficients des del punt de vista energètic. Per altra banda, incrementar la penetració en el mercat dels equips d'electrodomèstics de classe A i que a més, classe superior, per tant, que siguin més eficients energèticament. I finalment també informar i conscienciar els

ciutadans per aconseguir un canvi en el comportament dels consumidors i també dels venedors.

Aquesta vegada he de dir, amb satisfacció, que durant aquestes darreres campanyes han anat augmentat la demanda d'electrodomèstics d'aquesta classe, d'electrodomèstics eficients, d'una manera molt important. I aquesta campanya que iniciarem d'aquí a poc temps, tindrà el doble de dotació econòmica que la passada. És a dir, l'any passat teníem una dotació de 500.000 euros, enguany s'obrirà la campanya amb una dotació d'1 milió d'euros per cobrir la demanda dels ciutadans.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 5154/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inversió del Govern de les Illes Balears en matèria d'infraestructures educatives a Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta RGE núm. 5154/06, relativa a inversió del Govern de les Illes Balears en matèria d'infraestructures educatives a Menorca que formula la diputada Sra. Maria Anna López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, davant les greus mancances que es va trobar el conseller d'Educació i Cultura quant a infraestructures educatives, ens agradaria saber com ha evolucionat la inversió feta del Govern de les Illes Balears en dita matèria a l'illa de Menorca durant els darrers anys.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, faré un comentari tipus comparatiu. Durant la legislatura passada a l'illa de Menorca en matèria d'infraestructures educatives se varen invertir al voltant de 4 milions d'euros. La principal obra va ser la reforma i ampliació de l'IES Gabriel Martí a Ferreries, que va costar 2,3 milions d'euros. Després hi va haver tot un seguit de centres escolars que varen ser reformats fins arribar a aquesta xifra. També se va fer durant el període 99-2003 una ampliació significativa de diverses construccions que permet fixar la inversió del quadrienni anterior en 6,5 milions d'euros.

En el període present, en aquesta legislatura, 2003-2004, el Govern ja ha invertit en actuacions començades i acabades en aquest període, al voltant de 5,5 milions d'euros. En fase d'obres hi ha 4 significatives actuacions, com són la reforma de

l'IES Joan Ramis, el nou centre de Sant Climent i dues reformes d'instal·lacions del Col·legi Mare de Déu del Carme i Antoni Joan Alemany, que sumen 2,1 milions d'euros. Hem d'afegir a tot això, la contractació imminent de les següents obres: el nou centre d'Alaior, l'ampliació i reforma de l'IES Josep Maria Quadrado i l'ampliació del Col·legi Castell de Santa Àgueda, així com la inversió corresponent a la reforma del Far de Cavalleria com a centre d'aprenentatge i que costarà 0,2 milions d'euros. Això suma una inversió total de 8,5 milions d'euros.

Vull afegir també que la conselleria és la que aporta els recursos necessaris pel finançament de les infraestructures universitàries. En aquest sentit vull explicar que l'ampliació recentment començada del Centre Universitari d'Alaior ha suposat la inversió durant aquest període d'1.108.000 euros dedicats a millorar els recursos universitaris a l'illa de Menorca.

Per tant, podem dir amb satisfacció que entre obres començades i obres pràcticament a punt de licitar i de sortir, la inversió que s'haurà produït en el període 2003-2006 haurà estat de més de 16 milions d'euros.

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 5157/06, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a escull artificial de les costes de Santanyí.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta RGE núm. 5157/06, relativa a escull artificial de les costes de Santanyí que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. A la seva compareixença, Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca, amb motiu de l'explicació del pressupost per a aquest any, va explicar la intenció que tenia de col·locar esculls artificials a la costa de Santanyí per evitar la pesca d'arrossegament, prohibida en aquestes aigües i també per possibilitar un hàbitat adient per a la reproducció de les espècies.

Bé, la nostra pregunta Sra. Consellera va encaminada a conèixer en quin estat d'execució està aquest projecte, en definitiva, com està aquest tema.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura i Pesca.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri Sr. Diputat, quan Demarcació de Costes de les Illes ens donin la

concessió d'ocupació del domini públic. Aquesta petició fa un any llarg que se va demanar, no ens ho han donat encara, però què hem fet nosaltres? Nosaltres hem fet un projecte visat pel Col·legi d'Enginyers, s'ha tramitat a través de Costes la concessió per poder amollar els esculls i com que no arriba el permís, el que hem fet ha estat començar a construir els mòduls que formaran aquests esculls.

Les notícies que teníem era que arribaria prest aquest permís, però de moment no ha arribat. I el que hem fet ha estat aturar de fer aquests mòduls perquè els que hi ha ja ens sobrepassen. Vull dir que tot d'una que tinguem aquest permís que ens donin ens posarem a col·locar els esculls en el lloc adient.

I.6) Pregunta RGE núm. 5159/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de qualitat educativa (I).

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 5159/06, relativa a pèrdua de qualitat educativa que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, según la delegada de Educación de Ibiza, 102 niños y niñas se han quedado sin escolarizar en los centros que habían solicitado. Ante esta situación, ¿qué piensa hacer su conselleria?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament hi ha un nombre d'alumnes que no han pogut anar en el centre que els seus pares havien triat, és a dir, que són escolaritzats, però no són escolaritzats en el centre que en primera opció havien triat.

Per tant, això és una dificultat envers l'objectiu que tenim nosaltres d'aconseguir que la lliure elecció de centre sigui també una realitat a Eivissa, que és allà on és més difícil. Ens trobam amb dos problemes fonamentals, el primer d'ells de creixement. Eivissa, un any més, té el major creixement en número d'alumnes, enguany s'ha aproximat a un 5%, per damunt la mitjana de les Illes Balears d'una forma notable. I la necessitat de construir noves infraestructures, fonamentalment allà on tenim el bessó del problema que és a Vila. Realment en termes generals exceptuant la ciutat d'Eivissa, el conjunt de l'illa està molt a prop de la lliure elecció, a Eivissa tenim alguna dificultat més i com vostè sap, hi ha esforços compartits amb l'ajuntament de dotar de més recursos educatius.

Darrera de tot això hi ha algunes qüestions de planificació general, que no vull entrar, a la ciutat d'Eivissa. Tenc molt properament una reunió amb el batle de Vila per resoldre el tema d'espais de sòl i de l'execució dels projectes que vostè coneix tan bé com jo i que no m'allargaré ara per explicar dins la pròpia ciutat d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, me sorprende su respuesta y sabe ¿por qué? Según la delegada de Educación lo que piensan hacer es construir tres nuevas aulas en tres centros. Pero lo curioso es que de estos centros escolares, dos de ellos ya son de dos líneas Sr. Conseller y piensan construir una nueva aula, lo que significará subir tres líneas. Y usted sabe que cualquier profesional de la educación estará siempre en contra de lo que es la masificación de los centros, porque de ellos Sr. Conseller, el Colegio Cervantes de San Antonio ya ha salido su APIMA quejándose de que no están dispuestos a que se construya una aula en el pasillo Sr. Conseller, en el pasillo del centro.

Es más, en el otro colegio, el de la consolidación de dos líneas y que ya tienen hasta bachillerato, tienen el mismo patio, los mismos servicios, las mismas instalaciones y ahora se aumenta una línea más. Eso no es calidad en la enseñanza Sr. Conseller y menos cuando hay plazas disponibles en los centros y se lo digo. Mire en Vila, que efectivamente es uno de los sitios que más se ha demandado, hay 400 plazas disponibles y 386 solicitudes. ¿Para que construir nuevas aulas? En San Antonio 247 plazas y 222 peticiones. Y en Sant Josep, que es el otro colegio, el d'Es Vedrà en donde ustedes van a construir otra aula, hay 225 plazas y 165 solicitudes.

Sr. Conseller, ¿por qué no dedican ese dinero de esas aulas a mejorar las infraestructuras de los centros? Muchos de ellos tienen unas deficiencias muy importantes, a mejorar todos los accesos para personas con minusvalías, que muchos de ellos no las tienen. Dotar de mejor y más personal a todos los centros, a dotar de mejores y más recursos en todos los centros. Para eso Sr. Conseller no hace falta construir nuevas aulas, sino hacer que todo esto sea mejorable.

En cuanto al tema de los colegios, usted sabe que Vila está dispuesta a ceder terrenos y usted sabe que también San Antonio podría adelantar la construcción de un nuevo centro escolar. Por cierto, ya me gustaría que se posicionara y nos dijera qué piensa hacer ante la solicitud del consell insular respecto a que se mantenga Sa Graduada como colegio...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, ja li he explicat que tenim un problema de creixement i com pretenem atendre-lo. Efectivament se crearan tres aules noves, una d'elles a un centre concertat, dues a centres públics. A Es Vedrà sí que és veritat que hi ha alguna dificultat i ho hem de reconèixer, però no puc acceptar que vostè digui, o se faci ressò d'allò que diuen els pares. L'aula que se construirà en el Cervantes no és una aula dins un passadís, això és absolutament fals i li ho puc demostrar, no en aquest moment, però allà on faci falta. Parteix des d'un passadís, però és una aula exterior que tindrà totes les condicions. I aquestes aules se construeixen per atendre les necessitats existents que són molt creixents i han de ser ateses.

Naturalment les coses són difícils, però estam millor que no estaven en una altra època. Me deixi que li faci una petita comparança, m'acaben de passar un retall de premsa justament del maig del 2003, el darrer any que vostès feren l'escolarització. "*El 23% de los niños de 3 años no tienen la plaza que sus padres habían pedido*", a Eivissa. Per tant, hi ha una notable diferència en percentatges i en números reals. Hem millorat, entre tots, dotam de més recursos, perquè també els municipis ens han donat sòl, però me cregui que estam en la via de millorar de solucionar aquests problemes i d'aconseguir que efectivament tothom tengui...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 5160/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de qualitat educativa (II).

Setena pregunta RGE núm. 5160/06, relativa a pèrdua de qualitat educativa que formula la diputada Sra. Aina Rado i Ferrando del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la pregunta que duim avui aquí és molt concreta i molt senzilla. Per tant, ens agradaria que ens contestés de la mateixa manera. Concretament és: quan pensa la Conselleria d'Educació donar solució, arreglar, les deficiències que pateixen la majoria de centres públics d'aquestes illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears, a l'anterior legislatura i també en aquesta, fa esforços econòmics per mantenir i reparar els centres, juntament amb els

ajuntaments, que com vostè sap tenen una responsabilitat molt especial amb les escoles de Primària i amb la pròpia administració autonòmica que dedica uns recursos al manteniment d'aquests centres.

Naturalment nosaltres hem seguit una línia distinta que l'anterior Govern, perquè hem creat una empresa que també entre les moltes funcions que té és la del manteniment i hi dedica uns recursos destinats al manteniment dels instituts, fer una cosa que ens ha semblat que era molt important, instal·lar els plans de seguretat en els instituts, que no existien. Això significa una revisió de dalt a baix de totes les instal·lacions elèctriques, de tots els recursos de seguretat. Tot això és una feina molt poc lluïda, poc brillant segurament, però que significa manteniment i significa millorar la seguretat dels alumnes que estan en aquests centres.

Per tant, se dediquen molts de recursos a les qüestions de manteniment, de seguretat, d'estalvi d'energia, d'equipaments de parcs infantils i de manteniment (...) de les instal·lacions i que seria un poc el que me demana. Per tant, quan començarà? Ja hem començat i l'activitat se ve desenvolupant, naturalment sempre hi ha millores per fer, sempre hi ha necessitats que atendre que costa arribar-hi. Però bé, amb una administració tan ample, crec que estam en termes generals actuant correctament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Miri Sr. Conseller, evidentment no parlem del manteniment, o sigui de donar una mà de pintura, que efectivament és qüestió dels ajuntaments, parlem d'altres coses molt més serioses. Vostè diu que fan manteniment i que fins i tot han creat una empresa. Sí han creat una empresa, l'IBISEC, que quan se li envien determinats problemes diuen que sí que estan pressupostades aquestes obres, però que no hi ha duros Sr. Conseller. On van aquests duros?

Fins i tot aquí tenc un BOIB en què s'anuncia la licitació de la instal·lació d'una calefacció i això que la qualificaven d'urgent. Això va ser dia 25 de maig de l'any passat. En aquests moments encara no han fet ni han llevat una sola rajola, ni s'han presentat. Però bé, aquesta de la calefacció podria ser una cosa que podria tenir temps més llarg. Jo tenc aquí i li ho puc fer veure, que en més de 9 ocasions li han fet arribar a la conselleria temes, temes seriosos, temes de seguretat. Ni l'IBISEC, ni la conselleria tan sols han enviat un tècnic per veure si realment hi havia perill per a aquests infants en aquestes escoles, Sr. Conseller. I a aquestes escoles hi van els infants de molts de pares d'aquesta comunitat. Evidentment no són els pares d'aquestes escoles que vostè tant protegeix, aquestes que sí tenen recursos per ampliar aules, quan en canvi hi ha escoles allà on estan preparades per 18 grups i en tenen 25 Sr. Conseller. Barreres arquitectòniques, les que vostè vulgui a les escoles públiques.

Temes de seguretat, vostè parlava, crec que ho ha dit, de cablejat elèctric. Convendria que fessin una volta, podem tenir un problema seriós Sr. Conseller, convendria que ho arreglessin abans de què això passés. Jo en tot cas ho desig, no desig que ens passi una cosa com aquesta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, bé naturalment que vostè pot tenir exemples i si m'ho dóna jo me preocuparé de què se resolguin. Vull de què sigui conscient de què som una administració molt gran, amb 12.000 funcionaris i molts de problemes i és possible que en algun cas, jo no ho neg, hi hagi qualque denúncia que no s'hagi atès. Si vostè m'ho fa veure, jo donaré instruccions perquè se resolgui, nosaltres no som perfectes, ni ho pretenem.

Però li diré una cosa, quan vàrem arribar a la conselleria no hi havia cap institut que tengués un pla d'autoprotecció. Quan acabi la legislatura tots els instituts de les Illes Balears tendran un pla d'autoprotecció i això significa haver passat uns paràmetres i uns exàmens de cablejat, de seguretat, ... barreres arquitectòniques, el mateix, hi havia moltíssima cosa feta, però també s'ha avançat moltíssim més. Per tant, no em digui que no es dediquen recursos i no em faci la demagògia de dir que els recursos es dediquen a les escoles que jo protegesc i jo defens. S'equivoca, no s'havien dedicat mai tants de recursos a l'escola pública, a millorar els centres públics de les Illes Balears i a generar protecció dins aquest ...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.8) Pregunta RGE núm. 5161/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pèrdua de qualitat educativa (III).

Vuitena pregunta, RGE núm. 5161/06, relativa a pèrdua de qualitat educativa, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, ¿cree usted que la instalación de un colegio de los Legionarios de Cristo en Marratxí servirá para mejorar la educación en esta comunidad autónoma?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senyor diputat. Jo no sé si la instal·lació d'aquest col·legi millorarà la qualitat de l'ensenyament, el que sí millorarà és la possibilitat d'oferta, és a dir, l'oferta serà més àmplia i, per tant, aquelles persones que creguin bo per a l'educació dels seus fills que vagin a aquests centres hi podran anar, si és que efectivament es compleixen les normatives. La nostra funció és vetllar perquè la normativa que hi ha sobre construcció de centres es compleixi i, naturalment, si es compleix i procedeix l'autorització, el centre estarà obert i qui ho consideri oportú hi podrà anar. No sé si la millora, però, com a mínim, l'amplia, i que existeixi una àmplia possibilitat d'educació, crec que millora en el seu conjunt el sistema educatiu.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias. Sr. Conseller, me ha llamado la atención que usted da por hecho que se va a hacer este colegio, cuando la Sra. Estaràs dijo que no se haría, me llama la atención, pero en fin ... Bien, Sr. Conseller, usted promociona el trilingüismo precisamente para subvencionar a colegios como éste que, efectivamente, tienen tres lenguas, tres lenguas tiene. Mire, con la primera ya han hecho la excavación, de forma irregular, y por ello tienen infracción urbanística, pero no se preocupe, el ayuntamiento de Marratxí es del régimen y no les obligarán a reponer. Con la segunda lengua, con la segunda, Sr. Conseller, intentaron engañar al conseller acompañando un interés general que no coincidía con su proyecto, tal y como anticipamos desde esta misma tribuna unas semanas antes de que lo hicieran. Y la tercera lengua, Sr. Conseller, ésta es la peor, ésta es la del padre Maciel degollado, que primero separa a los bautizados de los que no lo están y luego, dentro de los bautizados, separa a los niños y a las niñas, y luego no sigo, ¿sabe cómo ha acabado el padre Maciel, Sr. Conseller? Suspendido del ministerio por las graves acusaciones de corrupción de menores. ¿Ése es su modelo, Sr. Conseller? ¿Para eso está promocionando el trilingüismo, para que tengamos colegios inmersos en irregularidades urbanísticas y en relativismo moral?

Mire, ni usted ni yo, Sr. Conseller, confiaríamos un hijo nuestro al padre Maciel, y me refiero a usted porque sé que usted tiene mayor altura moral que los que le están presionando para que este colegio sea una realidad. Sr. Conseller, actúe en consecuencia y no apoye colegios (...).

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diéguez. He de dir que no sé si es farà o no aquest centre, perquè naturalment haurà de passar pels sedassos administratius i normatius, com passen tots els centres, per tant si es correspon a la legalitat no hi haurà cap problema. Embulls urbanístics, no em consta que se n'hagin fet, però no correspon, naturalment, a la Conselleria d'Educació vetllar per aquestes qüestions. De totes formes, deixi'm que li digui que respecte de l'interès general, l'interès general d'un centre escolar, crec que és un títol genèric, però això ens duria massa enfora i no és aquesta la qüestió que vull tocar, perquè vostè ha dit una cosa un poquet impertinent: ha parlat de la tercera llengua, del pare Maciel i del seu retir forçat pel Vaticà per assumptes de pederàstia, i m'ha demanat si és això el meu model. Això ho considero un poc inadequat, poc adequat dins aquest parlament, i naturalment no és el nostre model, perquè seria el mateix que si jo li demanàs si el model del PSOE és el Sr. Roldán; és a dir, el Sr. Roldán és a la presó i el deixen els diumenges anar a visitar la família...

(Remor de veus)

...i és el model del PSOE el Sr. Roldán? Jo crec que no, crec que no. Per tant crec que aquest plantejament que vostè fa és absolutament inadequat.

Jo estic, crec, lliure d'aquestes sospites. Per tant deixi'm que li digui que nosaltres pensam que l'important és l'oferta educativa, que sigui àmplia i que la gent pugui triar; aquesta és la qüestió, la resta són contes.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 5150/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a preus dels terrenys dels hospitals de Formentera i de Son Espases.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 5150/06, relativa a preus dels terrenys de l'Hospital de Formentera i de Son Espases, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Govern del PP es va trobar amb dos hospitals pendents de licitació: el de Formentera i el de Son Dureta. Per cert, el de Son Dureta continua en la mateixa situació. Bé, idò, una vegada que s'ha consumat el "pelotazo" de Son Espases, amb intercanvi de cromos inclòs, ens agradaria saber quina explicació dóna el Govern a la diferència de preu pagat pels terrenys de l'Hospital de Formentera i els terrenys de Son Espases.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Ramon, cap dels dos no estava preparat per licitar, però en qualsevol cas respecte a la seva pregunta jo procur no mesclar ous amb caragols. Si es refereix al fet que el preu de Formentera era més baix que el de l'actual solar on es farà el nou hospital de Son Dureta li diré que potser ha de demanar els pactes que hi havia darrere, perquè no només hi ha el que està damunt els papers. Jo no hi entraré, jo li deman que vostè ho miri perquè crec que no val la pena entrar-hi.

Però en qualsevol cas, Sr. Ramon, jo crec que vostès no ens poden donar lliçons d'ètica, i si vol hi podem entrar. Jo no hi entraré, i sap per què, Sr. Ramon?, perquè avui estic de bon humor, avui estic de bon humor perquè només queda un escaló per poder tenir aquest nou hospital de referència, aquest nou hospital que donarà tant de servei als ciutadans i que tan bona qualitat ens donarà.

Jo crec que en qualsevol cas les seves especulacions, la seva ciència ficció que s'ha intentat especular, o de "pelotazo", simplement evidencien que vostès estan d'esquena a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Només queda un escaló per a l'hospital de referència. Bé, de moment portam tres anys perduts, tres anys perduts que si s'hagués fet l'altre projecte ara els tendriem guanyats.

I, miri, la diferència entre els terrenys de l'Hospital de Formentera, 25.840 metres quadrats, 209.730 euros pagats; preu per metre quadrat: 8,11 euros, a Formentera 8,11 euros i a Son Espases 27. La taxació de Son Espases era més semblant a la de Formentera que la que han pagat vostès. I per què es produeixen aquestes diferències? Jo tenc una explicació. Si es llegeix l'acta de quan es va acordar al compra diu: "Considerar prioritari l'emplaçament de l'heliport -allí també hi ha heliport, no només a Son Espases-, que condiciona l'emplaçament de la resta d'instal·lacions sanitàries. Pel que fa a aquestes instal·lacions la Comissió considera que l'emplaçament no hauria de suposar formació de nou nucli urbà i que aquest hauria de tenir un accés fàcil i la possibilitat de connexió a la xarxa de clavegueram". És a dir, és un sòl rústic per fer-hi un hospital, exclusivament un hospital, i perquè els costos de connexió a la xarxa urbana fossin els mínims. Això una administració progressista que treballa en interès dels ciutadans, fer l'hospital i que costi als ciutadans el menys possible. Clar, a Son Espases és exactament al contrari: es paga

un preu exorbitant i els costos de la urbanització de la qual se beneficiaran uns privats també són exorbitants. Una diferència substancial, Sra. Consellera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Ramon, li repetesc que demani els pactes que hi havia darrere de la cessió d'aquest solar, jo no hi entraré. Li he dit que no entraré en el que és un "pelotazo"; podem parlar de moltes coses. Per a mi "pelotazo"... i em limit a Mallorca, perquè jo crec que no es poden comparar, igual que s'han comparat altres vegades, em limitaré a Mallorca: per a mi el "pelotazo" és la macrourbanització que es va autoritzar devora el monestir de la Real, més a prop del que es construirà l'hospital. Això és un "pelotazo". O Son Serra de Marina, se'n recorden vostès, de Son Serra de Marina, de l'època del pacte?

(Remor de veus)

Per a mi això és un "pelotazo" i no Son Espases, que l'únic que cerca és un interès general, tenir un magnífic hospital de referència per a tots els ciutadans de les Illes Balears, un hospital de referència digne dels nostres ciutadans i no un edifici que té en aquests moments 50 anys.

No és ver que estaria feta la reforma, Sr. Ramon, no estava ni licitada, no estava ni modificat el Pla general de Palma per poder dur-la a terme; per tant a dia d'avui probablement ni tan sols no estigués començada la reforma. En canvi aquest hospital serà una realitat, començarem molt prest, en quatre anys estarà construït i en el 2010 tots els ciutadans de les Illes Balears tendran un magnífic hospital i totes aquestes excuses que vostès diuen ja m'explicaran, ja justificaran llavors tots aquests obstacles a una iniciativa a la qual només s'oposen perquè és una iniciativa del Partit Popular i d'un govern del Partit Popular.

Gràcies.

(Aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 5152/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a potenciació de les noves tecnologies i la innovació a les petites i mitjanes empreses.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 5152/06, relativa a potenciació de les noves tecnologies i la innovació a les petites i mitjanes empreses, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, sense cap dubte la competitivitat de les empreses passa per la inversió en noves tecnologies i innovació, entre altres coses, per la qual cosa demanam quines actuacions està duent a terme la conselleria per tal de potenciar les noves tecnologies i la innovació en aquestes empreses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia, Hisenda i Innovació.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, el Govern de les Illes Balears dona suport amb diferents mesures les noves tecnologies dintre del món empresarial, i molt especialment dintre el món de les PIME. Li citaré dues de les darreres que posam en marxa en aquests moments.

Una primera és una línia per a inversió de crèdits preferents en noves tecnologies i en temes d'innovació. Dintre d'un conveni més ampli que vàrem firmar amb l'ICO, amb Institut de Crèdit Oficial, hem aconseguit dedicar una línia especial de finançació de més de 3 milions d'euros al tema de noves inversions en noves tecnologies o en innovació, és a dir, aquests crèdits són a un interès preferent, Euribor +0; per tant pot permetre al món empresarial fer les inversions que necessiti en aquest aspecte. És a dir, és una de les mesures que hem posat en marxa aquest mes de març.

Una altra mesura que posarem en marxa aquest mes de juny totalment nova és la campanya Ciber PIME. Aquest mes hem tancat amb la companyia Telefònica i amb la companyia ONO, que són les proveïdores de cable, una campanya destinada a aconseguir que el màxim de PIME de Balears tinguin la banda ampla a les seves empreses, és a dir, no tan sols que tinguin banda ampla sinó que, a més, facin ús de les noves tecnologies; no tan sols és tenir aquesta incorporació a la societat de la informació sinó que el que volem fomentar és que s'empri. Nosaltres consideram com un objectiu amb aquesta campanya de banda ampla a la micro-PIME que en un any s'hagin sumat més de 1.000 microempreses, generalment perquè ja les petites empreses solen tenir banda ampla, però dintre de la microempresa hem d'aconseguir un objectiu d'incorporar més de 1.000 empreses a la banda ampla. En aquest sentit puc dir que la campanya consistirà en una subvenció del 50% aproximadament dels costos del primer any i això facilitarà, sense cap tipus de dubtes, la incorporació de les petites i les mitjanes empreses, de les micro-PIME al món de la societat de la informació, que perquè siguin competitives, com vostè molt bé deia, en el futur necessiten aquesta incorporació a les noves tecnologies i des del Govern ho hem de facilitar.

Aquestes mesures contrasten amb altres que ha pres el Govern central, del *Plan Avanza*, que no aconseguim signar cap conveni amb el ministeri perquè les quantitats que volen dedicar a Balears són totalment insuficients.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 5153/06, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a distribució dels fons europeus realitzada pel Govern de l'Estat quant a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 5153/06, relativa a distribució dels fons europeus realitzada pel Govern de l'Estat quant a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, voldríem conèixer, Sr. Conseller, perquè, bé, ja tenim un exemple més de les grans negociacions del Govern central amb el fons europeus, que ha suposat una reducció considerable, i per això voldríem conèixer quina és la valoració que fa vostè respecte a la distribució dels fons europeus realitzada pel Govern per als anys 2007 a 2013.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller d'Economia, Hisenda i Innovació.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, la primera valoració, com no pot ser d'una altra forma donat el resultat tan desastrós, és negativa, jo diria que molt negativa; simplement és de vergonya. Jo ho vàrem anunciar el mes de desembre, que la negociació del Sr. Zapatero duria molt males conseqüències a les Illes Balears. En temes econòmics és com es demostren les coses i es demostren amb xifres.

En el període 2000-2006, que governava el Partit Popular a Madrid, en aquest període han rebut les Illes Balears, ens varen donar fons europeus per un valor de 373 milions d'euros. En aquest període futur que va negociar el Sr. Zapatero ens donen, a les Illes Balears, és a dir, en aquest període 2007-2013, 176 milions d'euros. Per tant menys d'un 50%. És a dir, amb això ja pot comprendre que amb les paraules "molt negatiu" em qued curt perquè és totalment de vergonya.

Repassem diferents fons i com els hem rebut. Miri, dels fons de cohesió vàrem rebre en el període anterior, 2000-2006, 175 milions d'euros; per al proper període, 2007-2013, la quantitat és simplement zero, res de res, és a dir, ens tenen totalment oblidats i ens neguen fons de cohesió a les Illes Balears; per tant és indignant el tema. En el tema de fons FEDER i fons social europeu, període 2000-2006, 197 milions d'euros; en aquest futur període 2007-2013 ha canviat el nom,

es diu fons de competitivitat, 174 milions d'euros; la baixada és del 12%.

Però encara podem dir més. El fons tecnològic, que va ser la darrera gran negociació del Sr. Zapatero, que va vendre com a èxit aquella reunió amb el Regne Unit, la gran consecució varen ser 2.000 milions d'euros per a Espanya de fons tecnològic, cosa nova i, per tant, esperàvem que el repartiment fos un poc conseqüent amb les seves ideologies; el percentatge per a Balears (...) el percentatge per a un altre tipus d'inversions que demana Andalusia podria ser per població, seria un 2%; si estigués basat en el PIB seria el 2,5%, cosa que defensa molts de temes el Partit Socialista; i si fos per la participació en el món de la societat de la informació hauríem de rebre un 3%, és a dir, devers 60 milions d'euros. Idò sap què rebem, Sra. Diputada? 2 milions d'euros, el 0,1% de fons tecnològic a les Illes Balears. Això és un menyspreu cap a les Illes Balears; que ens dediquin d'un fons tecnològic el 0,1% em pareix simplement indignant i així ho he fet saber al secretari d'Estat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, en definitiva una vegada més és palmària la situació d'indefensió que tenim a les Illes Balears, que el Govern central amb el Partit Socialista, amb el Sr. Zapatero al davant, castiga constantment els nostres ciutadans, i en definitiva tenim aquí un grup socialista que no fa res per donar suport i ajudar a aquesta comunitat; al contrari...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

...al contrari: agafa i dona suport al Govern central en contra dels interessos dels ciutadans.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 5151/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a previsions de l'aprovació de la reforma de l'Estatut.

Pregunta número 12, RGE núm. 5151/06, relativa a previsions per a l'aprovació de la reforma de l'Estatut, que

formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, fa 12 dies ens va convocar a una reunió en el Consolat de Mar, als diferents grups parlamentaris, i aquell mateix dia va incorporar un nou tema sobre el debat de la reforma de l'Estatut, que va ser la voluntat d'incorporar el règim especial de les Illes Balears.

Per part del nostre grup a tot el que sigui progressar mai no hi posarem obstacles, però ens va sorprendre que dos dies més tard, el cap de setmana, anuncia un nou tema; es pot anomenar la "clàusula Matas" perquè té una gran similitud amb la "clàusula Camps" al País Valencià, aquella que diu que tot el que obtenguin les altres comunitats autònomes també ho podrà reclamar el País Valencià, i en aquest cas vostè proposa que tot allò que obtenguin a partir d'ara les Illes Canàries serà d'aplicació a les Illes Balears.

Bé, la sensació és que després d'un any i mig de debat en ponència i de tenir diverses reunions d'alt nivell entre els partits polítics, que temes d'aquest calat es reservin per al darrer moment ens dona la impressió que realment es dificulta el consens. Aleshores, quan ja és imminent l'acte final de cara a l'aprovació de l'Estatut, li demanam si realment creu que encara és possible aprovar un estatut d'autonomia amb el màxim de consens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, efectivament el compromís és el d'aprovar el proper dia 13 aquesta reforma d'estatut amb el màxim consens possible.

Aquestes aportacions, com aquesta clàusula d'insularitat, són aportacions que no volen entorpir el consens, sinó aprofitar l'oportunitat. Crec que té sentit que puguem intentar garantir un tractament homogeni a Espanya per als territoris insulars només en allò que afecti a la insularitat. Però en qualsevol cas esper que no sigui mai un entrebanc per a l'aprovació de la reforma.

Com és obvi, i no don cap primícia, estam mantenint contactes amb el principal partit de l'oposició per intentar prioritzar amb ells aquest acord, si és possible, però també li vull anunciar que de forma complementària, si bé és lògic que prioritzem l'acord amb el principal partit de l'oposició, de forma complementària també el nostre portaveu iniciarà contactes amb la resta de grups polítics perquè el consens sigui el més ampli. L'únic que li deman és que entengui que prioritzam en aquest cas el consens amb el grup majoritari de

l'oposició, que és la nostra voluntat i en aquests moments el nostre objectiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Jo reservaré els aplaudiments per a la setmana que ve, si no els sap greu; o no.

Bé, de cap manera la intenció del nostre grup mai no ha estat entorpir aquest procés, sempre hem posat una gran il·lusió en aquesta reforma de l'Estatut d'Autonomia, maldament a vegades ens pensàssim assistir més a una partida de póquer -i no de póquer descobert, precisament-, i aquest exemple que li he posat de la seva actuació de la setmana passada, que treia cartes, asos, per jugar en el darrer moment, així ens ho sembla.

Entenem que és prioritari l'acord amb el grup que en aquest moment governa a Madrid, perquè realment si no seria difícil. Coneix les nostres condicions, i les nostres condicions són les que vostè ha posat sempre: que mai no consentirà que els ciutadans de les Illes Balears...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

...siguin de segona. Ho dic pel tema de la llengua: som de segona, encara.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies. Jo crec que també coincidirem en el fet que és prioritari que el consens s'aconsegueixi aquí, en aquest parlament, i que el gruix d'aquest consens es respecti pel Congrés dels Diputats a Madrid; en això estarem d'acord. I, segon, li faig un prec: efectivament veurem què passa i esperem que aquest acord sigui possible, però jo també li demanaré un exercici de responsabilitat. El PSM ha de fer al final una valoració global; jo sé que serà impossible que pugui satisfer totes les seves condicions, però li deman un exercici de responsabilitat perquè puguem, si és possible, tenir un acord el més ampli possible i que el seu grup també s'hi pugui incorporar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 2880/06, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política educativa.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 2880/06, relativa a política educativa, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

En nom del Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Conseller, en primer lloc vull dir-li que quan vaig començar a preparar aquesta interpel·lació, abans que s'ajornés una setmana per causes justificades, era la meua intenció inicial centrar-me en un únic tema. Creia oportú dur al plenari d'aquesta cambra la preocupació que senten els docents i en general la comunitat educativa per l'alarmant increment de la conflictivitat dins els centres escolars.

Pensava -era la meua intenció inicial- deixar per a una altra ocasió els temes d'escolarització, que un altre curs deixen clar l'incompliment de la seva promesa -demagògica, al nostre entendre- de lliure elecció de centre; com cada curs molts d'alumnes no han accedir a la plaça escollida en primera opció i com cada curs vostès tornen a disfressar les xifres per amagar aquest fracàs, i cada any la situació s'agreuja per mor que vostès, en el seu afany d'augmentar els índex sigui com sigui, no dubten a massificar els centres fins a nivells alarmants, i no dubten a generar veritables guetos a alguns centres públics. Ara per ara ja hi ha centres que tenen aules amb el cent per cent d'alumnat immigrant. Però, bé, d'açò ja en parlarem a fons un altre dia.

Com li he dit no pensava parlar d'açò, com tampoc inicialment pensava entrar en qüestions lingüístiques, i no hi pensava entrar perquè -en açò he estat ingenu- m'havia cregut que farien cas a la proposta gairebé unànime del Consell Escolar de les Illes Balears respecte a l'anomenat decret de trilingüisme. M'ho pensava, sincerament m'ho pensava, i m'ho pensava perquè el passat 28 de març el conseller de Turisme, en nom seu, contestava textualment en sessió plenària a una pregunta meua que el Govern té en compte l'opinió de tota la comunitat educativa, i vostè mateix 15 dies després reafirmava que totes les opinions seran preses en consideració. Fins i tot fa 15 dies, només 15 dies, en resposta a una diputada del seu grup, vostè afirmava que desitjava un ample pacte sobre aquesta qüestió. De moment, com diu el clàssic, paraules, paraules, paraules.

Una vegada més, com sempre, s'ha demostrat que vostè torna a actuar sense tenir en compte allò que pensa la comunitat educativa. Vostè sap, Sr. Conseller, -no ho he amagat mai- que jo sempre he pensat que el decret de trilingüisme tenia com a intenció última i inconfessada, en la línia d'altres actuacions que ja han duit a terme a la seva conselleria, tenia com a intenció propiciar el retrocés de la llengua catalana en els

centres educatius, obrir una porta per reduir l'obligació d'almanco realitzar el 50% de l'ensenyament en llengua catalana. Ho he pensat sempre, ho continuu pensant i cada vegada és més evident, i quan es mesclen amb açò associacions com l'AFA, amb enquestes preuinades *al dente* i ben subvencionades, més evident que mai.

No tornaré, però, entrar dins aquest tema, almanco ja en parlarem un altre dia, però sí que li vull demanar concretament per una qüestió. Per què ens va enganar, Sr. Conseller?, per què ha enganat els membres d'aquesta cambra i els membres del Consell Escolar de les Illes Balears fent-nos creure amb les seves declaracions i fent-los creure que tindria en compte la seva opinió? Vostè sap perfectament -estic segur que ho sap- que el Consell Escolar de les Illes Balears és, com diu la mateixa llei de creació, l'organisme superior de representació de la comunitat educativa, l'organisme superior de representació de la comunitat educativa, i aquest òrgan superior de la comunitat educativa va votar un informe pràcticament per unanimitat -36 vots a favor, només 4 abstencions, cap vot en contra-, un informe que demanava, entre altres coses, que el decret garantís que almanco el 50% de l'ensenyament es fes en llengua catalana. Per què no li ha fet cas, Sr. Conseller?, per què fa orelles sordes als representants de la comunitat educativa reunits en el màxim òrgan de representació? Tots sabem que els dictàmens del Consell Escolar no són vinculants, però tots sabem que un conseller d'Educació no hauria d'actuar a la contra del màxim òrgan de representació de la comunitat educativa, el Consell Escolar.

I ara li deman que no ens disfressi la seva responsabilitat sobre el que fa sempre, la necessitat d'aprenentatge d'una tercera llengua. Açò és un romanç, açò no és la seva intenció, Sr. Conseller, perquè tots estam d'acord, tots, a millorar la competència lingüística dels nostres estudiants, tots, i hi estam d'acord tots els grups d'aquesta cambra, i també els sindicats de l'educació, els consells insulars, la Universitat de les Illes Balears, la FELIB, o les personalitats de prestigi que vostè va designar i que pertanyen al Consell Escolar. Tots hi creuen, en açò, però cap d'ells no accepta que açò es faci en detriment de la llengua catalana. Li hem proposat alternatives, li hem suggerit altres fórmules; per què s'encaparra, Sr. Conseller, en aquesta fórmula que no rep el vistiplau de la comunitat educativa? Jo crec que açò és un menyspreu al Consell Escolar de les Illes Balears, sincerament.

Tampoc no fa cas, per cert, a les assenyades opinions de la Universitat de les Illes Balears, i no del Departament de llengua catalana, que vostè té a bé..., bé, que normalment el dimonitza amb les seves paraules.

(Intervenció inaudible)

Ja en parlarem. És l'opinió de la facultat d'educació, del departament de pedagogia, que ha considerat que és una aberració pedagògica, açò.

Sr. Conseller, jo crec que la competència en llengües estrangeres no té res a veure amb els motius d'aquest decret. Vostè ho sap i ho sabem tots i, en tot cas, a la rèplica ja parlarem dels veritables motius, si n'és el cas. Jo crec que han passat els seus interessos i compromisos per damunt de la

coherència pedagògica i per damunt l'obligatorietat d'aprendre la llengua catalana.

Bé, com li he dit al principi passam a un altre tema. La meua intenció inicial era parlar de la conflictivitat als centres educatius, i encara que sigui breument, perquè he introduït un tema nou, ho vull fer, i respecte d'aquest tema hi ha una realitat inqüestionable: l'increment de conflictes -a mi no m'agrada parlar de violència escolar, no en parlaré perquè sincerament no vull fer alarmisme sobre aquest tema-, l'increment de conflictes des que vostè té les màximes responsabilitats educatives. Les xifres no poden ser més eloqüents; em limit a llegir-les, no són interpretacions, són xifres. Curs 1999-2000, primer any de govern del pacte, quan encara no s'havia posat en marxa cap política al respecte, 978 expedients; curs 2000-2001, 754 expedients, 224 manco que l'any anterior; curs 2001-2002, 627 expedients; curs 2003-2004, darrer any del pacte, 250 expedients, 500 manco que el primer any. Curs 2004-2005, primer any del govern del Partit Popular, 541 expedients; dupliquen, més que dupliquen els de l'any anterior. Curs actual, 2005-2006, només en els dos primers trimestres ja són 575 expedients. Llavors, Sr. Conseller, és evident que les coses no van bé, no s'està solucionant el problema, jo crec que s'està agreujant, i sincerament no pens que tota la culpa la tenguí vostè, ni molt manco, jo crec que hi ha molts de factors que hi conflueixen, però sens dubte qualche responsabilitat té vostè sobre aquest tema. Jo li deman: accepta, Sr. Conseller, que les seves polítiques de moment -i dic de moment perquè vull ser prudent- de prevenció dels conflictes escolars no han tingut resultat?

I una cosa sí que és evident, i açò no ho podrà negar, que des de l'inici de la legislatura aquest govern s'ha negat una vegada i una altra a acceptar les propostes que el nostre grup parlamentari i d'altres han anat llançant a fi d'encarar aquesta problemàtica: mocions, esmenes, proposicions no de llei..., ho hem fet tot perquè la Conselleria d'Educació es decidís a actuar, la darrera vegada no fa ni dos mesos a comissió, i sempre amb un no com a resposta, sempre ha estat en va. En el debat dels pressupostos del 2005, desembre del 2004 llavors, vam presentar dues esmenes sobre aquest tema; demanaven un pla d'acció contra el conflicte escolar i la creació de la figura del coordinador de convivència en els centres, dues propostes que jo crec que eren ben intencionades, adreçades a aconseguir una actuació decidida de l'administració. Vostès hi varen votar en contra; per justificar el seu vot contrari van dir que no era el moment, que havien d'analitzar més les coses, que calia estudiar-ho més, i estudiant, estudiant, hem arribat a la situació actual.

Per què, Sr. Conseller -em contestarà després- a final del 2004, quan encara hi eren a temps, vostè no va acceptar posar en marxa mesures concretes per evitar la conflictivitat als centres? Jo no ho entenc, a no ser que esperés ordres de Madrid, perquè uns mesos després ve la Sra. Ana Pastor de visita aquí, no sé si és que li dóna instruccions o què passa, però de cop fan roda de premsa i anuncien la creació de l'Observatori per a la convivència escolar, i hauríem de deduir entre tots que ara per ara la tasca d'aquest observatori no ha estat molt lluïda, a les xifres em remet. Es va crear ara fa un any, i tot aquest temps s'han dedicat a organitzar conferències i a elaborar documents; només l'abril d'enguany es va decidir

a anunciar que per al curs que ve, 2006-2007, es posaria en marxa un pla d'actuació, un pla que nosaltres li proposàvem el novembre del 2004. Jo crec que potser li convindria, Sr. Conseller, escoltar de tant en tant, no sempre, de tant en tant, les propostes que són raonables de l'oposició en lloc de rebutjar-les per sistema. Jo crec que alguns de nosaltres tenim coneixement del sistema educatiu i qualche bona idea, qualcuna, se'ns acut, encara que sigui, açò sí, amb dos anys d'antelació a les seves.

Per cert, ara anuncien un congrés sobre el tema. Benvingut sigui el congrés, però calen més coses que un congrés, Sr. Conseller, calen actuacions decidides i calen conclusions aplicables. No hem d'oblidar que dels altres congressos que vostè ha organitzat -quan hi ha un problema o hi ha una polèmica organitzen un congrés- no han publicat ni una sola conclusió; i és que vostès moltes vegades confonen assistència amb participació, confonen l'escenografia d'un congrés amb les actuacions que haurien de sorgir d'allà.

Però bé, vostès van crear aquest observatori, que per ara s'ha limitat a açò, a observar, i hauré de convenir que els resultats no es veuen per en lloc, hi ha conflictes, com he dit, més que mai. I jo li deman: per què no permet vostè, Sr. Conseller, que tal i com li han proposat moltes vegades, a l'observatori hi participin de ver i no només simbòlicament els ensenyants i els pares d'alumnes? Per què manté aquest observatori com a una eina burocràtica, allunyada de la realitat dels centres, per molts estudis que facin?

Miri, Sr. Conseller, la setmana passada, a un fòrum de debat organitzat per un diari d'aquesta comunitat, un professor de sociologia de la Universitat de Barcelona deia aquí, a Palma: "El fracàs escolar i la violència a les aules no poden ser resolts sense l'ajuda de les famílies". Supòs que hi està d'acord, Sr. Conseller; i, si hi està d'acord, com és que de la trentena de membres de l'observatori només hi ha un representant dels pares d'alumnes, un de trenta, i nomenat per l'administració? I d'ensenyants quants? Dos, dos directors de centres nomenats per l'administració. Hi ha representants ple a vessar de conselleries, un munt de representants de conselleries i només un representant dels pares d'alumnes. Jo crec, que no s'estrany llavors que les coses no vagin bé.

No li sembla, Sr. Conseller, que a l'observatori hi hauria d'haver nombrosa representació d'aquells que més coneixen i pateixen la problemàtica, pares i mestres?

Sr. Conseller, ja acab, ja me pas del temps, i jo crec que hauríem de convenir tots que la situació és preocupant, no és dramàtica, no vull fer alarmisme, ja ho dic, però preocupant sí i supòs que a qui més li hauria de preocupar és a vostè; i jo li dic que si vostè es decideix a actuar i a donar participació a la comunitat educativa, nosaltres li donarem el nostre suport i fins i tot oblidarem el seu fracàs fins ara i, si no, seguirem, li assegurem, demanant-li comptes.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Puj a aquesta tribuna per, com sempre succeeix, contestar una interpel·lació que ve intitulada sota un terme general de situació de la Conselleria d'Educació o qualche cosa similar i esdevé sempre una caixa de sorpreses, perquè mai no saps realment de què parlarem. Bé, és igual, podem parlar de qualsevol aspecte que interessi al diputat, perquè per a això està pensada la interpel·lació, però resulta curiós que mai no arribes a saber de què hem de parlar. I, com és usual a més, el diputat interpel·lant fa tot un *totum revolutum* i faig un poc de tot i parl un poc de tot, bé, no, més de dos temes, ara veurà com més de dos temes.

Jo, naturalment, puj a aquesta tribuna per explicar la posició del Govern en resposta a aquestes qüestions i fer alguns comentaris respecte de les prèvies que ha fet el diputat, per a llavors entrar en el tema que ha centrat la seva intervenció.

A mi me preocupa la conflictivitat, com no m'ha de preocupar, llavors parlarem d'aquesta qüestió. Però a tret a escena diverses qüestions: lliure elecció de centre, trilingüisme, relacions amb el departament de català de la Universitat; clar que ha tret altres temes, però vostè els diu de passada i se'n va de l'escenari.

Escolti, lliure elecció de centre. Tenim aquí estadístiques que demostren una millora molt substancial, amb una gràfica que llavors, si fa falta, mostraré, del que és la lliure elecció de centres i de com avançam cap a un objectiu cada vegada millor de lliure elecció de centre. Nosaltres no maquillam els resultats, com ha dit vostè, fals; nosaltres no constituïm guetos, no és la nostra funció ni és la nostra pretensió ni volem que existeixen guetos en el nostre sistema educatiu.

Trilingüisme, tenir en compte l'opinió de la comunitat educativa. O és que es pensa vostè que el decret de trilingüisme, ja ho vaig dir una vegada i ho repetiré, es fa dins el gabinet del conseller un hora baixa que no sabem què hem de fer, avui farem, ens entretindrem fent un decret sobre trilingüisme i surt això; vostè es creu que això funciona així? Perquè està molt equivocadament, això és fruit de molta reflexió, de molt de debat dins la conselleria i fora de la conselleria, amb membres docents, amb membres pertanyents a les associacions de pares i amb pares no pertanyents a cap òrgan directiu de cap associació de pares, amb pares, simplement pares que estan preocupats pels coneixements dels seus fills, preocupats per la formació dels seus fills. Jo, si l'enquesta de l'AFA, està, com diu vostè, precuinada i servida *al dente* del conseller, li puc assegurar que no, que no és ver. Jo llegesc moltes enquestes, unes m'agraden, altres no m'agraden tant, amb unes veig que potser estam equivocats i amb altres veig que potser estiguem encertats i que estam marcant línies polítiques que interessin l'opinió pública a la quals servim i a la qual ens devem. Per tant, res d'enquestes precuinades ni coses similars.

L'opinió del Consell Escolar de les Illes Balears. El Consell Escolar de les Illes Balears, que té un caràcter merament consultiu, me mereix tots els respectes, i molts dels seus aspectes, dels aspectes d'aquest dictamen han estat incorporats al decret, això és així encara que a vostè no li agradi. Evidentment, si la finalitat del consell escolar no fos informar, opinar només, sinó crear normativa i parlar damunt la legalitat d'aquesta normativa seriem a un altre àmbit; l'àmbit del consell escolar doncs és el que és i nosaltres tenim un gran respecte pel consell escolar, tant de respecte tenim que li recordaré, encara que a vostè no li agradi que li recordi això, que vostès el primer que varen fer quan varen arribar al Govern va ser canviar la composició del Consell Consultiu de les Illes Balears per domesticar-lo, perquè no li anava bé com era. Aquesta és la realitat de les coses, això és el primer que vostès feren.

Nosaltres, quan vàrem arribar al Govern vàrem pensar també aquesta possibilitat, la vàrem pensar, vàrem dir: facem el mateix que varen fer ells, canviem la composició del consell escolar perquè sigui més pròxim als nostres interessos, i no ho vàrem fer, vàrem mantenir els criteris que existien en aquell moment. Bé, i respectam, i a més vull dir que el tema que tant li preocupa del coneixement del català, doncs s'ha flexibilitzat als percentatges que inicialment es plantejaven, i a més no vull deixar de recordar el caràcter voluntari d'aquest decret.

Dimonitzar el departament de Llengua Catalana de la UIB. D'aquí a pocs dies veurà tot el contrari, major finançació, més recursos i un nou servei, finançat pel Govern de les Illes Balears, del departament de Llengua Catalana de la Universitat de les Illes Balears. Per tant, fets i les realitats, -si serà ver?-, els fets i les realitats els desmentiran com tantes vegades.

I anem al tema que a vostè li preocupa, i compartesc aquesta preocupació i agraeisc el to amb el que ve presentat en aquesta interpel·lació. Aquest és un problema greu que afecta totes les societats occidentals, per dir-ho d'una manera clara, i molt especialment aquelles societats que suporten una presència d'immigrants molt alta, i les Illes Balears, en el conjunt d'Espanya, són la comunitat que suporta i que té presència de més immigrants. Per tant, aquí tenim, com sap vostè molt bé, un 11% dels nostres alumnes que són estrangers, que han nascut fora d'Espanya. I llavors, un altre percentatge ben respectable d'alumnes que no han nascut a les Illes Balears, són espanyols però han nascut fora o els seus pares han nascut fora i també tenen, per tant, dificultats amb el tema d'arrelament dins la nostra societat.

Vostè posa damunt la taula, com a un exemple de què les coses han empitjorat, el percentatge d'expedients que s'han anat obrint en els centres escolars sobre temes de violència i conflicte. Bé, jo els fets no els negaré, però poden tenir també a veure amb la pressió que s'exerceix i amb l'exigència que s'exerceix a través de la Inspecció, però és igual, això seria embullar la troca del problema principal, i no m'interessa. Jo el problema el conec, el valor i està damunt la taula.

Vostè diu que, bé, que des que governam nosaltres hi ha més conflictivitat a les aules i ha arribat a dir que qualche responsabilitat hi tindrà el conseller; tota, si ho hem de plantejar així, tota, jo no vull defugir cap de les responsabilitats. Home, no me doni la culpa, me conform que me doni la

responsabilitat, però no me doni la culpa, perquè la culpa tampoc no la puc tenir tota, tenim una societat conflictiva. Tenim un segon problema lligat a aquesta qüestió que me preocupa molt, que és que som líders en abandonament escolar, i això també hi era en temps del govern anterior, és a dir que serà una culpa compartida o una responsabilitat compartida; som líders en abandonament, és a dir, els alumnes a secundària o no acaben secundària o se'n van sense fer el batxillerat i abandonen la formació de batxiller i llavors universitari. Hi ha plans i s'han fet feines, com saben alguns diputats que són aquí asseguts, per intentar que almenys els alumnes que han anat a batxiller vagin a la Universitat. Però bé, tot això configura un escenari de conflictivitat i de dificultat.

I naturalment s'han de fer esforços i gestions per rebaixar els conflictes, per crear climes de convivència i naturalment per intentar millorar aquesta situació. Home, jo puc reconèixer que per ventura alguna de les coses que vostès han posat damunt la taula doncs a un moment determinat estaria bé que les revisàssim i que les consideràssim, no vull dir que no, el tema dels coordinadors de convivència en els centres és un exemple, per ventura hauríem de parlar que pugui contribuir, no estic molt segur.

El tema de l'observatori. El tema de l'observatori no l'hem posat en marxa perquè ho deia la Sra. Pastor, me cregui, ho hem posat en marxa perquè pensàvem que, com altres comunitats havien fet, era una passa adequada per sistemàticament analitzar, avaluar i intentar aportar solucions als problemes de conflictivitat a les aules. I jo vull dir en aquest moment que tenc tota la confiança en la persona que està al front d'aquest observatori i en la gent que hi col·labora i crec que els objectius que ells es plantegen, d'avaluació de la situació, d'un gran debat reflexiu sobre on som, doncs naturalment és important i rellevant. I vostè de qualque manera minimitza i li lleva importància com si no valgués la pena. Jo crec que està preparant en aquests moments un gran debat, amb experts de nivell mundial de primera línia, que permetran una reflexió important a les Illes Balears sobre aquesta qüestió. Jo li deman un poc de paciència i estic disposat fins i tot a revisar, si m'apura, la composició perquè l'Observatori de la Convivència sigui un element del qual tothom se senti partícip.

Però no ens enganyem, no ens enganyem, nos serà millor, no funcionarà millor si hi ha quatre pares més de l'Associació de Pares i Mares de les Illes Balears ni de l'AFA, ni del sunsun corda, no és aquest crec el plantejament i li dic sincerament. No sé si hem de fer un sorteig, miri el que li dic, per ventura seria millor que féssim un sorteig, per ventura seria millor que posàssim un bombo i triàssim mitja dotzena de pares que no sabem qui són que formassin part d'aquest observatori, i vostè sap perfectament el que dic i tots els que estan aquí asseguts i allà també saben perfectament el que dic. Perquè si al final l'observatori ha de ser un altre lloc de conflicte, un altre lloc de tensió, un altre lloc d'estratègies més o menys confessades, doncs no servirà per a res o servirà per a poc. I per tant nosaltres hem intentat que tengués un plantejament essencialment tècnic, opinable, com és natural, jo no vull dir que totes les persones que estan allà assegudes, doncs els mereixin a vostès la confiança i els pareixi que són adequades; nosaltres hem pretès que ho fossin, que fossin persones capaces de resoldre aquests problemes.

Jo vull reconèixer fins i tot que a qualque moment ha faltat per part de la conselleria estendre la mà respecte d'aquesta qüestió, i si ha estat així, doncs avui ho reconec i deman la cooperació de tothom. O sigui que aquest és un problema que té un calat que sobrepassa els problemes educatius, que sobrepassa els problemes només de la Conselleria d'Educació, que entra dins el teixit social, que genera dificultats d'inserció social de les administracions, no només del Govern; que genera tensions i pot generar tensions d'ordre públic a un moment determinat i de seguretat ciutadana, i que té una globalitat molt més àmplia. Jo vull recollir les seves paraules en el sentit de no ser alarmistes, jo crec que no hem de ser alarmistes; crec que tampoc hi hagi situació d'alarma, i nosaltres, quan hem detectat qualque conflictivitat, hem intentat, i es fa una gran feina, ho vull dir aquí avui, a més, i subratllar-ho en primer lloc, en els centres, es fa una gran feina a través dels directors dels centres, dels tutors, dels professors dels centres que treballen tots els dies perquè la convivència sigui una realitat; això s'ha de dir també, perquè si només hi hagués l'observatori, l'observatori doncs no serviria per a res, hi ha una gran feina real damunt el territori, dia a dia, per part dels responsables dels centres que de vegades pateixen moltes dificultats. Això s'ha de reconèixer en primer lloc.

En qualque cas hem intentat fer accions de convivència, com festes interculturals per intentar crear un clima, i les potenciarem, a més, aquestes actuacions, de convivència, de participació, de què tothom se senti que forma part d'aquesta societat i que té oportunitats dins aquesta societat; jo vincularia molt tot el problema de la convivència al problema de les oportunitats i, naturalment, no tothom té les mateixes oportunitats; hem d'intentar aproximar les oportunitats que té la gent, hem d'intentar aproximar-les. I jo crec que es fa feina en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, li pregaria que anàs acabant, quan pugui.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sí, acab, Sr. President, i moltes gràcies per la seva generositat i paciència, veig que havia sobrepassat àmpliament el temps que me corresponia. Acab dient que per a nosaltres doncs millorar l'aspecte convivencial és un repte que estic segur que compartim tots els membres d'aquest Parlament i estam disposat fins i tot a revisar determinats aspectes, si és que no han estat correctament plantejats, per intentar que el tema de la convivència i que el tema del clima dins les aules sigui no una qüestió de conselleria, no una qüestió del conseller, sinó que sigui un tema d'Estat, que sigui un tema que tothom s'hi senti afectat i tothom pugui contribuir a millorar-l'ho. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició i per un temps de cinc minuts, intervé en primer lloc el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Respecte d'aquest tema, jo vull dir al diputat que ha presentat aquesta interpel·lació que, en primer lloc, crec que no ha fet un *totum revolutum* sinó que, precisament, ha posat el dit a la nafra de temes que si més no ja s'han parlat en altres ocasions en aquest plenari i que van una mica en una línia molt clara, que són qüestions importants per millorar, diríem, l'educació de les Illes Balears.

Jo he de dir que per part del nostre grup hi hauria d'haver un objectiu important en un tema com és l'educació, l'objectiu hauria de ser un gran pacte educatiu. L'única forma per millorar la situació que sabem que a més és un problema estructural que ve d'enrera, és, precisament, arribar a un gran pacte; aquesta necessitat de pacte no només ve per acords polítics o entre podríem dir polítics, sinó sobretot per l'implicació de tota la comunitat educativa, siguin pares, mares, professorat i fins i tot alumnat en molts casos. Això significa que l'administració pública, l'administració competent en educació, com en aquests cas és el Govern, ha d'escoltar i tenir en compte sobretot la comunitat educativa, que és aquella que viu i sap perfectament no només què passa dins les aules, sinó també que ha d'afrontar precisament tots aquells reptes per intentar millorar aquesta situació.

Per tant, creim que no és bona la política que du en aquests moments i durant tota aquesta legislatura la Conselleria d'Educació de no escoltar, almanco, una part important de propostes i opinions de la comunitat educativa. I per això creim que en aquest cas tot el que s'ha referit, tot això del consell escolar, propostes que s'han fet des de la Universitat, des de molts àmbits de professorat, etcètera, idò s'hauria d'haver tengut molt en compte escoltar, analitzar les propostes que en molts casos estic convençuda que haurien anat sobretot en un sentit positiu.

Per altra banda, també, dir que, pel que ha esmentat el Sr. Riudavets, el portaveu que fa la interpel·lació, dir que, efectivament, hi ha tres temes importants: el decret de trilingüisme, la convivència en els centres i l'elecció de centres són anuncis que ha fet la conselleria, són anuncis que en molts casos han dificultat en lloc d'ajudar a millorar un estat, com dic, de l'educació que francament necessita una tasca a curt, mig i llarg termini. Per això, davant aquests temes, jo també vull reafirmar el mateix que ha dit el Sr. Riudavets, l'elecció de centre no funciona i s'hauria de revisar; el decret de trilingüisme no funciona i s'hauria de revisar, tothom està d'acord que l'alumnat de les Illes Balears hauria de tenir competència lingüística si en una, en tres, en quatre, en cinc llengües, però anem a veure, aquest decret de trilingüisme es fa en detriment de la llengua catalana i si això no es vol escoltar és perquè francament hi ha un problema de voler-se tancar les orelles.

La convivència en els centres és un problema que no s'arregla només fent un congrés i només fent grans anuncis d'observatoris de la convivència escolar, això no arregla un problema que, com dic, és molt profund i que necessita actuacions pedagògiques a curt, mig i llarg termini. Per tant, aquest tema és el que ha posat la conselleria damunt la taula i del que han creat a més una situació que, si més no, preocupa

i per tant jo crec que ens ha de respondre el màxim representant, que és qui les ha dit i qui a més ha d'intentar solucionar-los.

I ja per acabar i entrant en el punt clau que s'ha centrat el portaveu del PSM, respecte de la convivència en els centres i la conflictivitat a les aules, jo voldria dir que per part del nostre grup està molt clar i vull tornar repetir que això no s'arregla amb congressos, no s'arregla fent observatoris que fan moltes reflexions, que poden ser interessants però són absolutament insuficients. El que s'ha de tenir en compte és que el problema de la convivència i la conflictivitat a les aules és un problema estructural degut al sistema econòmic, degut també a molta població escolar, no únicament els immigrants ni molt manco, sinó precisament tenint en compte que estan saturats moltíssims centres educatius i hi ha una vertadera dificultat per abordar la gran diversitat que existeix dins aquests centres. Falten recursos, falta més professorat, falten més recursos econòmics i a tot nivell i per això s'ha d'abordar des del punt de vista de l'administració, no faltaria més, però no només s'han de tenir en compte aquests aspectes, sinó que sobretot s'ha d'actuar concretament a curt, mig i llarg termini. I l'única manera d'actuar és tenint en compte els vertaders protagonistes de tot el que és en aquest cas la convivència en els centres, que bàsicament són els pares i mares, el professorat i l'alumnat, és allà on es fa feina dia a dia dins els centres, allà on l'administració educativa s'ha d'aturar a reflexionar i no fer, com dic, grans anuncis i només bones paraules, fer grans congressos per al final dir el mateix que ja sabem tots els que coneixem una mica els temes educatius i sobretot el que s'ha de posar és a fer feina, a millorar els sistemes estructurals, a millorar que en els nostres centres educatius hi hagi tots els recursos suficients, que hi hagi menys alumnes per aules, que es pugui actuar de manera pedagògicament correcta i sobretot, per tant, facilitar que aquesta tasca difícil, com és l'educació, la puguin dur a terme els que són, com dic, els vertaders protagonistes.

Nosaltres entenem que és per aquí on ha d'anar aquest gran pacte educatiu i és per aquí on ha d'anar la reflexió profunda, que no l'hem de fer a un congrés sinó que sobretot l'ha de fer qui té en aquest cas la responsabilitat, que és l'administració educativa que ha de tenir en compte sobretot, com dic, els vertaders protagonistes que al cap i a la fi tots sabem perfectament qui són. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Alberdi.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Riudavets, com vostè sap, fa dos mesos es va debatre aquí, en aquesta mateixa cambra, una interpel·lació que va presentar el Grup Parlamentari Socialista precisament sobre la política educativa de la conselleria i fa una setmana exactament una proposició no de llei sobre una proposta que fèiem, li dèiem de resolució de conflictes. En els dos casos, ni a la moció subsegüent després de la interpel·lació ni a la proposició no de llei ens varen aprovar cap de les propostes.

La postura de la Conselleria d'Educació sempre és la mateixa, no hi ha problemes i a més ja les estam resolent; o sigui, contradicció interna ferotge. De veritat, llegint la premsa, visitant els centres, parlant amb els pares i mares, parlant amb la comunitat educativa en el seu conjunt, de veritat es pot dir que no hi ha problemes a la nostra comunitat en relació amb l'educació? I de veritat és possible que cap proposta que ve de l'oposició sigui acceptada?

Bé, me centraré, perquè ja vàrem tenir l'oportunitat de parlar de tots aquests temes i a més perquè jo comparteixo essencialment els arguments que vostè ha donat i val la pena que no els repeteixi. Sí que aprofitaré aquest breu temps per fer una reflexió general, assenyalant el que a mi em sembla que són els trets identificadors de les actuacions d'aquesta conselleria en aquests tres anys que fa que governen, naturalment ho faré centrant-me en els dos temes que vostè ha dit, tant l'ensenyament de la llengua com la conflictitat.

El primer tret és que a mi em sembla que crea problemes on no hi són. De veritat hi havia problemes en l'elecció de la llengua del primer ensenyament? De veritat hi havia problemes amb el nostre decret de mínims i amb la Llei de normalització? No n'hi havia de problemes, ara en tenim de problemes, perquè en menysté els experts i els representants i perquè s'han posat interessos que no són els que preocupen la nostra comunitat.

El segon tret és que a mi em sembla que no fan política per resoldre els problemes de fons que tenim. El primer, i tornam a parlar dels conflictes, és que consenten una escolarització que distribueix desigualment les responsabilitats. Les necessitats especials s'agrupen, vostè ja ho ha dit i ho vull tornar repetir, en uns centres que naturalment després fan situacions que són tal vegada més difícils de resoldre. La segona cosa en aquest mateix sentit és que hi ha una manca de compromís per resoldre aquests problemes que ha mencionat el Sr. Conseller, que són els que realment ens hipotequen el futur, que tenen a veure amb el fracàs escolar i l'abandó prematur. Si realment hi ha interès a solucionar aquests problemes, llavors per què no s'accepta el que també hem proposat en aquesta cambra que és vincular la resta de conselleries que també hi tenen responsabilitats, però no solament la resta de conselleries que tenen responsabilitats en això o que poden ajudar, sinó també els "empleadors", les persones que fan turisme, perquè ens ajudin a voler tenir empleats més qualificats.

El tercer tret, em sap greu, però he de tornar repetir aquella paraula que vostè i jo emprem, Sr. Riudavets, i que jo sé que al Sr. Conseller no li agrada, però és que jo no en trobo cap altra que hi vagi millor; el tercer tret és aquest repartiment pervers de recursos escassos. I dic perversió perquè qui més dóna, qui dóna més a qui més té realment està perdent l'eix d'on ha de fer la vertadera inversió. I el millor exemple és aquest decret de trilingüisme del qual parlam; de veritat està pensat perquè tots els nins i nines, a la llarga, no dic demà passat, tots els nins i nines, tinguin, acabin amb una competència comunicativa múltiple igual per a tots, de veritat està pensat per a això? De veritat està pensat, de veritat no hi ha altra manera de promoure l'ensenyament de la tercera llengua que sigui donant l'esquena a una normativa que ha funcionat?

Perquè ho torn a repetir, els problemes no els tenim aquí, no els teníem aquí, ara els tenim, però els tenim amb el fracàs, l'abandó i l'atenció a la diversitat. Això ens ajudarà a resoldre-ho això?

En aquest mateix sentit, vull dir que quan parlo de perversió, parlo perquè s'estan fent coses que, per exemple es proposa construir aules a centres privats concertats quan tenim centres nostres que tenen demanda no atesa.

I el darrer tret identificar és que a mi em sembla que no es volen conèixer de veritat les necessitats que hi ha, perquè cada vegada que li he proposat això, l'oposició, tots els grups ho hem fet, sempre se'ns ha negat, no han volgut entrar a fer un mapa escolar, no han volgut valorar les necessitats d'educació infantil, no han volgut fer un mapa de situació de conflictes que li vàrem proposar la setmana passada. En realitat jo venc dient que no en fan de política educativa, perquè fer política educativa passaria per diverses coses: en primer lloc, per voler conèixer la realitat; en segon lloc, per fer, en base a aquesta realitat, prioritats; tercer, comprometre's amb objectius concrets que es puguin valorar, i per últim, assignar recursos d'acord amb aquestes necessitats.

Jo, Sr. Riudavets, ja li he dit moltes vegades i ho tornaré repetir les vegades que faci falta, no fa política educativa aquest govern nostre, però el que fa és una política, unes actuacions que a mi em sembla que si deixen qualche petjada és caracteritzaran per tres coses: primer, pel seu afany privatitzador; segona, per no complir amb la seva responsabilitat, amb les importants com a gestors de l'escola pública; tercera, per donar suport a opcions, en ocasions, no sempre, però en ocasions que són suficientment paleses, a opcions ultradretanes; i sobretot es caracteritzen per posar els interessos del Partit Popular per sobre dels interessos de la gent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Simó Gornés.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Educació, crec que podem dir, amb total seguretat, que aquesta serà la legislatura de la política educativa. Ja he perdut el compte de les interpel·lacions, de les mocions, de les iniciatives parlamentàries que l'oposició ha presentat en aquesta cambra en relació amb la política educativa que desenvolupa aquest govern, dada que, al meu entendre, assenyalava, Sr. Conseller, que anam pel bon camí. Jo em pensava que la cosa, la crítica, vull dir, ja no donava per a més. Fa només un any, aquest mateix partit ens convocava per parlar d'això mateix, de confrontar models, a mi m'agrada més parlar de comparar, Sr. Conseller, això de confrontar té males connotacions al meu entendre, però sí, el PSM confronta models mitjançant la repetició de tòpics, una i una altra vegada, ho hem dit reiteradament en aquesta cambra.

Fa un any rallaven del procés pervers d'escolarització, que el PP només volia afavorir l'escola privada o la concertada, que

en el llenguatge de l'esquerra vol dir el mateix, i que no feim res més que afavorir l'escola pública contra l'escola privada, que no comptam amb els professors ni amb la comunitat educativa. Tot açò són arguments que hem sentit reiteradament, Sr. Conseller.

I clar, resulta que s'ha de renovar el clixé, Sr. Conseller, perquè queda un any per a les eleccions, i segons quins missatges han perdut la vigència, han perdut l'actualitat, i ha quedat deslluït, desgastat de tant d'emprar-lo una i una altra vegada. Ara fem, allò que la introducció de la tercera llengua és un atac a la llengua catalana, que no donem solució a la lliure elecció de centre, que es creen guetos, massificació, que la situació de conflicte en els centres és insostenible. I ara s'han de trobar noves malifetes provocades per aquests malcriats del Partit Popular que només gasten 55 milions d'euros en la construcció i millora de l'escola pública, xifra que tan sols suposa un ridícul augment del 40% respecte de l'anterior legislatura. Quina vergonya, Sr. Conseller. O que es pretengui reduir el nombre de professors interins, què és açò de promoure 1.500 llocs de feina estables, Sr. Conseller, o facilitar que els pares puguin escollir la llengua en què volen que els seus fills estudiïn, on és aquella desitjada imposició monolítica, Sr. Conseller, de l'anterior règim, perdó, vull dir legislatura, o que s'impulsi la implantació d'una tercera llengua per obrir les mentes i els coneixements dels nostres estudiants. Què és açò de voler obrir portes i finestres per poder tenir una visió més ampla del món, Sr. Conseller? M'haurà de permetre el sarcasme, Sr. Fiol, ja que un no sap quina postura ha d'adoptar davant algunes crítiques sense cap fonament a la tasca que desenvolupa la seva conselleria.

Sempre hem dit i ho tornarem a repetir avui que la política d'aquest govern es basa a aconseguir un model educatiu plural i de qualitat. És cert que tenim problemes, hi ha problemes, molts, clar que sí, però creim que tal i com s'afronten s'hi dóna solució. Haurem d'incrementar els esforços per tal que les administracions públiques ofereixin més places públiques per a l'etapa de 0-3 anys, o millorar de manera significativa el percentatge d'alumnat que acaba l'educació primària havent assolit els objectius que estableix el currículum com a manera de prevenir i combatre més efectivament el fracàs escolar, o augmentar el percentatge de titulats en ESO, o millorar la integració de la població escolar immigrant entre la nostra societat, i evitar, en la mesura de les nostres possibilitats, l'assetjament escolar. Evidentment, no volem que l'observatori sigui un camp de batalla polític, i en aquest sentit, Sr. Conseller, recollim amb satisfacció les paraules d'intentar prendre les mesures necessàries per tal que aquest observatori sigui més efectiu damunt la bona feina que ja desenvolupa, tal com van veure la setmana passada.

Els problemes són molts, ho reconeixem, són diversos, i d'any en any en surten de nous, però pensam que la Conselleria d'Educació els enfronta de manera correcta i s'apliquen les mesures necessàries per corregir les deficiències. I no serà perquè no s'hagin fet coses positives en el que duim ja de legislatura. Hem aprovat la Llei d'educació d'adults, un instrument que ordena un sector dinàmic i de gran potencial; s'ha impulsat l'ensenyament dels idiomes; s'ha posat al dia el currículum dels estudis superiors de música; s'ha creat la Fundació d'art dramàtic, amb l'objectiu d'introduir els

ensenyaments artístics superiors a les Illes Balears; es fomenta el desenvolupament de les noves tecnologies en diferents àrees: comunicació, administració electrònica, infraestructures; s'han implantat els SMS i el correu electrònic per donar informació als tutors dels alumnes d'una manera més immediata; i podria continuar amb tot un conjunt d'accions que toquen aspectes claus del model educatiu que volem impulsar. I no parlem ja de l'esforç d'infraestructura que s'ha fet, no tornaré a insistir en aquest tema.

Crec, Sr. Conseller, que si no fos perquè tots nosaltres militam a un partit política de centre dreta, algú podria arribar a dir que desenvolupam una política revolucionària en matèria educativa, perquè en molts de temes hem estat pioners, i en altres hem innovat sobre aspectes ja iniciats, aquesta és la realitat, i només el pas del temps ens podrà oferir la perspectiva necessària per poder calibrar els beneficis socials que aconsegueix aquest govern gràcies a les polítiques que desenvolupa en matèria educativa.

Sr. Conseller, el volem felicitar per la feina feta i per la que encara podrà desenvolupar en aquests mesos que queden de legislatura. Estam segurs que la seva feina, la de tot el Govern ha aconseguit treure les Balears del lloc que ocupaven, ho hem de recordar, el lloc que ocupaven l'any 2003, que estava en un dels darrers llocs entre les comunitats autònomes que menys despesa pública en educació en relació al producte interior brut invertien de l'Estat. Avui aquesta tendència, afortunadament, ha canviat, i ja podem dir que les Balears estan fent les passes necessàries per posar-se a l'alçada d'Europa en molts d'àmbits.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

El camí, però, és encara llarg. Nosaltres, el Partit Popular, l'anímem a continuar aquesta tasca amb les mateixes ganes i amb la il·lusió amb què va començar aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Riudavets, té vostè la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Començaré la meua intervenció, senyores diputades, senyors diputats, fent referència a la darrera intervenció del Sr. Gornés, amb tres puntualitzacions molt senzilles. Sr. Gornés, en primer lloc, és cert que aquesta legislatura es coneix com la legislatura del debat educatiu en aquesta cambra, només dir-li que si la Conselleria d'Educació fes la seva feina millor no seria així. És l'única motivació que ens du a interpel·lar contínuament. Pel que fa referència a tot el que ha repetit del que vaig dir jo fa un any, li ho agraeix perquè tot ho puc reiterar en aquests mateixos moments i, per tant, ha fet feina que no havia tengut temps de fer jo en la meua intervenció. El que no li puc acceptar és que vostè vulgui

passar-me per l'esquerra i es defineixi com a revolucionari, no ho som jo, revolucionari, i no ho serà vostè, Sr. Gornés, eh? Això que quedi clar.

Entrem ja dins el debat del que hem parlat, a les respostes del Sr. Conseller. Parlem molt breument de lliure elecció de centres, en rallarem un altre dia, jo, Sr. Conseller, estic convençut que vostès disfressen els índexs, n'estic convençut perquè l'any passat, ja li vaig dir aquí en el seu moment, em vaig entretenir a sumar tots els centres, l'acta final de tots els centres, i els índexs no coincidien en absolut. Enguany intentaré fer el mateix, i ja veurem, en tornarem a rallar. Però així i tot, amb la seva pretensió d'augmentar els índexs de satisfacció de la primera opció, massifiquen els centres, podem rallar de Palma, puc dir noms, no m'agrada dir noms, no els diré avui, però en podem rallar després si vol, hi ha centres on s'afegeixen més aules, quan al del costat hi ha lloc, i els massifiquen, i després hi ha centres que tenen les aules amb el cent per cent d'alumnes immigrants, i açò passa ara i és una dificultat greu, greu per a la bona convivència dins els centres, precisament.

Bé, passem al tema on menys acord hi ha, que és el famós decret de trilingüisme, i comencem. A veure, a mi no em basta que digui que té molts de respecte al màxim òrgan de la comunitat educativa, que és el Consell Escolar, jo crec que el respecte es demostra fent-li cas, el més gros és que vostè no li fa cas i, a sobre, ve aquí dalt a dir-nos que sí que n'hi ha fet. A veure, demanaven que el decret de mínims es garantís, és a dir, que no baixés en cap cas almenys del 50% de la llengua catalana, li ha fet cas? No. Demanaven que en lloc de demanar que els centres acreditessin el professorat que pogués fer aquestes llengües, vostè posés el professorat que fos necessari per fer-ho; els ha fet cas? No. Demanaven que en cap cas no s'eximís cap professorat de no tenir el reciclatge en llengua catalana; vostè ha fet cas? No. Per tant, per favor, no pugui aquí dalt dient que els ha fet cas, per favor, és una contradicció.

I després ens ve amb la cançoneta de sempre, "és que és voluntari", precisament, precisament, perquè fins ara era obligatori fer el 50% de la llengua catalana i vostè ha obert una porta, via voluntarietat, per no fer el 50% de llengua catalana. És d'això del que ens queixam, Sr. Conseller, d'això ens queixam. Jo li vull recordar, Sr. Conseller, supòs que ho sap, però no està malament recordar-li, que vostè té l'obligació de prendre les mesures necessàries per assegurar-ne el coneixement de la llengua catalana, i això no ho dic jo, ho diu el nostre Estatut d'Autonomia, i vostè crec que amb aquest decret, per suposat, no pren mesures per assegurar el coneixement de la llengua catalana, tot el contrari.

Jo li he dit abans, sincerament, que vostè no ho feia per les competències lingüístiques, a açò, si ho hagués volgut fer per augmentar les competències lingüístiques, estic convençut que hagués posat més professors als centres per fer desdoblament, n'hi vam dir quantitat de propostes en positiu que es podien fer extensives a tots els centres, no ho ha fet.

El que crec és que vostè, ja li vaig dir un dia i ho torn a repetir, vol accontentar uns centres molt concrets, no sé quins, alguns diuen que són aquests nous de l'*Opus Dei*, de *Legionarios de Cristo*, que no volen català o en volen fer el

mínim possible. Què faran? Les tres hores de català i qualque assignatura més, si la fan, per no fer açò? I açò és el que es planteja aquí, per què vol accontentar uns centres en detriment de la generalitat.

Bé, entrem dins la part que jo crec que hi ha hagut més acord, vostè ha començat per agrair-me el to, jo li agraeix el to seu, parlem de la conflictivitat dins els centres. També vull fer un reconeixement a la molta feina i moltes vegades sense el suport necessari que fan els centres educatius per evitar la conflictivitat en els centres, però hi ha dues coses amb les quals no estic d'acord amb vostè i les hi vull dir. En primer lloc, no és tan sols una qüestió d'alumnat estranger, vostè m'ha parlat d'alumnat estranger bàsicament en la qüestió de conflictivitat, no és això, hi ha molts altres factors, és un més que vostès han agreujat amb la concentració dins un determinat centre, però no és l'únic problema, n'hi ha més. I l'altra és una insinuació que no ha acabat d'aclarir, però perquè no hi hagi dubtes, jo sí la vull aclarir.

En el temps del pacte els nombres cantes, hi va haver menys expedients i no hi va haver cap pressió damunt la inspecció, com esper que no n'hi hagi ara, ni abans n'hi va haver i esper que no n'hi hagi ara, la inspecció actua de forma autònoma i professional sense pressions, o així hauria de ser, de l'administració directament, per tant si hi va haver menys expedients a l'època del pacte de progrés, qualque cosa vam fer bé, i ara s'han incrementat. El que és curiós és que quan nosaltres vam arribar, el pacte de progrés, ja estava a dalt, i ara torna a pujar, alguna cosa va passar. Per tant, jo crec que sí que va passar una cosa fonamental, que es diu participació, Sr. Conseller, participació, participació no és posar més mestres i pares dins l'observatori, però també ho és, no només és açò, però també ho és.

Vostè, li agaf la paraula, ha dit que s'estudiarien la possibilitat de crear el coordinador de convivència, ha dit que estudiarien ampliar la participació dels pares dins l'observatori, jo crec que per aquí ens podem entendre, però també tot això ha d'estar envoltat d'una concepció diferent, Sr. Conseller, si no, tampoc no funcionarà, i és la concepció de la participació, d'escoltar els mestres, de fer jornades que puguin ajudar a dissenyar la política educativa, no fer-la de laboratori, sinó a partir de la participació, si no, les coses no funcionen. Si van tenir èxit el temps que el PSM duia l'administració educativa va ser per la gran participació de mestres i ensenyants, va ser possible fer el projecte d'intervenció educativa, els programes socioeducatius i el PALIC, el Projecte d'acolliment lingüístic i cultural, gràcies a la participació dels ensenyants.

A veure, li torn a dir el del congrés. No confonguin una altra vegada assistència amb participació; jo vaig ser a l'anterior congrés, al congrés de l'educació, em van tractar beníssim, ben organitzat, però vam escoltar una sèrie de conferències, i d'allà no es va treure ni una sola conclusió, per tant, si fa un congrés sobre la conflictivitat en els centres, faci-ho traient conclusions aplicables, amb la màxima participació, que no és l'assistència, és una altra cosa, dels ensenyants, dels pares, i a patir d'aquí pot ser ens arribarem a entendre.

En aquest sentit, vostè no té formació marxista, jo tampoc, però sí que és una cosa claríssima que per resoldre problemes hi ha d'haver autocrítica ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Jo crec que vostè ha començat per l'autocrítica i per açò el felicit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula l'Hble. Sr. Conseller d'Educació, Sr. Fiol.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Puj a aquesta tribuna per donar resposta a alguna de les coses que s'han dit, subratllant, en primer lloc, que agraeix les seves paraules, però pens que l'autocrítica forma part de qualsevol plantejament i de qualsevol persona que estigui a la gestió pública, i és impossible fer feina sense revisar el que es fa i sense reconèixer els errors que es cometem, i en cometem tots, segurament jo més que ningú.

Vull agrair al Sr. Gornés la seva intervenció, m'ha agradat pel que suposa de suport al Govern i de compenetració amb el Govern i, per tant, naturalment el Govern ha de dir que sense el suport del Grup Popular difícilment podríem anar endavant.

Vull passar a algunes consideracions que s'han fet, respecte d'algunes s'ha anunciat un futur debat, per tant ja hi haurà un futur debat sobre si la lliure elecció de centre és una falsedat total del Govern i falsificam les estadístiques, segons s'ha arribat a dir, bé, jo voldria pensar que no és així, li puc assegurar, de totes formes, que no les faig jo, però pos la mà al fic que les coses es fan el millor que es poden fer i amb el millor criteri perquè suri la veritat; de totes formes li puc assegurar que no s'ha donat cap instrucció, per cert ni a la inspecció ni molt menys a l'administració ordinària perquè falsifiqui les dades de la lliure elecció de centre, de totes formes deixi'm exhibir amb orgull un índex de satisfacció, una estadística que indica que se situava a les Illes Balears a un 87%, i avui arriba al 94%, per tant crec que hi ha un creixement i crec que podem demostrar que aquest creixement es produeix sense cap fal·làcia. I en el cas de Palma s'ha pujat d'un 79%, molt més avall, a un 92%, per tant crec que en aquest sentit podem demostrar una certa millora.

Del tema del trilingüisme, que s'anuncia també un posterior debat, vull dir que no se suprimeix ..., vostès diuen coses que no són veritat, no se suprimeix l'obligació de coneixement de català com a qüestió obligatòria dins les nostres aules dins uns marges raonables. Naturalment, si s'introdueix, ja ho vaig dir una vegada, una tercera llengua, hauran de patir un poquet les

dues llengües oficials perquè sigui possible que aquesta llengua tenguí un horari, perquè el que no farem serà ampliar les aules, però com que em diuen que hi haurà un debat posterior, ja en parlariem.

Vull subratllar també, senyores i senyors diputats, la gran dificultat amb què es troba aquí la representant del PSOE, perquè ha de treure cara i ha de defensar, sembla ser, el darrer plantejament que es fa des del PSOE, que és que l'educació és el prioritari. El Sr. Antich ens ha sorprès a tots aquests darrers dies, dilluns veia jo declaracions, amb el Sr. Rubalcaba retratat, "Antich propone cambiar el asfalto por la educación"; y a *El País* "La educación es el principal reto de Antich en Baleares". O sigui, el Sr. Antich ens anuncia que la seva principal preocupació és l'educació i que, per tant, està disposat a canviar-ho tot i a replantejar-ho tot envers l'educació, i dic canviar-ho tot, perquè clar el Sr. Antich no és un desconegut en aquesta casa, el Sr. Antich ha estat president del Govern de les Illes Balears, quasi res, durant quatre anys, i ha tengut els pressuposts en les seves mans i ha fet el que ha fet. Naturalment, un no pot resistir la temptació d'exhibir algunes estadístiques que revelen la preocupació real del Sr. Antich pels temes educatius. Inversió per alumne en centres públics a finals de la legislatura anterior, 664,01 euros per alumne; inversió en aquests moments, 1.713 euros per alumne. Això és el Sr. Antich.

(Aldarull a la sala)

Això és el Sr. Antich que es presenta dient que arreglarà l'educació. Vostès ens atribueixen, sí, vostè, vostè, ..., vostè, Sra. Diputada, que no sé què diu, gesticula i ...

EL SR. PRESIDENT:

Senyores diputades, senyors diputats. Per favor, guardem silenci. Continui, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

És que no em deixa xerrar. Inversió en obra pública, un altre tema important, en obra pública, escolta, no del *Legionarios de Cristo*, ni del *Opus Dei*, no, en obra pública, en escoles públiques, 60 milions i mig, crec que va ser, en acabar la legislatura, 164 quan acabi aquesta legislatura.

(Aldarull a la sala)

En obra pública i en escola pública. Això és el que ha de venir a resoldre el Sr. Antich.

Vull tornar i centrar-me en el problema i en el tema motiu d'aquesta interpel·lació. El tema de la conflictivitat a les aules i les polítiques que s'hagin fet més o menys encertades. Si jo he (...) al voltant del tema dels estrangers, per ventura equivocadament, si ho he dit no ho volia dir, és una part del problema l'emigració, no és el problema i no ho ha de ser, a més, perquè una de les claus d'aquesta societat és que la immigració no sigui un problema, per tant, si ho he dit, ho retir, perquè no és aquesta la meua intenció. La conflictivitat a les aules té molts altres components, però en molts casos giren al

voltant d'aquesta qüestió. Pujar aquí a fer acusacions que no hi ha política educativa, que hi ha un afany privatitzador, que no hi ha responsabilitat i que es donen suport a posicions ultradretanes, és molt fàcil, segurament, dins el debat parlamentari, però té poca fonamentació.

Nosaltres, vull acabar, Sr. President, intentam donar el millor servei possible. S'ha fet un gran esforç en inversió pública com he demostrat aquí i demostraré aquests mesos successius, perquè realment ha triat un mal tema el Sr. Antich pre treure el cap, sincerament li ho dic, i vostè segurament n'és ben conscient. Esforç a millorar l'atenció a la diversitat, més recursos, més professors, també les estadístiques creixen, els mestres d'educació compensatòria han crescut un 30 i busques per cent en aquesta legislatura, major esforç, per tant, de recursos personals també per a la gent que ve de fora i ha de menester atenció.

En definitiva, senyores i senyors diputats, tenim la consciència tranquil·la i la convicció que feim les coses amb un cert ordre i amb molt de criteri, i pensam que l'opinió pública reconeix això i ho entén.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

III. Moció RGE núm. 4588/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política de finançament dels projectes de carreteres, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2551/06.

Seguidament, passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció RGE núm. 4588/06, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a política de finançament dels projectes de carreteres, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 2551/06. Per defensar aquesta moció i per un temps de deu minuts, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Som conscients, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que proposar una comissió d'investigació parlamentària és la mesura més extrema en el que és l'acció de control al Govern. Bé, naturalment aquesta decisió es pren per un fet puntual, que és el resultat del debat sobre la interpel·lació en matèria de finançament en concret dels dos trams d'autopistes d'Eivissa, però també s'agreuja perquè s'emmarca en altres fets que estan d'actualitat, Son Espases, Can Domenge, modificacions legislatives que s'han produït en aquesta cambra per donar cobertura legal a uns fets puntuals molt concrets que responien a interessos particulars, i tot això determina que el nostre grup parlamentari hagi apostat per proposar a aquesta cambra l'aprovació de crear una comissió d'investigació parlamentària.

Els fets, els recordarem breument, consisteixen que dues obres previstes a l'illa d'Eivissa sofreixen un increment molt

important. Recordaré que al conveni signat dia 30 de març del 2004 aquestes dues obres estaven previstes per 9 milions d'euros, i que s'inicia la redacció del projecte, s'encarrega un modificat de cadascun d'aquests projectes i acaben valorant-se en més de 130 milions d'euros; i al final, a causa del sistema de finançament que escull el Govern, que consisteix en una explotació de les dues carreteres durant 25 anys, acaben amb un cost total de 482 milions d'euros. Sense comptar els costos de redacció del projecte, 633.000 euros, les expropiacions, 32 milions d'euros, etc.

Bé, el fet és que hem analitzat, per una part, el que costaria el finançament durant 25 anys d'aquests 130 milions d'euros, a l'Euribor més unes dècimes, que és el preu dels doblers per a les administracions públiques, molt més barat per al Govern, que costaria un màxim de 43, 45 milions d'euros i, per tant, deduïm que la resta correspon al manteniment d'aquests 22 quilòmetres d'autopistes durant 25 anys, que ens costaran més de 308 milions d'euros. És a dir, 12.345.000 euros anuals per mantenir 22 quilòmetres d'autopista.

Efectivament, pensam que això suposa, per una part, aquesta decisió, per una part suposa una hipoteca econòmica, perquè els pròxims governs hauran d'anar amortitzant aquestes quantitats, i significa que al llarg de les properes sis legislatures els governs successius es trobaran anualment una quantitat important compromesa, però també suposa una hipoteca política, pel fet que unes empreses, que varen veure com les adjudicatàries eren empreses que col·laboren molt estretament amb el Partit Popular en el País Valencià, en el cas d'aquestes dues, suposa, per tant, un model de gestió que significa també una hipoteca política, no parlem ja que si aquest model de gestió s'introdueix en un hospital, com és el de Son Espases, que no és el cas, però significa que de cap manera els governs successius no podran influir en la gestió de pràcticament el 80% dels serveis hospitalaris perquè estaran adjudicats a una empresa.

Aleshores, amb aquests arguments pensam que és necessari investigar aquests fets. Primer, per què hi va haver un canvi de criteri en el model de carreteres de l'illa d'Eivissa, passant d'uns projectes, jo crec que adequats a aquella realitat i que consistia a eixamplar els traçats existents i fer unes vies més ràpides i més segures, però sense necessitat d'aquestes infraestructures faraòniques, aleshores a quin moment es produeix la decisió de fer el modificat d'aquests dos projectes, i finalment hem d'analitzar, hem de calcular, quin és el finançament real d'aquests 130 milions d'euros i quin hauria de ser el cost del manteniment real d'aquests 22 quilòmetres d'autopista.

I sobretot pot ser útil, no només per determinar les responsabilitats polítiques si hi ha hagut un malbaratament de recursos públics, sinó de cara al futur fixar uns criteris perquè presumim que serà un sistema que de cada vegada tendrem més la temptació de caure-hi per finançar projectes. Fa un moment el conseller d'Hisenda ens deia que hi ha hagut una dràstica reducció dels fons europeus, especialment els fons de cohesió, que es destinaven a finançar infraestructures. Per tant, ens haurem d'avesar a conuiu, els propers anys, amb una manca d'ingressos, tot i que esperam que millori el sistema de finançament, però la temptació cada dia serà més grossa

d'intentar finançar les obres públiques amb el que es coneix com el sistema alemany o el sistema del peatge a l'ombra.

Aleshores, crec que hauríem de determinar, i seria molt bo pedagògicament per a tots els grups polítics, saber quina diferència de cost hi hauria entre una gestió pública o una gestió privada del finançament de les obres públiques, perquè el resultat és que és escandalós el cost que ens agrada. Hi ha un segon argument i és que aquesta concepció de grans obres significa que hem de recórrer a empreses de fora, normalment aquí han vingut empreses que han tengut alguna vinculació anterior amb projectes, comunitats gestionades pel Partit Popular, però que al marge de l'adscripció política que puguin tenir les empreses, naturalment les empreses com a tal no tenen adscripció, però sí hi ha determinats empresaris que estan vinculats, això està provocant una competència a les empreses autòctones. I el fet de què aquí les empreses no tinguin el volum suficient per emprendre aquestes obres de grans infraestructures, atreuen empreses de fora i després queden aquí i fan la competència a les empreses de les Illes Balears.

Aleshores la proposta és investigar si el Govern ha administrat correctament els recursos públics de les Illes Balears. Mirin, aquí una de dues, o 2.000 milions de pessetes cada any per mantenir 22 quilòmetres d'autopistes és un disbarat i el sentit comú ens diu que és un disbarat. O bé, no destinam 2.000 milions de pessetes anuals a mantenir 22 quilòmetres de carreteres i això significa que pagam pel finançament dels 130 milions del projecte uns interessos molt superiors a allò que seria l'euribor, més 15 dècimes, més 20 dècimes, etcètera, que són els preus dels doblers per a les administracions públiques. Aquesta és la pregunta, què pagam? Quins interessos pagam per finançar aquests 130 milions durant 25 anys? I quina quantitat ens costa mantenir 22 quilòmetres d'autopistes? Perquè si realment mantenir 22 quilòmetres d'autopistes ens costa 2.000 milions de pessetes anuals, 12 milions d'euros anuals, significa que les senyals podran ser d'or i qualcú les podrà treure el llautó cada dia. Realment és una quantitat absurda que el sentit comú diu que és impossible.

Si pel contrari, significa que no destinam aquests 12 milions d'euros anuals en mantenir les carreteres, les autopistes, sinó que el que feim és finançar els interessos d'aquestes dues obres que valen 130 milions d'euros, ens trobaríem que estam pagant uns interessos d'autèntica usura. Això és el que volem investigar i volem investigar amb un esperit constructiu, de cara al futur si realment els números no ens surten com si contractés l'administració pública els crèdits amb les entitats financeres, realment de cara al futur haurem aconseguit un tema positiu. En cas contrari, haurem de dir que hi ha hagut una mala administració dels recursos públics, que hem adoptat un sistema molt car, realment caríssim, per mantenir les carreteres i per finançar les carreteres i que l'hauríem de descartar per a futures obres públiques.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posició, en primer lloc per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el diputat Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sr. Sampol, des del Grup Esquerra Unida i Els Verds estam totalment d'acord amb vostè que encara que aquesta comissió d'investigació és una mesura extrema de control del Govern, és també una mesura absolutament necessària i per això li donarem suport. Jo voldria de totes maneres, com que la moció parla de carreteres d'Eivissa en general, incloure-hi també l'altra autovia que s'està fent, el segon cinturó, que si bé no és per peatge a l'ombra, per tant, no l'estarem pagant 25 anys, el seu pressupost de 23,6 milions d'euros crec que també és total i absolutament exagerat i crec que li podríem incloure. Jo he fet alguns números i si de vegades no coincidim del tot és perquè jo hi afegesc el cost del segon cinturó i que vostè en la seva intervenció no l'ha contemplat, però que també creim que seria important. És clar que el més greu són les dues autovies, que a més es paguen per peatge a l'ombra a 25 anys.

Bé, aquesta comissió d'investigació podria aclarir algunes coses, nosaltres voldríem que es creàs, que aclarís algunes coses i jo diré tot un seguit de coses que ens agradaria que aclarís. Per exemple ens agradaria que aclarís si aquestes carreteres, aquestes autovies es fan en compliment d'un programa electoral, si s'havia dit a la ciutadania que es farien. El Sr. Pere Palau l'altre dia en el Consell d'Eivissa i Formentera deia que havia complit el programa electoral en més del cent per cent. Nosaltres també ho creim, a molt més del cent per cent, perquè vegem el que deien en temes de carreteres. En tema de carreteres deien que l'objectiu de la política era doble, dotar d'un sistema viari modern i un sistema viari segur. En concret llegiré textualment en castellà: "*invertir en seguridad es modificar el trazado de algunas carreteras, ampliarlas, mejorar los cruces, ampliación de arcenes para favorecer el tráfico más lento de vehículos pesados y maquinaria agrícola, mejorar la iluminación, erradicar los puntos negros. Invertir en seguridad es también mantenimiento, conservación de la red de carreteras mediante el reforzamiento de firmes, incorporación de áridos antideslizantes, barreras de seguridad, etcétera*". Jo no veig en allò que es va dir als ciutadans apareguin per cap costat ni les autovies, ni els desdoblaments, ni res que s'assembla a allò que s'està fent.

Una altra qüestió que tal vegada també podríem aclarir, en quin moment, com i per part de qui es decideix canviar aquesta proposta electoral i es defineix el traçat de les noves autovies, especialment la de Sant Antoni. Qui ho ha decidit? El Sr. Pere Palau? El Sr. Jaume Matas? Tony Blair? O tal vegada l'estrella de la revista *Hola*? No ho sé, però en tot cas s'ha fet referència reiteradament a una petició de Tony Blair i és una mica sorprenent que sigui Tony Blair que decideixi les carreteres, però és que m'agradaria llegir la informació que es va publicar i què és el que demanava Tony Blair. Diu: "*el primer ministro británico Tony Blair ha pedido a su ministro de Asuntos Exteriores y jefe de la Diplomacia, Jack Straw, que se ponga en contacto con las autoridades españolas para instarles a que se den las órdenes necesarias para mejorar las condiciones de la carretera de Eivissa-Sant Antoni. Straw pedirá a las autoridades españolas competentes, en el este caso al Consell de Ibiza y Formentera, que se reduzca el límite de velocidad, que se instale una iluminación efectiva, que se mejoren las*

condiciones de pavimento, que se repinte con efectividad la señalización horizontal y que se busque la solución adecuada para que se pueda cruzar la carretera sin peligro". Aquest inspirador de les reformes no veig tampoc que parli de vies ràpides, ni coses semblants.

Però bé, tot això amb l'excusa de Tony Blair hi ha una primera confirmació de què es farà una autovia Eivissa-Sant Antoni, la fa el Sr. Jaume Matas, President del Govern, però no en un acte oficial de Govern, sinó a unes jornades parlamentàries del seu grup parlamentari el 4 de desembre del 2003. I diu el Sr. Jaume Matas que el Govern central pagarà íntegrament els 72 milions d'euros del desdoblament de la carretera de Sant Antoni. És a dir, que en aquells moments la redacció del projecte no estava ni adjudicada, però el Sr. Jaume Matas ja sabia que valia 72 milions d'euros. Tal i com diu el Sr. Rodríguez Zapatero, aquí era profeta del desastre, però per desgràcia per a nosaltres, aquí profeta que encerta, perquè si deia 72 milions quan no estava ni encarregat el projecte i s'adjudica per 70,833 milions d'euros, què passa? Era clarivident, qui és que havia decidit ja que allò costaria 72 milions d'euros? Per cert, després es segueix parlant i es diu per part de la consellera de Vies i Obres que en realitat no serà una autovia, serà una carretera molt simpàtica, més segura, carretera lenta, un bulevard enjardinat, diu: "amb carril-bici inclòs, que aniria per la mitjana de l'autovia a l'estil de Brussel·les". Bé el carril-bici, per sort, perquè si se'ls acut un carril-bici enmig d'una autovia..., però carril-bici, jardins no, via ràpida pura i dura, molt dura.

Bé, el Consell de Ministres del 12 de març del 2003, recordem el dia després dels atemptats, en comptes de parlar dels atemptats, fa allò que segons n'Àlvarez Cascos es diu "el Consell de Ministres de Jaume Matas" i allà es va vendre un gran èxit, es varen aconseguir 12,95 milions d'euros per a les tres autovies d'Eivissa, ja dic, aquí incloc també el segon cinturó. Això ens va dir que era "un gran èxit", que es recuperava i hi hauria 12,95 milions. Com és possible que molt poc temps després aquestes tres autovies sumin 505,70 milions d'euros? I per altra banda les presses, les presses per fer aquestes obres que han fet que es fessin simultàniament totes al mateix temps, creant un caos absolutament impressionant, fent les expropiacions per via d'urgència, sense respectar els més mínims drets dels propietaris que se'ls expropia les seves propietats. D'on vénen aquestes presses? Per què? El gran conveni de carreteres del 2004 de la Sra. Cabrer amb el ministeri diu: "autovia de l'aeroport, licitació any 2008. Autovia de Sant Antoni, licitació any 2010". Clar, hi havia una previsió de fer-ho en temps, fer-ho amb uns pressuposts lògics i no, de sobte es tiren i per què? Per què aquestes presses que no les tenien quan es signa el conveni. Per què s'ha de fer així? I com arriben a costar el que costen? Per què aquestes presses ens han duit que les màquines de les empreses constructores arrasin finques en què no hi havia actes d'ocupació, ni tan sols que hi hagués una descripció d'aquells béns que les màquines se n'han duit per endavant i han desaparegut de manera definitiva.

I per què hi ha actes amb informacions falses que s'estan investigant en els jutjats, hi ha querelles i des del Govern se diu que els funcionaris que fan aquestes actes, amb aquestes falsedats, se'ls hauria de donar un premi, per què? I per què es

castiguen aquells propietaris que no varen firmar de tal manera que no puguin fer ni l'ingrés de la indemnització per prompta ocupació. Aquí també la consellera de Vies i Obres, en el seu moment, ja va amenaçar que això procedia així i que tendrien moltes dificultats. Bé, per què..., i ara mateix supòs que avui s'estan negociant, s'estan pactant qüestions referides a l'Estatut d'Autonomia, allà on el finançament de la nostra comunitat és el tema central, allà on hi ha la gran discussió d'aconseguir un finançament correcte perquè tenim un dèficit de finançament i tenim un endeutament brutal. Com és possible que s'augmenti aquest endeutament amb tots aquests milions de peatge a l'ombra? I com és possible també que es renunciï al finançament estatal? Tant d'anar a Madrid a reclamar i en aquest cas es renuncia al finançament estatal, expressament. Si bé és cert que en el cas del segon cinturó diuen, ja ha posat el contenciós per recuperar-ho via conveni de carreteres, cosa que jo crec que és absolutament impossible, perquè s'han sortit del marc del conveni de carreteres, també és cert que les dues autovies de cost final a 25 anys, 482 milions d'euros, queden expressament reconeguts pel Govern fora del possible finançament via conveni de carreteres. Com és possible això?

Com hi pot haver-hi tanta irresponsabilitat amb els problemes que tenim, amb l'endeutament, amb la necessitat de què hi hagi acords, precisament per reclamar un millor finançament, es tiren per la borda 482 milions d'euros. Jo crec que a més, perquè hi ha altres obres que tampoc podran entrar en aquest conveni de carreteres. De fet, està denunciat i jo no crec que el contenciós pugui anar endavant, però està clar, això és així. Aquest endeutament l'hauran de pagar els ciutadans de les Illes Balears, l'hauran de pagar per la irresponsabilitat del Govern de les Illes Balears que ens ha deixat per a les pròximes generacions en aquesta situació. Unes obres, a més de tenir aquest cost, tenen coses tan absurdes com un túnel de quasi 1,5 quilòmetre i mig a un lloc allà on hi ha un pendent molt suau, però que és el túnel de les discoteques. Són unes autovies que obrin en canal l'illa d'Eivissa, literalment, perquè la divideixen en dos i divideixen també la ciutadania. Però és que a més, la fan de tal manera que estan aconseguint un canal que serà inundable i possiblement en el futur navegable, tal vegada no s'hi podrà anar en cotxe, si haurà d'anar amb barca, a la carretera de l'aeroport, un tram que està situat al costat de la mar i allà on situen en alguns llocs la carretera per baix del nivell de la mar. Fa falta ser...

(Remor de veus)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Ramon per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Acab Sr. President. Fa falta ser absurd per fer aquests coses, no s'entén, no hi ha justificació ni en els projectes, ni per què es fan les coses d'aquesta manera, per què es fan els túnels, per què es fan tots els elevats, per què es fan canals i per què té aquest cost. Per tant, la comissió d'investigació és absolutament justificada.

Jo únicament i acab Sr. President, voldria aprofitar aquesta intervenció per convidar a les senyores i senyors diputats que no siguin de l'illa d'Eivissa, el dia 16 i 17 al gran festival contra les autopistes.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

(Remor de veus i petit aldarull a la sala)

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. És aquesta una moció que és encertada i és encertada perquè a pesar de què s'està referint bàsicament al finançament utilitzat per dues autopistes de l'illa d'Eivissa i a pesar de què aquests projectes s'estan executant i el Govern balear i el consell no tenen la més mínima intenció d'aturar, ni retornar, ni buscar altres fórmules de consens, hem de dir que és necessari clarificar algunes qüestions entorn a aquests projectes i sobretot entorn al sistema de finançament utilitzat. Hem de començar a arrencar algunes caretes i posar llum allà on de moment i per interès només hi ha una certa foscor. I com dic, s'ha de començar a posar-hi una mica de llum.

El sistema de finançament del peatge a l'ombra que s'utilitza per a aquestes dues autopistes, estam d'acord en què és legal. Des del nostre grup en cap moment hem posat en dubte la legalitat d'aquesta fórmula i d'aquest sistema. Ara bé, el que sí posam en dubte és la necessitat i per tant, l'oportunitat d'utilitzar aquest sistema, sobretot quan hi ha alternatives a aquesta fórmula i a aquest sistema. No és l'única possibilitat per executar...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

El conveni que va oferir en el seu moment el Ministeri de Foment, una vegada resolt el ja famós conveni del 2004, oferia la possibilitat de finançar pràcticament al 100% aquests projectes i oferia una quantitat que s'ajustava fins i tot, no en el pressupost del projecte que des del nostre grup desitjàriem, sinó fins i tot d'entrada al pressupost que havia aprovat el Govern per als projectes d'execució. Però això simplement va servir perquè quedés molt clar quins són els interessos d'aquest Govern, perquè la resposta immediata va ser la renúncia a aquests 123 milions que s'oferien per part del ministeri i el manteniment del sistema de finançament de peatge a l'ombra.

No és acceptable renunciar a 123 milions amb l'únic objectiu de defensar interessos econòmics d'alguns personatges de l'entorn del Partit Popular, o fins i tot directament del propi partit. I sobretot si tenim en compte la crítica situació de les

finances de la nostra comunitat autònoma i les negres perspectives de futur, en aquest tema no pareix el més raonable renunciar a un oferiment de 123 milions i endeutar-se, perquè al final el peatge a l'ombra no és més que un sistema d'endeutament, endeutar-se exageradament per executar aquests projectes amb l'única intenció de fer allò que s'havia proposat des del Govern, no consensuar, no negociar i afavorir a qui es volia afavorir.

La veritat és que tal tal com es demana a la moció, efectivament hi ha molt per explicar sobre això, hi ha molt per investigar. I per tant, s'ha de reconèixer que des de fa molt de temps, pràcticament des del primer moment el Partit Popular, aquest Govern ve treballant d'una manera fosca, enganyant a molta gent entorn aquestes propostes. I de la mateixa manera que veim actes i actuacions francament ridícules i tristes com les que protagonitzen les darreres setmanes el Grup Popular en aquest Parlament, que a més es creuen amb el dret de ser els únics que poden parlar d'alguna cosa i acusen els altres del mateix que han fet ells. Però ja que ve al fil, ja que tenim l'espectacle d'aquest "tenderete" aquí muntat, vull recordar una cosa. La setmana passada, desgraciadament es va produir a Eivissa un accident molt greu, amb 3 víctimes mortals. Des del nostre grup no ha sortit ni una sola paraula sobre aquest fet, ara bé, des de les files del Partit Popular, la consellera d'Eivissa i Formentera en un acte d'inauguració d'una rotonda a una carretera d'Eivissa li va faltar temps per dissabte passat afirmar: "*los desdoblamientos promovidos por el consell insular y el Govern evitarán más accidentes como el que esta semana ha ocasionado la muerte de 3 personas*". "*Matutes argumentó que estas obras viarias reducirán accidentes mortales y resaltó que ese tipo de siniestros hace tiempo que se deberían haber erradicado en estas carreteras a San Antonio y al aeropuerto*".

Queda molt clar senyores i senyors diputats quin grup utilitza les víctimes mortals per defensar amb arguments...

(Aplaudiments)

...perquè no es tenen arguments ni tècnics, ni polítics i l'únic argument vàlid i que tenen és fer el ridícul de la manera que el vénen fent darrerament. Això és per l'únic que serveix...

(Aplaudiments)

I de la mateixa manera que amb la justificació que no se té s'ha d'utilitzar això, per al finançament tampoc tenen cap tipus d'argumentació sòlida per justificar per què s'estan pagant 360 milions del que valen aquestes dues autopistes, 360 milions més. No fa gaire en el torn de preguntes hem sentit el conseller d'Hisenda protestar per la manca d'inversions que des de Madrid haurien d'arribar a les nostres illes i que no arriben...

(Remor de veus)

Hem sentit a altres consellers, el d'Hisenda i a la de Sanitat, parlar de la insuficient aportació que fa Madrid per a l'àrea de sanitat...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Sr. Alomar, si són tan amables. Deixin el Sr. Boned que està en ús de la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Com dic, l'insuficient finançament del Govern de Madrid per al tema de sanitat, a pesar de què l'aportació estatal és infinitament superior a la que estava previst i a la que de fet va fer el Govern del Sr. Aznar.

Per tant, es segueix enganyant. Els 360 milions d'euros de sobrecost d'aquestes autovies amb aquest sistema de finançament permetrien, sense cap dubte, posar molt més d'allò que s'està posant per resoldre temes prioritaris, com són els de sanitat i educació. Ja basta de sentir afirmacions hipòcrites de les necessitats que se tenen en sanitat, quan veim que es gasten 360 milions més d'allò que serien necessaris, o com l'operació especulativa de Son Espases, allà on ja d'entrada tenim 140 milions que s'estan gastant innecessàriament. Un pot exigir dels altres governs, de les altres administracions la col·laboració necessària, les aportacions que cregui oportunes, però ha de tenir com a mínim la vergonya de poder posar damunt la taula que la gestió que fa cadascú amb els seus propis fons és la necessària i l'ajustada.

I no es pot veure quins són realment els interessos perquè es fan tots els esforços que creuen oportuns i necessaris per finançar el tema de les autovies, però veim que en el mateix temps no es creu oportú fer el més mínim esforç en solucionar temes de sanitat, greus temes d'infraestructures educatives per molt que també en el conseller no li agradi sentir que hi ha mancances en aquesta àrea, però sí n'hi ha, hi ha greus mancances i no es poden resoldre simplement perquè des d'aquest Govern no es té el més mínim interès. No hi ha interès en resoldre el problema del transport públic, ni tan sols hi ha interès en resoldre el benefici que hi han de treure alguns personatges entorn a aquests projectes. No hi ha altre interès.

Per tant senyores i senyors diputats, sí hi ha molt per explicar, sí hi ha molt per investigar i algú haurà de posar damunt la taula raonaments sòlids, no actuacions de teatre, que justifiquin la despesa que per finançar alguns projectes de carretera fa aquest Govern.

Gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Joan Font.

(Continuen els aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats...

(Remor de veus)

...Hi ha moments en què un sent vergonya per compte d'altres...

(Continua la remor de veus)

...i més quan sent per qualcú que ostenta l'honor d'haver estat vicepresident d'Economia del Govern de les Illes Balears. Perquè el Sr. Sampol ha vingut propalant una gran mentida, una gran mentida que tothom s'ha cregut, una mentida que avui ha tornat a repetir, amb la seva habitual vehemència i que no només demostra la seva ignorància en matemàtica financera.

(Remor de veus)

Sr. Sampol, enganyar-nos a tots una temporada passa, enganyar-ne uns quants sempre també, ara enganyar-nos a tots i sempre això, Sr. Sampol, ja no passa.

(Aldarull i remor de veus)

Procuraré ser didàctic i pedagògic perquè l'ocasió ho requereix. El Sr. Sampol afirma: "uns projectes amb un cost d'execució de 59 milions d'euros, el de nou accés a l'aeroport d'Eivissa, i 70 milions d'euros, el d'Eivissa a Sant Antoni, finalment acaben costant 221 milions el primer i 260 milions el segon. D'un total de dos projectes amb un cost d'execució de 130 milions d'euros, el Govern -diu el Sr. Sampol- acabarà pagant 482 milions d'euros". I a partir d'aquí, amb aquesta premissa comença a fer tants per cents, càlculs del que costarà el manteniment anual per quilòmetre. Sr. Sampol, tot aquest raonament és fals i és fals perquè vostè mescla ous amb caragols.

Miri, estic quasi empegueït que a un polític de la seva experiència i currículum li hagi d'explicar coses tan elementals. Posem un exemple en el cas del nou accés a l'aeroport i el mateix ho pot aplicar vostè mateix al desdoblament d'Eivissa i Sant Antoni. El cost d'execució són, diu vostè, 59 milions d'euros, i llavors afirma: "El Govern, a través del peatge a l'ombra, pagarà 221 milions d'euros"; què no veu vostè, Sr. Sampol, que està comparant euros constants a l'any 2005 amb euros corrents, que són la suma de les anualitats que el Govern anirà pressupostant cada any durant 25 anys? Sr. Sampol, mescla euros constant amb euros corrents. Els 59 milions són euros constants de l'any 2005, els 221 milions són euros corrents. No distingeix entre euros constants i euros corrents, els confon, els mescla.

Vostè compara cinc peres amb tres taronges, vostè compara dues unitats distintes que no es poden comparar.

(S'escolta una veu de fons i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Què no sap que amb 1000 euros el 2005 vostè pot comprar molt més que a l'any 2015 amb els mateixos 1000 euros? Què no sap vostè que per calcular quants euros són al dia d'avui

1000 euros de l'any 2015 ha de "deflactar" la inflació i el PIB dels deu anys que van entre 2005 i 2015?

(Remor de veus)

Per comparar les dues quantitats vostè n'ha de passar una a l'any de referència, o bé totes dues a una referència comuna i així sí que pot comparar. És a dir, vostè no pot dir que el cost actual de l'execució són 59 milions d'euros i que el Govern, amb el peatge a l'ombra, en costarà o en pagarà 221 milions. Que no, Sr. Sampol, que els 59 milions d'euros són euros de l'any passat, de l'any 2005, i els 221 milions són euros corrents, que l'any passat, 2005, es corresponien amb 100 milions d'euros constants, per tant el cost de finançament no són, no és la diferència entre 59 i 221, sinó la diferència entre 59, que vostè diu, i 100.

Per tant, vostè no pot seguir enganyant la premsa i aquesta cambra comparant ous amb caragols. La inversió que la concessionària recuperarà del Govern serà un inversió de 100 milions d'euros del dia d'avui, execució, manteniment, expropiacions, Sr. Sampol, que s'inclouen, direcció d'obra i costs de finançament, 100 milions d'euros que s'aniran pagant durant 25 anys per anualitats. I que, finalment, si sumam totes les anualitats de cada any, pujaran a 221 milions d'euros corrents. Però d'aquí deu anys, posem el cas de l'any 2016, com que el cost de vida haurà augmentat tant cada any i per tant el Govern cobrarà més impostos, els 7.816.000 euros corrents que el Govern pressupostarà en el pressupost de la comunitat, com a retorn de la inversió a la concessionària, en realitat al dia d'avui només són 4.337.000 euros. D'aquí 11 anys, Sr. Sampol, a l'any 2017, el 8 milions d'euros corrents que pressupostarà el Govern correspon a una inversió actual, a dia d'avui, a l'any 2005, de 4.361.000 euros.

Sr. Sampol, això s'anomena interès compost, i a mi, per cert, m'ho ensenyaren a primer de BUP.

(Remor de veus i algunes rialles)

En què consisteix el peatge a l'ombra, continuem amb la pedagogia. Posem un exemple: suposem que a l'any 2005 el Sr. Sampol és un picapedrer sense feina i aquest govern, interessat a oferir habitatge als joves, és propietari d'un pis vell a Montuïri, i arriben al següent acord, el Govern li deixa el pis per 25 anys a canvi que el Sr. Sampol reformi el pis, pagui el projecte de reforma, pagui la reforma, el rehabiliti al cap de 17 anys i el mantengui durant 25 anys. El Govern llogarà el pis per habitacions i en fixarà el preu, 250 euros per habitació, i tot el que guanyarà ho donarà al Sr. Sampol, qui és qui ha fet tota la seva inversió, tot el que es cobri de lloguer en 25 anys serà del Sr. Sampol, ara bé el Sr. Sampol haurà de córrer amb tots els riscos; si s'espatlla una habitació no la podrem llogar, i el Sr. Sampol guanyarà menys, clar. Per tant, vostè corre amb tota la inversió i el risc i és ben just que evidentment s'ho cobri. A què el Sr. Sampol exigirà una clàusula en el contracte amb el Govern que consistirà a actualitzar cada any l'IPC del preu de l'habitació? A què el Sr. Sampol posarà una clàusula en el contracte que inclourà, posem un 3%, pel risc que vostè corre, el que s'anomena la remuneració de risc present en el peatge a l'ombra? A què el Sr. Sampol, si ha demanat un préstec al banc per fer aquesta inversió, voldrà repercutir aquest cost damunt

el preu de l'habitació? A què el Sr. Sampol, després d'afegir l'IPC, el percentatge de risc o de benefici i l'interès del banc, partint d'aquests 250 euros inicials anirà cobrant en el segon any 265 euros corrents, en el tercer any 281 euros corrents, en el quart any 298 euros corrents, s'aniran actualitzant els preus?

I si suma els euros corrents que ha cobrat durant aquests 25 anys, li sortirà una quantitat molt superior, tres o quatre vegades, al que li ha costat la seva inversió inicial. Clar, la seva inversió inicial està calculada en euros constants de l'any 2005, l'any de la inversió, i la suma de tot el que ha estat cobrant durant aquests 25 anys serà una quantitat tres o quatre vegades superior perquè seran euros corrents. Amb això, ni més ni pus consisteix el peatge a l'ombra.

Quina és la realitat més enllà de manipulacions? Que segons l'estudi d'Ernst & Young, en el nou accés a l'aeroport d'Eivissa la concessionària fa una inversió inicial a l'any 2005 que desglossaríem de la següent manera: costs d'execució, euros constants a l'any 2005, 49 milions d'euros; expropiacions, euros constants a l'any 2005, 5 milions d'euros; control i direcció d'obres, 775.000 euros constants, referits a l'any 2005; rehabilitació a l'any 2022, 111.000 euros constants, referits a l'any 2005. Si sumam tots aquests euros, que ara sí podem sumar, perquè són la mateixa unitat, estam sumant peres, euros de l'any 2005, tenim que el pressupost de la inversió i el manteniment de la concessionària, nou accés a l'aeroport d'Eivissa, puja a 55.737.000 euros constants del 2005, a dia d'avui, i no els 59 milions d'euros que utilitza vostè, que es torna una altra vegada a equivocar. I si no miri l'estudi econòmic i financer de l'empresa Ernst & Young.

A 25 anys, i calculant una TIR, és a dir, un interès d'un 7%, això suposa, en euros del 2005, uns costs financers de 45 milions d'euros de l'any 2005. En total, 55 més 45, 100 milions d'euros constants del 2005, i no 100, i no els 221 milions d'euros de què vostè parla, que són, repetesc, euros corrents.

Més manipulacions, el Sr. Sampol ens diu que en el conveni que es firmà el 12 de març de l'any 2004, el projecte Eivissa-Sant Antoni puja a 4.710.000 euros i el projecte de nou accés a l'aeroport 4.300.000. *Okay*, d'acord, tot hom sap però que els preus del conveni, Sr. Sampol, són estimatius, orientatius, que fins que no tenim redactats els projectes no sabem exactament el preu de la licitació, i que el que realment interessava a la conselleria era incloure aquests dos projectes dins el conveni amb l'esperança que un dia, en acabar els doblers del conveni, que sabíem perfectament que no ens bastarien per fer totes les obres, podríem exigir al Govern de l'Estat que pagàs les dues obres d'Eivissa restants, com s'havia fet sempre.

Té raó aquí el Sr. Sampol quan diu que dels 9 milions inicials passarem uns projectes valorats en 59 milions, el del nou accés a l'aeroport, i 70 milions el d'Eivissa i Sant Antoni. Per què? Jo li diré perquè, perquè des d'Eivissa les al·legacions, les peticions i les modificacions que arribaven eren contínues, per això la redacció del projecte s'allargà un any i al final es decidí fer falsos túnels i soterrar les carreteres, cosa que va encarrir moltíssim els projectes, però que era la solució des del nostre punt de vista mediambientalment millor. Com que era evident que el poc que quedava del conveni no ens bastaria, vàrem decidir demanar a una empresa del prestigi

d'Ernst & Young que estudiàs les diferents possibilitats de finançament i es trià el mètode de peatge a l'ombra, un sistema, per cert, normalíssim a tota Espanya i que aconsella utilitzar el Govern de l'Estat -i si no llegeixi el PEI, a la seva pàgina 157 i 158.

A més, vostè sap que mitjançant el peatge a l'ombra el Govern ve a pagar un lloguer cada any, és com si pagàssim un lloguer cada any; d'aquí l'exemple que li he fet abans, i per tant no computa com a endeutament en els pressuposts de la comunitat autònoma. L'empresa Ernst & Young va realitzar dos estudis econòmics i financers, un per al nou accés i un altre per a Eivissa i Sant Antoni.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García Querol, per favor, si és tan amable.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Encara que no feia falta, la consellera fa posar a exposició pública durant un mes els dos estudis, no feia falta, repetesc, posar-ho a exposició pública, però ho varem fer, i el PSM no ha presentat cap al·legació. Curiosament, s'hi presenta una al·legació d'una constructora FCC, anunciant que les condicions que proposava l'estudi del nou accés a l'aeroport eren tan desfavorables per a les concessionàries que dubtaven que sortís rendible. En lloc d'una taxa interna de retorn, una TIR de 6,5%, tal com estava inicialment -la TIR és la taxa d'interès necessari per recuperar els doblers de la inversió, de qualque manera l'interès-, ens proposava aquesta empresa una TIR d'un 9%.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Font, per favor.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Vaig acabant, sí. La Conselleria pujà d'un 6,5 a un 7%, una TIR encara molt baixa per a les empreses. De fet, així va ser, si tan bon negoci era per què només s'hi presentaren tres empreses a la licitació del nou accés a l'aeroport? A més, dues de les quals proposaven no executar tot el volum d'obra projectat, de manera que quedaven fora. I només quedà l'empresa de Maties Arrom, a la qual, evidentment era l'única, se li va adjudicar l'obra.

Per cert, una puntualització, totes les xifres de les quals hem parlat, només són estimacions i previsions tenint en compte una sèrie de paràmetres econòmics i de trànsit, nombre de vehicles per any que passaran per les carreteres, una sèrie de paràmetres de partida, perquè el Govern en realitat el que farà serà pagar cada anualitat en funció del trànsit que passi per aquestes carreteres, amb un topall màxim, per tant fins ara hem parlat de topalls màxims.

Més mentides, i vaig acabant, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, hauria d'acabar, si és tan amable.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Anem a veure el que costa el manteniment, comparem el que costa el manteniment de les carreteres transferides als consells insulars amb el manteniment del que costaran els dos desdoblaments a Eivissa. La Llei de transferències als consells, aprovada pel pacte de progrés, preveu que en obra nova s'hi gastaran 60 milions d'euros, no sé si vos en recordau, gastaran 1.500 milions de pessetes al Consell Insular de Mallorca i els 1.250 milions de pessetes als consells d'Eivissa i de Menorca. Bé, és a dir, tenim que, segons la Llei de transferències del consell, 60 milions d'euros d'obra nova, segons la Llei de transferències 16/2001. Què diu la disposició adicional vuitena?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, Sr. Font, li don 30 segons.

(Remor de veus)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies. Que s'aniran gastant 12 milions d'euros cada any, 12 milions, disposició adicional vuitena, Sr. Sampol. Si multiplicam aquests 12 milions per 25 ens surt 300 milions d'euros, és a dir, tenim que per mantenir una obra nova de 60 milions d'euros hem de gastar 300 milions d'euros en manteniment, cinc vegades més. En canvi, a Eivissa, pels 131 milions d'euros d'obra nova a Eivissa, (...) els dos desdoblaments, hi gastarem ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, moltes gràcies, si és tan amable.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

... hi gastarem 369 milions d'euros corrents ...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, moltes gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Dos segonets.

EL SR. PRESIDENT:

Es que són quatre minuts, ja no pot ser més. Moltes gràcies, Sr. Font, molt amable.

Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Avui l'arròs va grumollós pel banc de la dreta. Bé, el Sr. Font sent vergonya per jo, m'ha qualificat d'ignorant i fins i tot de mentider, que ja és un poquet més greu. Miri, a mi tot això m'entra per una orella i me surt per l'altra, venint de qui ve dins la trajectòria que ha fet. Però en tot això hi ha una cosa desagradable i és que no hi ha res més pedant que un professor que vol fer de professor fora de les aules, és el més pedant que hi ha, que vengui aquí a fer una classe magistral sobre finançament.

Miri, vostè té un ordinador, una eina de feina que va posar a la nostra disposició el Parlament de les Illes Balears, i dins els programes hi ha la fulla de càlcul Excel, i hi ha un exemple que calcula el cost de les hipoteques, llavors, vostè s'imagini que aquests 130 milions d'euros responen a una hipoteca que vostè vol fer a 25 anys que, per cert, en el programa encara no els agafa a tants d'anys, però vaja, ho podrà arreglar, i posi 130 milions d'euros durant 25 anys i calculi a l'interès, en aquest moment l'euríbor ha pujat, en el moment que es va fer l'adjudicació estava en el 2,15% i avui deu estar en el 3% i calculi els interessos que pagarà. I a mi, la fulla de càlcul del programa Excel me va donar que es pagaven concretament 42.648.114 euros, parlem d'euros d'avui, naturalment.

Bé, significa això, vostè m'ha parlat, he sentit dir que varen fer un càlcul de pagar els interessos al 7%. Bé, realment això me pareix absurd perquè avui els particulars troben doblers més barats anant als bancs o a les caixes, imagini's el Govern, avui el Govern troba els doblers a l'euríbor més el 0,10% fent un concurs. Per tant, aquí o bé s'han pagat uns interessos desmesurats o bé s'ha sobrevalorat el cost del manteniment. I naturalment, en això li donaré la raó, no costa el mateix mantenir les carreteres ara del que costarà d'aquí a 25 anys.

Què costa mantenir les carreteres de Mallorca en aquests moments? Bé, no miri la Llei de transferències, perquè aquí hi va haver una negociació i es va aprofitar per incrementar el finançament dels consells insulars via una llei de transferència de carreteres, en el que ens hem de fixar és què gasta el Consell Insular de Mallorca, per exemple avui, per finançar les carreteres, i aleshores mirem el pressupost del 2006 i el pressupost del 2006 resulta que el Consell Insular de Mallorca gastarà, en mantenir totes les carreteres de Mallorca, i devem parlar d'un parell de mils de quilòmetres de carreteres, parlem de 3 milions d'euros, 3 milions d'euros per mantenir totes les carreteres de Mallorca l'any 2006. Per tant, Sr. Font, aquí hem de fer tots els números bé.

Diu que, a més a més, ja ho va dir la consellera i no vaig trobar els papers per replicar-li en el moment adequat, diu que, a més a més, hi entren les despeses d'expropiacions. Aleshores, si l'empresa es fa càrrec de les expropiacions, m'expliqui qualcú perquè el Govern ha aprovat i ens ha enviat als grups parlamentaris la documentació que trimestralment ens ha de remetre en aplicació de la Llei de finances de la comunitat autònoma, ha aprovat unes despeses plurianuals, compromeses d'1 d'octubre del 2005 a 31 del 12 del 2005, és a dir, va aprovar uns expedients plurianuals que consisteixen en expropiació desdoblament Eivissa-Sant Antoni 2005, 395.694 euros; 2006, 6 euros; 2007, 155.110 euros. Expropiació, segon

expedient, expropiació desdoblament Eivissa-Sant Antoni, 859.000 euros el 2005; 610.000 euros el 2007. Nou accés aeroport d'Eivissa: 3.203.000 euros el 2005; 2007, 1.534.000 euros. En definitiva, expropiacions amb despeses plurianuals, 7.780.000 euros Eivissa-Sant Antoni, 24.556.000 euros nou accés aeroport d'Eivissa-Sant Antoni. Per tant, les expropiacions de moment, llavors es retornen.

Bé, Ernst & Young podrà dir el que vulgui, com va dir que l'ecotaxa era una doble imposició i el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears va dir que no i el Tribunal Constitucional ha dit que no.

(Remor de veus)

I llavors ens parla que les quantitats que hi havia en el conveni eren quantitats estimatives, és a dir, varen estimar que aquests dos projectes costarien 9 milions d'euros amb la creença que llavors el Govern ho pagaria tot. Però clar, estimar 9 milions d'euros de dos projectes que acaben costant 130 milions d'euros, bé, és una estimació un poquet *sui generis*, hi va haver una petita desviació, petita, del 140%, no, perdona, del 1.400%, una petita desviació.

Mirin, Sr. Font, aquí hi ha un tema molt clar: primer, la improvisació més absoluta a l'hora de planificar uns projectes viaris que han trasbalsat la societat eivissenca, que han provocat el major trasbals i el major impacte territorial i mediambiental de la història d'Eivissa; que ha hipotecat les arques de la comunitat autònoma per als pròxims 25 anys, amb uns projectes sobredimensionats i que, com els ha demostrat el Sr. Ramon, no estaven prevists en el programa electoral del Partit Popular. Aquí, a un moment donat el Govern de les Illes Balears pren la decisió de fer una gran inversió en obra pública per a dos temes: mantenir ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, Sr. President. ... mantenir artificialment el creixement de l'activitat econòmica, créixer mitjançant una injecció de doblers públics; i segon, satisfer els compromisos amb empreses de fora que tenien una expectativa creada amb els projectes del Pla hidrològic. I això significa que els doblers s'han gastat per satisfer interessos de fora de les Illes Balears en contra dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Aquesta és la realitat, professor!

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

23 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa, queda rebutjada la moció RGE núm. 4588/06.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Ordenació Territorial del Projecte de llei RGE núm. 1019/06, de creació del Consorci de Transports de Mallorca.

Seguidament, passam al debat del dictamen del Projecte de llei RGE núm. 1019/06, de creació del Consorci de Transports de Mallorca.

En primer lloc, passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei en qüestió RGE núm. 2721, 22, 24, 25, 26, 28, 30, 31 i 33 del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds; RGE núm. 2651, 52, 53, 54, 55 i 56 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista; RGE núm. 2676, 77, 79, 80, 81, 82, 83 i 84 del Grup Parlamentari Socialista.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Hem de dir inicialment que no varem presentar esmena a la totalitat per considerar que la creació del Consorci de Transports de Mallorca esdevé una total necessitat per engegar la coordinació, eficàcia i actuació del transport públic a Mallorca en tota la seva globalitat. La constitució d'una entitat única de transports, d'un consorci, és una de les primeres mesures que s'haurien de prendre, només amb una gestió integral del transport regular es pot aconseguir equilibrar l'insostenible repartiment modal de les Illes Balears, coordinar l'esport urbà i interurbà que opera actualment a les Illes i reformular una política de tarifes, per a això engegar un consorci és positiu.

Ara bé, com sempre, al llarg d'aquesta legislatura, ara mateix crec que hi ha hagut un debat sobre el tema, tot allò relacionat amb la millora del transport públic arriba excessivament tard, ja s'hauria d'haver fet molt abans, les bases hi eren, i per tant, tot i que és cert aquesta dita de "millor tard que mai", hem de tenir en compte que la política de la Conselleria d'Obres Públiques, que ha fet una xarxa d'autopistes a Mallorca i a Eivissa impressionant en tres anys, que ha hipotecat els pressuposts d'aquesta comunitat per a més de 30 anys i que ha demostrat amb fets i accions que la política clau del Govern del Partit Popular és fomentar el transport privat i construir grans infraestructures, pareix que dins tota aquesta gran "parafernàlia" autopística la creació d'un Consorci de Transports a Mallorca li ha costat molta de pena i suor i s'ha entretingut molt de temps per un tema tan bàsic, tan necessari i al mateix temps tan bo de fer i amb uns costos econòmics que són absolutament incomparables amb les despeses realitzades per construir autopistes.

També hem d'esmentar que no era necessari crear el consorci per llei, era suficient fer-ho per decret del Govern, així el procés hagués anat més ràpid i a hores d'ara ja podríem estar en funcionament i treballant per millorar la xarxa de transport públic, objectiu fonamental per a la mobilitat dels ciutadans i visitants de l'illa de Mallorca. Però si varen prendre la decisió política de fer-ho tard i utilitzar el sistema legislatiu potser hagués estat convenient incloure també la possibilitat de la creació dels consorcis a les altres illes, com Menorca, Eivissa

i Formentera, malgrat tinguin transferides competències sobre transport.

Així i tot, fetes aquestes consideracions generals, hem de dir que varem presentar a la llei 15 esmenes, amb la intenció de fer aportacions per millorar-la i sobretot fer efectiva la seva creació, la creació d'un consorci que fos de transport, que fos eficaç i fos eficient per a la coordinació i millora del transport col·lectiu. D'aquestes 15 esmenes també hem de dir que el Grup Parlamentari del Partit Popular ens en va acceptar 6, cosa que hem d'agrair, tenint en compte que difícilment se'ns accepta qualque esmena, en aquest cas ens en varen acceptar 6 i la resta les mantenim vives en el plenari per fer un darrer intent per millorar aquesta llei i per tant intentar millorar el consorci de transports.

Ho feim en distints aspectes que ara intentaré resumir. En primer lloc, ja a l'exposició de motius de la llei es fa referència que Mallorca presenta dificultats d'integració i coordinació amb els dos modes de transport col·lectiu, autobús en el servei interurbà i en el servei urbà i la xarxa ferroviària. També, a la mateixa exposició de motius s'apunta la manca de coordinació en el transport i en el seu conjunt, així com que la configuració de les infraestructures i l'ordenació actual no afavoreix la correspondència entre els diferents serveis de transports. Per tant, el diagnòstic és molt clar, les necessitats també, però nosaltres entenem que en els articles d'aquesta llei, referits a finalitats, article 5, i a funcions, article 7, del consorci, i al nostre entendre, com dic, són excessivament amples i oberts i no concreten ni fan esment d'aspectes bàsics per dur a terme aquestes actuacions de millora.

Les finalitats del consorci no han de ser únicament de planificació, la qual cosa ja fa el Pla director sectorial de transports, sinó també les finalitats i les funcions han de ser bàsicament de gestió per fer efectiu i eficaç el transport col·lectiu, en aquest cas a Mallorca. Per això, i amb aquest objectiu, les nostres quatre esmenes d'addició a l'article 5, per concretar les finalitats de gestió del consorci i augmentar el seu compromís d'actuació. El consorci, nosaltres entenem, ha de ser l'eina per fomentar la intermodalitat, per millorar i ampliar el transport ferroviari i promoure el servei de xarxa de transport amb freqüències i itineraris que permetin la connexió entre els diversos sistemes de transport. També proposam promocionar els serveis de xarxa de transport a través de campanyes informatives adreçades a la població resident i turística per fomentar el seu ús. No entraré dins el que diu cada una d'aquestes esmenes perquè consider que ja amb aquesta explicació estan prou clares.

A l'article 7, relatiu a les funcions del Consorci, també hem plantejat dues esmenes d'addició en aquesta mateixa línia: intentar donar més concreció a les funcions del Consorci, sobretot pel que fa a poder donar resposta als problemes i al diagnòstic que s'ha assenyalat a l'exposició de motius de la llei. Es tracta d'afegir com a funcions la millora i l'ampliació del transport ferroviari i la xarxa d'autobusos interurbans per a tota Mallorca, i fomentar la intermodalitat, que és un aspecte clau per al bon funcionament dels diversos tipus de transport i fer una ordenació d'aquest transport d'una manera eficaç a tot el territori de l'illa, així com també millorar de manera clara les freqüències horàries i els itineraris, que són al cap i a la fi uns

dels puntals importants i uns dels problemes que existeixen avui en dia en el tema de la xarxa bàsicament d'autobusos i també de la xarxa ferroviària.

El Consorci, com dic, és una eina de gestió per dur a terme el vertader desenvolupament del transport públic, i com a tal nosaltres hem d'entendre, entenem, millor dit, que aquestes funcions han de quedar prou aclarides, perquè si no, si queda excessivament obert, excessivament ample, és molt fàcil omplir-se la boca, i més ara que estam a final de legislatura, després de la gran malifeta feta amb les autopistes, que qualsevol cosa sigui millorar transport públic. Nosaltres creim que si realment es creu en el fet de millorar el transport públic el Consorci, com dic, clarament és una eina de gestió i han d'estar contemplats aquests punts que al cap i a la fi són els que desenvolupa, com dic, l'exposició de motius i, per tant, els problemes que existeixen en el transport a l'illa de Mallorca.

Respecte a un altre punt, i concretament del títol II, referit a l'estructura i l'organització del Consorci, mantenim també vives en aquest plenari tres esmenes: dues esmenes de substitució a l'article 13, referit a la composició del consell d'administració del Consorci, i una esmena d'addició a l'article 14, referit a funcions d'aquest consell d'administració. Pretenem millorar la representativitat i la representació d'aquest consell d'administració, i entenem que s'ha de fer extensiva i oberta a totes les administracions i els sectors implicats en el transport col·lectiu. A la llei actual el consell d'administració està format bàsicament per representants del Govern; nosaltres proposam i consideram que s'ha d'augmentar la representativitat i donar cabuda a representants dels ajuntaments, que són les entitats locals que tenen precisament molt a dir en aquesta qüestió, tot i que efectivament s'incorporin a aquest consorci, però creim que tenen un paper importantíssim, i també un representant del Consell de Mallorca. El Consell Insular de Mallorca té competències en l'àmbit d'ordenació del territori i també en carreteres; creim per tant que seria molt interessant la seva implicació per millorar l'ordenació del transport, la interconnexió, així com també ho poguéssim tenir en compte a l'hora de fer la planificació territorial. També proposam incloure un vocal en representació dels sindicats de treballadors del transport col·lectiu, així com un representant dels usuaris i un de les associacions empresarials.

Millorar la representació en el consell d'administració té efectes positius perquè es millora la gestió, es millora la coordinació i es millora la transparència. Si l'objectiu és millorar la coordinació i l'eficàcia del transport col·lectiu és necessària la participació de tots els que tenen competències, dels usuaris i dels empresaris.

En aquesta mateixa línia plantejam també que el vicepresident o la vicepresidenta d'aquest consell d'administració no sigui nomenat directament per llei, que en aquest cas la llei diu que ha de ser el director general de Transports, sinó que sigui el mateix consell d'administració que triï la persona més idònia i més adequada per a aquest càrrec.

Respecte a l'article 14 -i l'esmena que nosaltres presentam és una esmena d'addició-, que es refereix a funcions del consell d'administració, presentam, com dic, una esmena que pretén

afegir aspectes per a nosaltres fonamentals: en primer lloc, com una funció del consell d'administració, col·laboració amb tots els ajuntaments de Mallorca per afavorir la intermodalitat del transport públic i millorar el servei; col·laboració amb el consell insular per afavorir una xarxa de transport integral ordenada a nivell territorial i afavoridora de l'ús del transport públic; avaluar anualment les actuacions de millora i incentivació del transport públic a fi que una bona avaluació permet també saber quines actuacions s'han de fer per millorar-la; i en quart lloc assegurar una xarxa integral de transport amb la intermodalitat entre els serveis i que sigui un aspecte clau.

Volem, per acabar, dir que per a nosaltres un consorci, com he dit, és una eina clau per a la gestió, per a la gestió i el foment del transport col·lectiu. Creim que perquè un consorci funcioni i actuï ha de ser de forma participativa i transparent, volem que sigui una bona eina de gestió, que coordini el desenvolupament de les polítiques sectorials del transport públic, que potencii i millori els serveis ferroviaris, que millori la xarxa d'autobusos interurbans per donar més servei a un major nombre d'habitants, i entenem que l'única manera perquè això sigui possible és plantejar-se qüestions tan importants i tan cabdals com no només, com dic, grans planificacions genèriques sinó també coses concretes. Creim que la renovació de la flota, l'increment de freqüències o escurçar els viatges, que permetin fer d'aquest mitjà de transport un servei competitiu enfront de l'automòbil privat, és una eina clau que hauria d'agafar com a prioritària aquest consorci de transports. Per això entenem i esperam que aquestes esmenes que, com dic, hem duit a aquest plenari encara tinguin una mica de reflexió per part del Grup Parlamentari del Partit Popular i que puguin veure que l'únic que pretenem és, com sempre hem defensat en aquesta cambra, que la millora del transport públic pugui ser una realitat. Com dic i torn repetir, millor tard que mai, tot i que el desgavell i el desastre ambiental i de mobilitat a l'illa de Mallorca ja està fet.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista intervé l'Hble. Diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, des del PSM volem saludar l'aprovació d'aquesta llei, ja que entenem que és una eina imprescindible per poder aconseguir l'objectiu de la millora del transport públic i per poder resoldre els problemes de mobilitat. Tradicionalment el tema del transport públic en aquestes illes, sobretot a Mallorca, ha estat un caos total, amb moltes queixes per part dels usuaris, i per part de l'administració hi ha hagut una dificultat extraordinària per poder-ho posar en marxa, per poder posar solucions a aquest transport públic, i ara esperam que aquesta eina que avui s'aprovarà definitivament esperem que sigui per millorar i per resoldre aquests problemes que hi ha hagut tradicionalment i

que faciliti la mobilitat de tots els ciutadans i les ciutadanes sense haver d'utilitzar com a cosa imprescindible el transport privat.

Des del PSM vàrem veure aquesta llei i vàrem considerar que era una llei molt tècnica; per tant tampoc no donava peu a presentar molts esmenes. Però, això sí, vàrem voler aportar el nostre el nostre granet d'arena per intentar millorar aquells aspectes que consideràvem que eren millorables i aquelles coses que pensàvem que es podien corregir, sempre amb la intenció de donar una major agilitat i donar unes eines que fossin pràctiques per poder dur a bon port l'aplicació d'aquesta llei, que en definitiva no és més que la creació d'una empresa pública -entre cometes-, perquè és el que és aquesta llei, la composició d'un consell d'administració i atribuir-li una sèrie de competències que actualment té el Govern de les Illes Balears, estenent aquestes competències i unificant la gestió de tot el transport públic mitjançant les competències que té el Consell de Govern i la conselleria, agafant la complicitat de Serveis Ferroviaris de Mallorca i obrint-ho a altres municipis i a altres entitats que s'hi puguin adherir.

Nosaltres mantenim vives sis esmenes; després de passar els filtres de la ponència i de comissió ens han quedat vives sis esmenes, i les enumeraré breument perquè ja han estat bastant debatudes a la comissió i per tant crec que són..., tots els diputats que hi han participat ja les saben.

A l'article 7, a les funcions del Consorci de transport, nosaltres teníem dues esmenes de les quals se'n va acceptar una, però no una altra que creim que és important, que és que nosaltres creim que s'hauria d'afegir a les funcions del Consorci de transport la funció d'inspecció i sanció dels serveis que siguin de la seva competència. Jo crec que aquest servei d'inspecció complementaria aquestes funcions que té, ja que com a funció principal té controlar les empreses operadores en l'àmbit de les seves competències i també establir la planificació, l'ordenació i la gestió dels serveis de transport públic, entre d'altres; també establir programes d'explotació coordinada per les empreses que siguin prestadores... O sigui, té una sèrie de competències que creim que si no hi ha un servei d'inspecció per poder controlar quedaran totalment coixes, i creim que s'hauria de poder gestionar aquest servei d'inspecció, o sigui, transferir el servei d'inspecció que actualment té la conselleria i que el dugués el consorci perquè així completaria millor les seves funcions.

Després a l'article 8 és una esmena que, tot i que pareix redundant, nosaltres creim que és important que hi sigui, perquè l'article 8 parla d'expropiació, autoritzacions i llicències, i l'article diu que per a la planificació i, en el seu cas, construcció d'infraestructures previstes en el Pla director sectorial de transports, la potestat d'expropiació l'exercirà el Govern, però el beneficiari serà el Consorci. Jo crec que s'hi hauria d'afegir una cueta per garantir sobretot la seguretat i la tranquil·litat dels particulars que han de ser expropiats, que hauria de dir que dins el tràmit de la declaració d'utilitat pública s'ha de garantir que es notifiqui als afectats i que hi hagi una exposició pública, tot i que ja en el tràmit de declaració d'interès general això hi és però crec que no estaria de més, sobretot per tranquil·litzar i per garantir que els tràmits

es faran amb tota coherència i amb tota transparència i amb tota seguretat de respectar els drets dels ciutadans.

A l'article 14 és un tema que crec que és important perquè l'article 14 parla de les funcions del consell d'administració, i a l'apartat f) diu que correspon al consell d'administració aprovar la incorporació dels nous membres del Consorci i la fixació de les seves aportacions; també les condicions d'incorporació així com la separació en els casos prevists en aquesta llei. Nosaltres proposam amb la nostra esmena suprimir la frase "la fixació de les seves aportacions", i és amb una motivació molt clara: és un criteri molt subjectiu que haurà d'adoptar el consell d'administració i nosaltres entenem que hauria de ser una qüestió negociada i acordada per ambdues parts. Per tant si un ajuntament, o una associació, o una empresa, es vol adherir a aquest consorci, no hi ha d'haver una aportació imposada pel consell d'administració, sinó que hauria de ser negociada per ambdues parts. Això va molt lligat a l'article..., a l'article 26, que després el comentaré, que sí fa aquesta distinció referida a l'Ajuntament de Palma.

A l'article 18 nosaltres creim que s'hi hauria d'afegir la cueta que, la vicepresidència, l'ha d'exercir un vocal elegit pel consell d'administració en el cas que l'Ajuntament de Palma no en formi part. A un article anterior ja fixa que la vicepresidència del consell d'administració l'ha d'exercir el regidor delegat per l'Ajuntament de Palma, però tots sabem..., això és un article molt pràctic, molt pràctic; tots sabem que els càrrecs públics, com més alts són, tenen moltes obligacions, i quan es carreguen de reunions moltes vegades el que fan és haver de suspendre aquestes reunions perquè en tenen d'altres, i crec que tant l'alt càrrec del Govern, que no hi posam cap emperò perquè sigui el president, com el vicepresident hauria de ser una persona que donàs agilitat a les reunions i que no s'haguessin de suspendre perquè cap dels dos alts càrrecs no hi pot assistir i per tant no es farà la feina. És una qüestió purament de pràctica, i crec que el consell d'administració hauria de poder elegir un vicepresident que pogués exercir les funcions delegades pel president i no entorpir les reunions o que no s'haguessin de suspendre per falta de càrrecs. És una qüestió pràctica totalment.

I ara ja vaig a l'article 20, que aquí també és una qüestió política, és una esmena política, però que crec que també s'hauria de tenir en compte, perquè segons l'article 20 el director gerent ha de ser nomenat i separat mitjançant acord del consell d'administració a proposat del president. Això evidentment és un càrrec polític, és un càrrec de confiança del president que s'ha de (...). Nosaltres creim que això s'hauria de canviar i que el director gerent s'hauria de subjectar als principis de publicitat, mèrit, capacitat i igualtat, sobretot per garantir la transparència i la igualtat d'oportunitats. El director gerent és un càrrec tècnic, és un càrrec amb responsabilitats que creim que se'ls hauria de donar l'oportunitat perquè hi poguessin optar totes aquelles persones que tinguin suficients coneixements i experiència per poder dur-lo a terme amb les millors condicions.

I a l'article 26, que és allò que havia parlat de l'Ajuntament de Palma, nosaltres no negam que és importantíssim que l'Ajuntament de Palma formi part d'aquest consorci, perquè a més del Govern de les Illes Balears és el que té el sistema de

transport públic implantat i més important i amb més pes de tota Mallorca; per tant creim que seria molt interessant que participàs dins aquest consorci. Però el que creim que està en contradicció amb l'article anterior que havia comentat, amb l'article 18, perdó, amb l'article 14, és que l'aportació de l'Ajuntament de Palma serà la que aprovi el seu plenari, o sigui, no és el consell d'administració que li diu quina aportació ha de posar, sinó la que vulgui l'ajuntament per acord del seu plenari. Això crec que està en contradicció quant a la incorporació d'altres administracions. Per això nosaltres creim que hauria de dir, en lloc de dir "la que vulgui l'Ajuntament de Palma", hauria de dir "la que acordin el plenari de l'Ajuntament de Palma i el consell d'administració", crec que seria més coherent amb l'article anterior que hem esmentat.

I a part d'això record als membres que a la comissió vaig anunciar que faria una esmena *in voce* per completar l'article 26 en el punt 3, que la vaig passar per escrit amb suficient temps als diferents grups, la vàrem passar a tots els grups l'endemà de la comissió, i és afegir al punt 3 de l'article 26..., llegiré tot l'article, el punt 3: "Les administracions i les entitats públiques o privades que s'incorporin al consell han de fer en el seu cas una aportació econòmica inicial...", i nosaltres proposam afegir "...acordada entre el Consorci i les entitats incorporades en signar la seva adhesió". És per completar, per coherència i perquè aquest article queda més rodó.

I aquestes són totes les esmenes que hem presentat, que entenem que milloren substancialment el text, i desitjam, crec que compartint el desig amb tots els membres d'aquest govern, que aquest consorci ajudi a resoldre d'una vegada per totes els problemes de transport públic de les Illes Balears, de Mallorca, perdó.

Moltes gràcies.

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el nostre grup tampoc no va presentar esmena a la totalitat d'aqueixa llei perquè coincidim en la necessitat de la creació d'aquest òrgan o d'aquest element de coordinació dels diferents modes de transport, de transport terrestre, sobretot, que és a allò que ens referim en aquest en concret. Però sí vàrem presentar un total crec que varen ser de dotze esmenes, de les quals en comissió varen ser acceptades quatre i se'n mantenen vives avui en aquest plenari vuit, que totes elles pretenen i tenen com a objectiu únicament millorar en la mesura del possible, amb les aportacions del nostre grup, el text definitiu que surti aprovat per aquesta llei.

Com dic hem fet aqueixes esmenes i la veritat és que en el seu moment -i pretenem que serveixin, com he dit, per millorar en el seu moment, vull recordar d'entrada, vostès recordaran que el nostre grup en una interpel·lació sobre el tema

d'intermodalitat ja va fer evident o deixar en evidència el fet que per part d'aquest govern s'estaven abandonant algunes propostes i alguns projectes que, essent molt importants, potser no tenien uns cost econòmic tan rellevant com altres propostes, com infraestructures en xarxa viària, que essent molt més costoses s'hi destinen tots els esforços de la conselleria i fins i tot es busquen totes les fórmules de finançament possibles. Amb altres no es fa així, i també vull recordar que fins al 1999 per exemple el tren a Mallorca estava pràcticament en una situació de desaparegut, i que va ser precisament el govern progressista que va apostar clarament per recuperar el valor que el tren ha de tenir dins el marc d'un transport públic terrestre. Va ser també a meitat de la passada legislatura que es va posar en marxa el bitllet únic per al tren més autobús i es varen donar passes importants per intentar homologar el preu d'aquests bitllets.

Dic tot això perquè s'ha de ressaltar que, donada la importància que es reconeix a un element i a un òrgan com aquest consorci, independentment de com li puguem dir, ja va bé que sigui consorci però es podria dir de qualsevol altra manera, no es veu la necessària coordinació de la importància que es dóna amb la pressa que s'ha tingut per part del Govern de presentar aquest projecte. Hem d'esperar estar al darrer any de legislatura per tenir l'oportunitat en aquest parlament de parlar d'aquest projecte, i hem deixat passar tres anys de govern sense haver fet cap proposta, a pesar, com dic, de la importància que té. Jo crec que això ressalta i deixa en evidència quina és la importància que el transport públic té per a aquest govern, que està clar que ni de lluny és comparable amb la importància que es dóna a determinades infraestructures, viàries, sobretot, quan parlem d'autovies i d'autopistes.

Com dic aquest és un element important, a ressaltar la importància d'aquest òrgan i el retard amb què es presenta, però com ja ha dit algun altre portaveu més val tard que mai i esperem que en un futur sigui un element important.

Però em vull també referir a un altre petit problema que entenem que sorgeix de la presentació d'aquest projecte, i és que no acabam d'entendre com és possible que es dugui a aquest parlament un projecte tan important com aquest sense que estigui plenament confirmada la participació de l'Ajuntament de Palma i, per tant, de l'empresa pública EMT. Que aquesta empresa o que l'Ajuntament de Palma a la passada legislatura fes fracassar els intents de bitllet o de targeta de transport únic d'autobús, més tren, més EMT, entra dins una lògica i es pot esperar, perquè estam parlant d'administracions que en aquell moment tenien diferent color polític, però..., i a més he de recordar que no és precisament el Partit Popular que s'hagi destacat per donar suport a les propostes que surten d'altres grups polítics i d'altres administracions que no governa el seu partit. Però ens preguntam ara què passa, senyores i senyors diputats, ara per què no s'ha tengut l'habilitat o la capacitat de negociar amb l'Ajuntament de Palma aqueixa llei?, per què no s'ha buscat la fórmula de portar a aquest parlament un projecte de llei tancat, que no estigués pendent de certes incorporacions o no en funció de determinats interessos o no? M'estic referint concretament a l'Ajuntament de Palma i per suposat a l'EMT, que vull recordar que és una empresa que transporta anualment 35 milions de passatgers per 3,5, per

exemple, que pot transportar una altra empresa pública com és SFM.

(Remor de veus)

Per tot això crec que aquest és un element també discordant una mica dins tota la importància que té aquest projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

EL SR. BONED I ROIG:

Hem cregut que també era important fer referència al tema del consell d'administració. Des del nostre punt de vista el consell que es proposa en aquest text és excessivament reduït, és un consell d'administració amb pocs vocals, i sobretot deixa fora d'aquest consell d'administració directament, o no es preveu amb l'aprovació inicial d'aquest projecte, la participació dels ajuntaments de la part forana, que si bé..., i també tenim alguna cosa a dir amb la previsió que es fa de la possible incorporació posteriorment de determinades administracions, creim que hauria de figurar ja d'entrada la possibilitat que en el mateix consell d'administració es tenguessin en compte les vocalies que poguessin correspondre a aqueixa part de l'administració pública com és l'administració local i concretament els ajuntaments, com dic, de la part forana.

(Continua la remor de veus)

Quant al tema de les incorporacions he d'assenyalar que està previst i es recull que es podran incorporar, però crec que es fa d'una manera massa oberta i d'una manera que pot considerar-se arbitrària. Seria molt més correcte, seria desitjable que s'establissin fórmules clares i que la mateixa llei establís el sistema reglat d'incorporació i, com dic, ja estigués previst les vocalies que poguessin ocupar en el consell d'administració aqueixes administracions locals. Sense cap dubte no hem d'entendre que un consell d'administració més ample suposa més dificultats de gestió, jo crec que el que suposa és més participació, i com més participació jo crec que els resultats finals sempre han de ser bastants millors. Una altra qüestió que no veim raonable és que a l'hora de preveure les incorporacions es posin en el mateix nivell pràcticament les possibles incorporacions d'ajuntaments com administracions públiques i les institucions privades o les empreses privades. Jo crec que hi ha determinades institucions que mereixen que se les tenguin en compte d'una altra manera i no al mateix nivell, com dic, d'aqueixes empreses privades.

Una altra figura que entenem com a important és el director gerent, i el text que se'ns presenta ens diu que podrà ocupar aquest lloc una persona qualificada tècnicament. Jo crec que el fet que figuri aquesta paraula "tècnicament" limita molt el ventall de possibilitats, iestic segur que hi haurà persones que no tinguin una titulació tècnica específica, potser, en transport públic, però que sí tinguin la capacitat de gestionar correctament un consorci com aquest, i més si tenim en compte que es parla simplement de qualificació tècnica, que estigui qualificada tècnicament, però no es diu tampoc, per un altre

costat, quines condicions tècniques es requeriran per poder optar a aquest lloc de director gerent, per tant entenem que la paraula "tècnicament" potser sobraria i seria millor que no hi figuràs.

Un altre tema important és el tema de la separació de les administracions que puguin formar part d'aquest consorci. Hi ha una certa incongruència, perquè a l'article 38 s'estableixen, al primer punt, les condicions que permetran la separació obligatòria, a més el títol de l'article resa així "separació obligatòria", però llavors hi ha un segon apartat on es marca la possibilitat que el mateix consell d'administració decideixi la separació per alguna circumstància que s'escapi al que es preveu en el primer punt. Per això proposam la separació d'aquest segon punt, perquè no té gaire sentit, si les actuacions no s'han ajustat a aquesta llei o a qualsevol altra llei que sigui aplicable, evidentment hi haurà motius per una separació obligatòria i, si del que parlam és d'una separació voluntària, és a dir que algú vulgui deixar de formar part d'aquest consorci, entenem que tampoc no és aquest el lloc idoni perquè figuri aquesta regulació i, per tant, també seria millor que figuràs a un article nou i diferent.

I, per acabar, vull fer referència a la disposició addicional primera perquè entenem que també aquí hi ha una certa incongruència. Parla que es possibilitarà que els consells..., diu "en el seu àmbit insular respectiu els consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera poden constituir els consorcis de transports dins el marc de competències en matèria de transport regular de viatgers atribuïdes per la Llei 13/1998, d'atribució de competències als consells insulars". Jo crec que el fet que tinguin la possibilitat de constituir aquests mateixos consorcis aplicant aquesta llei 13/98, en funció d'aquesta atribució de competències aquests consells insulars, que figuri a una llei de Consorci de transports de Mallorca, la possibilitat que a Menorca o a Eivissa es constitueixin aquests consorcis és innecessari i és retòric. Per tant, no tendria per què figurar i per això demanam la supressió d'aquesta disposició addicional.

Com dic, són totes aquestes propostes que, entenent la necessitat de la creació d'aquesta figura, repetesc que ens és igual que es digui consorci o d'alguna altra manera, però que sí fa falta per coordinar tots els serveis de transport terrestre, hem volgut mantenir aquestes esmenes perquè entenem que, d'alguna manera, sí ajudaran a millorar el text definitiu que s'aprovi a aquest parlament.

Gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Torns a favor d'aquestes esmenes? Torn en contra?

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Jo no entraré en aquest torn que em toca en aquestes valoracions que s'han fet, no ho faré perquè no tendria temps per rebatre o per acceptar les esmenes que s'han presentat, però dir que aquí s'ha

pogut demostrar la poca sensibilitat i el poc que li importa el transport públic al Govern, crec que és una fal·làcia, crec que són palpables les inversions que fa el Govern durant aquesta legislatura, el Govern del Partit Popular, i si les comparem amb les inversions que va fer el pacte de progrés francament crec que són ridícules i hem de tenir en compte aquest extrem.

I miri, que el Govern presenti aquesta llei de creació del consorci i ho faci als tres anys d'aquesta legislatura, no crec que tampoc sigui una falta d'interès, més bé el contrari, i miri, el pacte de progrés no ho va fer, no va crear cap consorci, ja sé que em poden dir que nosaltres vàrem governar abans i que tampoc no ho férem, però en aquesta legislatura ho hem fet perquè ho dúiem al programa electoral i nosaltres complim el que feim, feim el que deim.

Esquerra Unida i Els Verds ha presentat tot un seguit d'esmenes als articles 5, 7 i 14, esmenes algunes d'elles idèntiques, d'altres molt similars i que van en el mateix sentit. Esmenes de millora i ampliació del transport ferroviari i de la xarxa d'autobusos interurbans i de foment de la intermodalitat, esmenes de millorar les freqüències horàries i els itineraris, creació d'intercanviadors de transport i esmenes també de promoció del transport amb campanyes informatives. És a dir, esmenes que fa a l'article 5, que parla de les finalitats del consorci, a l'article 7, funcions del consorci, i a l'article 14 que parla de les funcions del consell d'administració del consorci. Crec que ens hauríem d'aclarir, perquè aquestes propostes o bé seran finalitats o bé seran funcions, però funcions i finalitat del consorci al mateix temps, crec que no, crec idò que hi ha una incongruència perquè no pot ser que siguin les dues coses alhora.

Miri, l'article 5, quan parla de les finalitats del consorci, diu que el que es pretén es aconseguir un sistema comú i de transport amb la coordinació i la connexió de les xarxes i dels serveis i un sistema tarifari integrat, bàsicament aquesta és la finalitat del consorci. Finalitat que, és evident, si no fos amb el consorci, una administració sola no ho podria aconseguir, no podria aconseguir aquests objectius perquè les competències del transport públic estan repartides entre les distintes administracions. Per tant, per aconseguir aquests objectius que diuen aquestes finalitats no queda més opció que constituir aquest consorci. De qualque manera podríem dir que aquest article 5, amb aquestes finalitats, tracta de l'objecte social del consorci si ho puc dir d'una altra manera perquè se m'entengui.

(Remor de veus)

Les seves propostes, Sra. Rosselló, no constitueixen, idò, la finalitat del consorci, pensi vostè que cada administració amb les seves competències podria dur endavant aquestes propostes que vostè fa a les esmenes, que les podria impulsar sense necessitat d'un consorci, per tant per dur aquesta política endavant no faria falta un consorci. No fa falta que es faci un consorci perquè el Govern millori i amplii el transport ferroviari, a títol d'exemple, o tampoc per la millora de la xarxa d'autobusos interurbans, per la promoció del transport ni tampoc per la millora de la freqüència horària i dels itineraris. No fa falta un consorci ...

Sr. President, jo agrairia que em deixassin xerrar, perquè arriba a molestar sentir la mateixa veu sempre de fons.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Dir que no fa falta, idò, constituir un consorci perquè es puguin dur a terme totes aquestes propostes, que després, una vegada creat el consorci siguin funcions del mateix consorci, sí, Sra. Rosselló, seran funcions del consorci.

L'article 7 ja recull totes aquestes funcions d'una manera global, en el primer punt. A l'apartat a) diu concretament: "Desenvolupar les previsions del Pla director sectorial de transport de les Illes Balears". Miri, Sra. Rosselló, li faig una proposta, aquestes funcions, com he intentat explicar, no són la finalitat del consorci, i, com li he dit també, ja estan recollides dins la mateixa llei, a l'article 7, però si vostè vol que es digui d'una manera expressa, la proposta que jo li faig és que vostè retiri les esmenes als articles 5 i 7, i nosaltres aprovaríem l'esmena que vostè fa a l'article 14 que, d'alguna manera són les mateixes propostes que vostè fa a les esmenes als articles 5 i 7.

L'article 7 del Partit Socialista de Mallorca, li he de dir, Sra. Vadell, que s'ha decidit no crear un cos d'inspectors del consorci, i el que s'ha pensat és utilitzar els inspectors que avui ja té la Direcció General de Transports, i s'ha pensat fer-ho d'aquesta manera, per reduir costos i perquè també pensam que és millor que la funció inspectora estigui a fora, sigui externa al mateix consorci.

Pel que fa a l'article 8, també hi presenta vostè una esmena que proposa afegir al final del paràgraf que els tràmits per a l'expropiació forçosa es facin garantint la corresponent expropiació pública, i vostè mateixa ho ha dit quan ha pujat a aquesta tribuna, això ja es contempla a la mateixa llei d'expropiacions. Per tant, jo pens que no és necessari que hi hagi aquest afegitó que vostè proposa a aquest article.

Pel que fa a l'article 13 hi ha una sèrie d'esmenes presentades pel PSOE i també per Esquerra Unida i Els Verds. Concretament el PSOE parla que hi hagi dos vicepresidents, és a dir que si s'incorpora l'ajuntament de Palma, el director general competent en la matèria de transport sigui el primer vicepresident, i el segon vicepresident sigui el batle de Palma, no l'Ajuntament de Palma. Bé, nosaltres entenem que no, que el batle de Palma ha de ser el primer vicepresident, si s'incorpora, millor dit, que sigui l'Ajuntament de Palma, no el batle de Palma, Sr. BOned, jo deman, crec que és una errada que vostè ha fet, ho vull suposar així, que per llei no hem de dir que ha de ser el batle de l'ajuntament qui ha de ser el vicepresident, crec que el Parlament ha de ser un poc més respectuós, ha de tenir més respecte institucional, defensar la democràcia i que sigui el mateix ajuntament que decideixi qui ha de ser el vicepresident i no imposar per llei que hagi de ser el batle. Proposa també augmentar de 8 vocals al consell d'administració a 21, concretament a l'Ajuntament de Palma proposa que n'hi hagi 3, de 3 passin a 5 vocals, perdó, i el que

és curiós és que proposa 5 vocals del Parlament de les Illes Balears, i després puja a aquesta tribuna i diu que no per això aquest consorci deixarà de ser àgil i eficaç. Cregui'm que amb els representants d'aquest parlament, amb l'oposició, per entendre'ns, en aquest consorci, no serà precisament per donar agilitat i eficàcia al consorci, sinó que crec que el que es pretén és paralitzar i obstaculitzar. Jo li faig una pregunta: a veure si me pot dir si hi ha qualque empresa pública d'aquest govern on hi hagi qualque membre, qualque diputat d'aquest Parlament; que jo sàpiga no n'hi ha cap.

I bé, quants als ajuntaments de la part forana proposa el mateix, sis vocals, però dels ajuntaments; però no diu que siguin membres del consorci, sinó sis i que es triïn en funció de la seva representativitat. Me cregui que la pròpia llei ja preveu l'ampliació d'aquest consorci, però en funció que entrin a ser membres i no sis ajuntaments que no són, no tenen perquè haver de ser, almanco no ho diu l'esmena que vostè presenta, membres d'aquest consorci, i que es triïn d'una manera proporcional i aleatòria.

Les esmenes que presenta a aquest article Esquerra Unida i Els Verds, va un poc en el mateix sentit del Partit del PSOE, nosaltres pensam que el consell insular no té perquè ser vocal d'aquest consell d'administració perquè el consell insular no té, el de Mallorca, no té competències, per tant no crec que faci falta.

I després presenta també que hi hagi un vocal dels sindicats, un altre dels usuaris i un de les associacions empresarials. Bé, dir-li que es crea a l'article 23 d'aquest projecte la Ponència d'Usuaris i Beneficiaris i, precisament, és per això, per donar cabuda a aquestes representacions i perquè hi hagi la participació i consulta d'aquestes entitats. És per aquest motiu que nosaltres li votarem en contra.

I el mateix que el vicepresident sigui nomenat pel consell d'administració, doncs me cregui que no; nosaltres el que volem és que el vicepresident sigui l'Ajuntament de Palma, pensam i estam convençuts que l'Ajuntament de Palma s'adherirà a aquesta consorci, així està parlat, però me cregui que pens que ha de ser l'Ajuntament de Palma el seu vicepresident, pel seu propi pes específic quant a transport públic que té l'ajuntament.

A l'article 14 hi ha una esmena del Partit Socialista de Mallorca, que jo, Sra. Vadell, la voldria lligar amb la que vostè ha presentat a l'article 26, perquè és cert, jo també pens com vostè que hi ha una falta de coherència; vostè el que proposa és fixar que es retiri com a funció del consell d'administració que el consell d'administració fixi les aportacions dels nous membres, vostè proposa que es retiri. Jo pens que no, pens que s'ha de mantenir talment perquè qualcú ha de fixar aquestes aportacions; és cert que hi haurà una negociació perquè puguin entrar, però és que si no figura això a l'article 14 jo me deman qui fixa les aportacions, les ha de fixar qualcú i ha de quedar definit a la llei, que hi hagi un acord per poder entrar és evident. Però miri, jo li acceptaria l'esmena que vostè presenta a l'article 26, que Palma, si decideix entrar, adherir-se a aquest consorci, ho faci amb la quantia que acordi l'ajuntament i el consell d'administració me pareix bé, si vostè, en el mateix cas, retiràs aquesta esmena a l'article 14 perquè així ens quedarien

casats perfectament. S'entén que qualcú els ha de fixar, però que hi ha d'haver un acord.

I miri, aprofitant també, li propòs una transacció a l'article 14, perquè m'he adonat que hi ha una errada a l'apartat d), quan parla que "el consell d'administració aprova l'avantprojecte del pressupost", i aquí ha de dir que "aprova el pressupost", perquè qui aprova i eleva el projecte de pressupost al consell d'administració és la comissió executiva, d'acord amb l'article 19.

A l'article 14 proposa el PSOE la supressió del punt f). Ja ho he dit, jo li deman, Sr. Boned, qui acordaria idò, si llevam aquest apartat, la incorporació dels nous membres, si llevam aquest apartat no es podrà incorporar ningú.

Substituir el vicepresident, és evident que l'article 17, per coherència amb l'esmena anterior, li he de dir que no.

A l'article 18, la del PSM, si Palma no s'adhereix hi ha d'haver un vicepresident, que el vicepresident ha de ser elegit pel consell d'administració, ja he donat els arguments de què no. Palma s'ha de sumar, si Palma no se suma a aquest consorci me cregui que el Govern no té cap necessitat de fer cap consorci, que li bastaria l'empresa pública.

I el director gerent, que proposen vostès que ha de ser un càrrec; miri, el director gerent ha de ser un càrrec de confiança, no amb els principis de publicitat, mèrits, capacitat i igualtat, i que, a més, ha de ser una persona qualificada, Sr. Boned, volem que sigui una persona qualificada, però tècnicament, perquè això és el que pensam.

Miri, jo li deman, Sra. Vadell, a veure si quan vostès varen entrar, quan formaren el pacte de progrés, les conselleries que varen ser de la seva competència, a veure si en varen nomenar cap de director gerent d'aquestes empreses públiques o consorcis, que també en tenien amb aquesta filosofia que vostès proposen, no ho feren, ho varen fer per càrrecs de confiança.

A l'article 23, i acab tot d'una Sr. President, la Ponència d'Usuaris i Beneficiaris es crea, precisament, senyors del PSOE, per a la participació i consulta dels agents institucionals i socials relacionats amb el funcionament del transport consorciat, i dir-los que la composició es determinarà reglamentàriament.

L'article 38, li record, l'article 37 diu els requisits que ha d'acomplir un membre per sortir del consorci, 5 anys d'antiguitat, ho ha de comunicar un any abans i ha d'estar al corrent de pagament. L'article 38, el primer punt és la separació obligatòria i el segon punt del que parla és de qualque manera de la separació voluntària; és a dir que haurà de ser per unanimitat, això implica que si un membre vol sortir i no reuneix, per exemple, el requisit dels cinc anys, però vol sortir del consorci perquè no s'hi trobi a gust pels motius que sigui, ha de tenir la possibilitat de poder sortir del consorci. I el que fa aquest punt segon, obri la porta a aquesta possibilitat, que haurà de ser d'acord amb tots els membres del consorci, fins i tot amb el que demana per sortir.

I acab, Sr. President, dient que la disposició addicional primera el que es pretén és, idò, que els consells insulars d'Eivissa i de Menorca, que són els que tenen les competències, perquè les ho han transferit per la Llei 13/1998, puguin constituir els seus propis consorcis dins el marc d'aquestes competències. Nosaltres pensam que no és gratuït que la llei digui això, sinó tot el contrari, ja que aquestes competències es donen per una llei del Parlament pensam idò que una altra llei està bé que recordi que hi ha aquesta llei que va donar les competències als altres consells insulars i que ells poden constituir els seus consorcis, si és que ho volen.

Sr. President, moltes gràcies, m'he excedit molt del temps, ho reconec, però he volgut contestar totes les esmenes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, la Sra. Rosselló té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Portaveu, en primer lloc i molt breument, dir-li i li torn repetir, perquè ho he dit un parell de vegades, però es veu que ho he de dir encara més, que millor tard que mai; jo ja li he dit, nosaltres un consorci estam absolutament d'acord que es faci, el cert, i també li torn repetir, és que es fa tard; s'ha fet tard el Pla director sectorial de transports; s'ha fet tard el consorci i en canvi s'han fet prest, aviat i corrent totes les autopistes. I d'això no me'n dirà cap mentida perquè és una realitat com unes cases, no m'estic inventant absolutament res perquè la realitat és la que és i crec que més o manco tots som capaços de veure-la. Així, per tant, el que realment interessa al Govern ha estat fer autopistes, el transport públic no li ha interessat, més que fer algunes actuacions, i no me ficaré en el passat perquè jo sí que podria anar molt més enrera, i és precisament que gràcies al pacte de progrés alguna cosa es va fer en transport públic en aquestes illes, i a vostès això no els agrada gens escoltar-ho, però és així, tant de bo encara, els vàrem deixar el pla fet, els vàrem deixar també quasi bé aquesta llei de consorci.

Però anem al que anam que l'important són les esmenes. Miri, en primer lloc, vostè m'ha fet una sèrie, jo només dir molt breument que potser no m'hagi escoltat bé, jo no he dit d'eliminar de l'article 5 i de l'article 7 el que ja hi ha, és a dir, afegir a més del que hi ha. Per tant, quan m'ha dit és que ara no tendria sentit un consorci, posar-lo, jo he dit molt clar que eren esmenes d'addició, senzillament per millorar la concreció respecte de les actuacions a fer tant, com dic, finalitats com funcions, que fes el consorci, sobretot perquè, com he dit, és una unitat de gestió que bàsicament el que ha de dur a terme són actuacions concretes perquè aquest transport públic funcioni. Per això consider que haurien d'estar incorporades a aquests dos articles.

Vostè m'ha proposat que si jo llev aquestes esmenes vostès m'aproven la 14, he entès això, no? Miri, dir-li, que evidentment jo crec que el millor que podríem fer seria que vostès votassin en contra de les esmenes a l'article 5 i de les esmenes a l'article 7 i votassin a favor de l'esmena a l'article

14, si creuen que realment aquest article o aquesta esmena, millor dit, pot millorar una mica aquest article.

Dir-li que és diferent el consell d'administració, que és l'òrgan, diríem, que s'ha constituït, que constitueix la llei per poder dur endavant aquestes actuacions, a unes funcions i finalitats del consorci. Per tant, jo crec que la diferència està clara. Però també li he de dir, Sr. Portaveu, que si el fet de no llevar-les vol dir que no n'aprovin cap, com que a mi el que m'interessa és que en puguin aprovar qualcuna, perquè interpret que les esmenes que hem presentat és per millorar-ho, no tenc cap problema que almanco una sigui aprovada; amb la qual cosa jo me sentiria molt millor, com a grup, poder dir, com li he esmentat, que es votàs en contra d'aquestes dues i votar a favor de la de l'article 14, però si això suposa per a vostès un problema, jo evidentment m'estim més que m'aprovin aquesta esmena, perquè crec que pot redundar a millorar la Llei de consorci. Si de cas vostè després ja m'ho farà arribar.

Per altra banda, també dir que pel que fa a les esmenes que hem presentat a l'article 13, que he interpretat o he entès que no li donarien suport, que era la modificació de la composició del consell d'administració; jo la seguec defensant per una raó molt clara, i li dic d'una manera a més molt sincera i molt clara, i és que si hi ha una participació d'aquelles entitats i administracions que tenen alguna cosa a veure en temes de transport i també dels usuaris, dels sindicats i dels empresaris, consideram que milloraria molt la coordinació i establir una bona xarxa de transport públic. Consideram que és una bona eina que un consell d'administració estigui conformat per totes aquelles administracions, com ajuntaments, el Consell Insular de Mallorca no el vull desmerèixer, perquè tot i que no té inicialment unes competències directes en transport, indirectament o col·laterals en té moltíssimes perquè és la que ha de fer l'ordenació del territori, la que planifica, la que té, a més, la planificació en carreteres, i per tant tot això té a veure amb una bona xarxa de transports. I entenem que l'important és coordinar esforços, fer feina conjunta, participar, no tenir por a poder precisament donar cobertura i obertura a la participació de tots.

Jo crec que en aquest sentit crec que és una equivocació no acceptar que hi hagi una modificació d'aquest consell d'administració. I a tall d'exemple, dir-li que Madrid, una ciutat o una comunitat, millor dit, que està governada pel Partit Popular, com tothom sap, idò accepten un consell d'administració de les característiques que jo he presentat, per la qual cosa no és una cosa tampoc nova ni que surti d'un marc d'actuació d'un consell d'administració d'un consorci. Però bé, veig que per aquí no aconseguirem almanco que ens donin suport a aquesta esmena, igual que la que hem presentat tenint en compte que el vicepresident o vicepresidenta creim que ha de ser nomenat pel consell d'administració i no per aquesta llei.

Per tant, i per acabar, li torn dir, Sr. Portaveu, nosaltres ens estimam més que hagi arribat aquest consorci que no arribàs, el que passa és que creim que, com dic, es podria intentar millorar en aquests aspectes, que nosaltres el que hem volgut fer, i vostè ho sap, al llarg de la ponència i de les comissions, és únicament i exclusivament donar-li unes característiques a aquest consorci reals i contundents pel que fa al transport públic i no només

quedi com a una cosa que s'ha creat, però que després a l'hora de fer feina en fa poca.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Per respondre la intervenció del Sr. Oliver quant a les nostres esmenes. Només dir-li que a l'article 7, quan nosaltres proposam que hi hagi un servei d'inspecció i sanció dels serveis de la seva competència en el consorci, la veritat és que no pensàvem ni deim en lloc que s'hagi de crear un servei nou; el que pensam és que s'hauria de transferir el servei que hi ha. Tengui en compte que el servei d'inspecció que hi ha és a un sector molt determinat, que és el sector del transport públic per carretera, però hi haurà el servei de Palma, si s'incorpora finalment, hi haurà el tren, hi haurà el bus, per tant quasi haurà de ser un servei nou, haurà d'atendre moltes més possibilitats que no ara. Per tant, creim que és més coherent que el servei d'inspecció estigui a les ordres del consorci que no estigui a les ordres de la conselleria que haurà d'entrar dins l'Ajuntament de Palma per incorporar els seus serveis, per tant si fos un servei coordinat, el mateix servei que hi ha transferit al consorci crec que seria més coherent i més àgil i més eficaç sobretot.

Quant a l'article 14, que vostè me demana que el retiri, jo crec que si vostès accepten aquesta esmena *in voce* que li havia passat ja fa uns dies i que es veu que se li ha oblidat comentar-la, crec que així, si accepten aquesta esmena a l'article 26, això quedaria cobert. Per tant, quedaria garantit que no és una imposició del consell d'administració quant a allò que són les aportacions de les entitats consorciades, sinó que seria una quantitat negociada entre les dues parts. Per tant, si vostès accepten les dues esmenes a l'article 26, llavors nosaltres sí que estariem en condicions de retirar la de l'article 14.

I un altre comentari breu a l'article 20 del gerent, és veritat que hi ha càrrecs que són de confiança i que han de ser de confiança. Però també aquí s'ha de tenir en compte una cosa, que el consorci no és un ens només participat pel Govern, se suposa que està obert a altres administracions i per tant, s'haurà de negociar aquest gerent, no ha de ser un càrrec de confiança només del Govern, sinó que ha de ser una persona acceptada per a tothom. Per tant, que més transparència que sigui una persona que se triï per concurs, o que hi hagin de concórrer els tràmits de lliure concurs i transparència. Nosaltres creim que això és lògic, no és per privar d'un càrrec més de confiança a l'equip que estigui en el Govern, sinó que per facilitar les coses al consorci, ja que hi haurà més d'una administració que estigui representada dins el consorci. Crec que per qüestions pràctiques, per qüestions de coherència i per qüestions de participació, creim que el més lògic és que el gerent sigui triat mitjançant un concurs públic o una oposició, o així com vulguin vostès. Però que hi hagi unes oportunitats per molta més gent i no sigui un càrrec triat simplement a dit.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé Sr. Oliver, vostè fa referència, com sempre i perquè no tenen gaire arguments per justificar allò que vostès proposen, sistemàticament se'n van a allò que es va fer o no es va fer els passats 4 anys i aquest és tot l'argument polític del que vostès disposen.

Però miri hi ha un fet que demostra realment quin és l'interès que tenen amb una cosa i l'interès que tenen amb l'altra. El 2004 i amb un Govern pràcticament en funcions a Madrid, vostès s'apressaren en firmar un conveni per executar infraestructures en carreteres. Una vegada que això, per les raons que tots coneixem i que hem discutit 50 vegades, es va resoldre aquest conveni, s'apressaren també en buscar fórmules de finançament per poder executar aquestes macroinfraestructures directament amb el finançament del Govern. Això ha estat molt ràpid i va ser una reacció automàtica i immediata, projecte de llei de consorci 2006. Li agradi o no li agradi han deixat passar 3 anys i és més incongruent quan aquesta mateixa llei que vostès proposen estableix per al propi consorci un seguit de funcions que ara pràcticament podríem dir que són innecessàries perquè estableix que entre les seves funcions haurà d'opinar i proposar sobre el tema d'infraestructures relacionades amb aquest tipus de transport. Però de quines infraestructures haurà d'opinar i proposar si vostès ja els han executat abans d'aprovar aquest consorci? No és molt raonable Sr. Oliver.

Res m'ha dit de la incorporació de l'EMT, via Ajuntament de Palma, en aquest consorci. Jo no sé si realment si fins i tot els inconvenients que hagin trobat per no presentar aquesta proposta al llarg de 3 anys, és que no han tengut la capacitat de posar-se d'acord precisament amb l'Ajuntament de Palma, sobre qüestions relatives a tarifes aplicables i altres qüestions relacionades amb aquest consorci. Tal vegada la seva incapacitat per negociar els ha portat a necessitar 3 anys per poder presentar un projecte important com és aquest.

Quant al consell d'administració, el que sí queda molt clar és que vostès els interessa una composició el més reduïda possible, la participació no els agrada, la composició democràtica d'òrgans de gestió no els agrada. Vostès són com aquell de "*yo me lo guiso, yo me lo como*" i vostès intenten que tot allò que proposen ho puguin gestionar i acabar vostès, sense escoltar absolutament a ningú més. Però és curiós, suposant que finalment s'aconsegueixi l'adhesió de l'Ajuntament de Palma, estam parlant d'un consell d'administració de com a màxim 8 components. Però si es donés el cas de què l'Ajuntament de Palma, per qualsevol motiu, no s'incorporés immediatament estariem parlant d'un consell d'administració de 5 persones únicament. Jo crec que la representativitat que tendria aquest consell d'administració seria palpable, només tenint en compte el número d'integrants que tendria.

Quant al tema de les incorporacions i les separacions, jo crec que vostès el que busquen són fórmules arbitràries per decidir unilateralment qui s'adherirà i qui ha de sortir d'aquest consorci i és el que cerquen. Qualsevol altra proposta que passi per establir la pròpia llei com s'han de fer les adhesions i com s'han de produir les separacions, a vostès no els agrada, vostès el que volen és màniga ampla per poder seguir decidint en aquest tema.

Quant a la disposició addicional, aquí sí que és curiosa l'aplicació que vostè ens ha donat. Diu que reconeix que el que es recull amb una llei, que aquí el que es fa és recordar i que no està demés, a més és bo que una nova llei aprovada en aquest Parlament recordi el que deia una altra. Estam ben arreglats si vostès mateixos reconeixen que tenim un Govern que perquè pugui complir una llei entén necessari que una nova llei recordi el que diu l'anterior. Diu molt poc a favor de vostès. Jo crec que els consells insulars dins el seu àmbit de competències estan perfectament capacitats per decidir quan volen fer el que els permet la llei i com ho volen fer. No és necessari que una nova llei els recordi que mitjançant una anterior tenen la possibilitat de fer això, o allò altre. Jo crec que és una mica absurd Sr. Oliver.

Per acabar i seguint amb el tema de la composició del consell d'administració, el PP jo crec que no deixa de sorprendre-nos i avui en tenim una mostra clara. Estam parlant d'un partit que no fa molt acusava als partits d'esquerreres quan convocaven manifestacions de ser partits que només sabien fer política de carrer i ho diu el partit que ara s'ha convertit en el principal promotor d'aquesta política de carrer que convoca un dia rera l'altre manifestacions a totes les ciutats d'Espanya. I avui resulta que també hem vist un altre exemple, un partit, el Partit Popular, que acusava a altres grups de l'oposició de fer política de pancarta, s'ha sumat a aquest club i ara resulta que és el que fa més política de pancarta, perquè com que són més diputats tenen moltes més pancartes. I el que realment fan és simplement copiar malament i fan el ridícul.

El mateix han d'aplicar en el tema del consell d'administració. Vostè Sr. Oliver diu que, vista la capacitat que té l'oposició en aquest Parlament, seria un desastre que es pogués preveure la participació de diputats de l'oposició en un consell d'administració. Jo només li he de dir una cosa, si la capacitat que demostren és la que té aquest grup, el consell d'administració d'aquest consorci està ben arreglat si l'han de gestionar vostès.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Boned. En torn de contrarèplica.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Jo tampoc vull mirar el passat, vull mirar cap el futur. Aquest Govern ha fet molta via a solucionar el greu problema que teníem en infraestructures, concretament en carreteres i també ha fet molta feina en posar més mitjans, més inversions en el transport ferroviari. Jo me deman des d'aquí on són les ajudes que havíem acordat tots els grups i que

hem demanat reiterades vegades en el Govern central per finançar les inversions del tren a Mallorca? On són? I després me diguin si el Govern central també mostra molt d'interès amb el tren i amb aquesta comunitat autònoma.

Miri Sra. Rosselló, jo no tenc cap interès en votar-li l'esmena que vostè presenta a l'article 14, li he de dir així de clar. Les que presenta a l'article 5 no són finalitats del consorci i a més, estan recollides a l'article 7 en el punt 1 quan parla de desenvolupar les previsions del Pla director sectorial. No tenc cap interès perquè ja hi és dins la llei. Però jo ho faig per anar al consens, així de clar, ja li ho he dit i li ho torn repetir. Si vostè vol consensuar aquest tema, nosaltres també farem l'esforç de votar-li l'article 14, si vostè retira les esmenes a l'article 5 i 7, que farà un esforç, nosaltres també farem l'esforç d'aprovar-li l'esmena que presenta a l'article 14.

La composició del consell d'administració. Miri, hi ha la ponència d'usuaris i beneficiaris, precisament per poder donar participació a totes aquestes entitats, a totes aquestes persones. Entenem que no fa falta que estigui dins el consell d'administració.

Quant al PSM, el servei d'inspecció. Dir-li Sra. Vadell que pensam que els inspectors que té en aquest moment la Direcció General de Transports seran suficients per poder dur aquest control. I el gerent el nomenarà el consorci, Sra. Vadell no el nomena el Govern, estam convençuts, ho diu la pròpia llei. Qui nomena el gerent és el consorci i serà una persona de confiança del consorci i qui el nomenarà serà el consell d'administració. I escolti, que el nomenin com vulguin, ja arribaran a un consens, a un pacte, però serà una persona, perquè així ho volem, del consens del consell d'administració i de la confiança del mateix.

Jo me sap greu, aquí he vist dos posicionaments molt diferents. Per una part el posicionament del Partit Socialista de Mallorca quan ha pujat a la tribuna per primera vegada diu: "enhorabona, benvingut sigui el consell d'administració". I un altre posicionament d'Esquerra Unida i Els Verds i el PSOE que el que han fet ha estat criticar aquest consell d'administració. Miri, ha estat el Partit Popular, és aquest Govern del Sr. Jaume Matas el que aprovarà aquesta Llei del consorci del transport. Vostès no ho feren a la passada legislatura i per què? No ho sé, no tengueren temps, no se posaren d'acord, pel que sigui. Nosaltres abans tampoc ho vàrem fer, però tampoc ho havíem promès, no ho vàrem dur en el programa electoral, aquesta vegada ho vàrem dur i nosaltres sí que l'hem duit endavant.

Miri, l'Ajuntament de Palma entrarà en aquest consorci Sr. Boned perquè un consorci sense l'EMT, sense l'Ajuntament de Palma integrat, francament ja li ho he dit, no fa falta que el Govern dugui aquest projecte de llei per crear un consorci, amb l'empresa pública li basta i és suficient. Però és curiós que quan no compartim el mateix criteri amb el Partit Socialista no creim en la democràcia, o el que volem és una màniga ampla. Jo ja començ a estar cansat dels seus insults, perquè per a mi és un insult que me digui que jo no crec en la democràcia i que allò que volem nosaltres és tenir la màniga ampla per fer embulls, per fer tramples. No ho entenc Sr. Boned, me cregui que ja estic cansat de les seves impertinències. El consell d'administració

s'incrementarà, ho diu la llei, però s'incrementarà amb els 9 membres que s'adhereixin en el consell d'administració. Però no me digui que perquè no volem els ajuntaments no creim en la democràcia.

Nosaltres el que no volem de la seva esmena és que els ajuntaments que encara no són membres del consorci n'hi entrin 6, no sé amb criteri això és el que volem, no volem. Però no m'insulti de què no creim en la democràcia perquè vostè el que vol fer és per llei trepitjar la democràcia d'altres institucions com són l'Ajuntament de Palma i ficar el batle com a vicepresident del consell d'administració. I no deixa que sigui el propi ajuntament, democràticament que pugui elegir el batle. I després ens diu a nosaltres que no som democràtics. I miri el que no podem fer tampoc és imposar per llei que l'Ajuntament de Palma entri dins aquest consorci, perquè primer se crea el consorci i després l'Ajuntament de Palma s'hi adherirà. I me cregui Sr. Boned que dins el consorci..., al cap i a la fi és una societat, una societat entre administracions. Aquesta és la figura que se preveu, no és una empresa pública. I dins aquest consorci qui ha de participar en els vots és precisament la gent que està dins el consorci, a més no són vots proporcionals al capital, sinó que cada persona és un vot i això és el consorci.

Desastre de participació. Miri Sr. Boned, me faci cas, demani disculpes i no veurà més pancartes.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sr. Presidente, quería pedirle 30 segundos por una cuestión de orden, en aplicación del artículo 72 y 13 del Reglamento del Parlamento.

EL SR. PRESIDENT:

¿Por qué me pide la palabra?

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, le pedía la palabra por una cuestión de orden, en aplicación del artículo 72 y 13 del Reglamento de este Parlamento. Solamente 30 segundos.

EL SR. PRESIDENT:

Un momento por favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Quería pedirle Sr. Presidente que mientras no exista una resolución sobre el uso de pancartas en este Parlamento, solamente se permita el uso a un diputado de una sola pancarta, puesto que hay diputados que exhiben 3 pancartas...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...y nos podemos encontrar Sr. Presidente con que un diputado pueda empapelar el pleno con pancartas...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Entonces le rogaría que tomara medidas por el buen orden de este Parlamento Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Tomamos buena nota los miembros de la Mesa.

Aquí hi ha un seguit d'esmenes que m'agradaria que els diferents portaveus diguessin si accepten la proposta que ha fet el portaveu del Grup Popular. Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, si el Partit Popular accepta les dues esmenes a l'article 26 nosaltres retiram l'esmena a l'article 14.

EL SR. PRESIDENT:

Les dues esmenes...

LA SRA. VADELL I FERRER:

Perdó Sr. President, una és *in voce*. I la té el Sr. Lletrat i el Sr. Portaveu del PP.

EL SR. PRESIDENT:

L'esmena *in voce* ha de ser una esmena transaccionada i hi han de venir a bé tots els portaveus.

LA SRA. VADELL I FERRER:

La pos a consideració de tots els portaveus.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

Per part d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Bé, molt breument. Votarem les esmenes tal i com estan presentades.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Perdó Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Jo me referia a les esmenes que hem presentat el grup, evidentment l'esmena *in voce* que ha presentat la portaveu del PSM estam d'acord i li donam suport, tal com vàrem explicar a la comissió, perquè vull recordar que a la comissió ja se va presentar aquesta esmena *in voce* i allà vàrem dir que estàvem d'acord amb aquesta esmena. Me referia...

EL SR. PRESIDENT:

No me referia a l'esmena que ha presentat la portaveu del PSM, me referia a la transacció que li oferia el portaveu del Grup Popular i que vostè no accepta. Això ha quedat clar.

Un momentet i ens posarem d'acord aquí abans d'entrar a les votacions, si són tan amables.

Si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta de les esmenes.

Jo crec que se pot aprovar per assentiment la 2656, transaccionada del PSM i que queda aprovada per assentiment. Estam tots d'acord?

Idò ara passa a la votació de les esmenes 2651, 52, 53, 54, 55, 76, 77, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 2721, 22, 24, 25, 26, 28, 30, 31 i 33.

Senyores i senyors diputats passam... Perdó?

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. La 2653 és la del PSM retirada.

EL SR. PRESIDENT:

La retiram.

Passam a votar totes les esmenes mencionades, excepte la 2653.

Senyores i senyors diputats passam a votar.

23 vots a favor, 29 en contra, 2 abstencions.

Passam ara a la votació dels articles que s'hi mantenen esmenes. Si cap grup no demana votació separada faríem la

votació conjunta dels articles 5, 7, 8, 13, 14, 17, 18, 20, 23, 26 i 38 i la disposició addicional primera.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

30 vots a favor, 20 en contra i 4 abstencions.

Finalment es passa a la votació dels articles que no s'hi mantenen esmenes. I si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta del títol del projecte de la denominació del títol I, dels articles 1, 2, 3, 4 i 6, de la denominació del títol II, de l'article 9, de la denominació del capítol 1, del títol II, dels articles 10, 11 i 12, de la denominació del capítol 2 del títol II, dels articles 15 i 16, de la denominació del capítol 3 del títol II, de l'article 19, de la denominació del capítol 4, del títol II, de l'article 21, de la denominació del capítol 5, del títol II, de l'article 22, de les denominacions del títol III i del capítol 1 del títol III, dels articles 24 i 25, de la denominació del capítol 2, del títol III, dels articles 27, 28, 29, 30, 31, 32 i 33, de la denominació del capítol 3 del títol III i dels articles 34 i 35, de la denominació del capítol 4 del títol III, de l'article 36, de la denominació del títol IV, dels articles 37 i 39, de les disposicions addicionals segona, tercera, quarta i cinquena, de la disposició derogatòria única, de les disposicions finals primera i segona i de l'exposició de motius.

Senyores i senyors diputats passam a la votació.

S'aprova per unanimitat, 53 vots a favor.

Per tant, es faculden els serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. I aquesta presidència en conseqüència proclama aprovada la Llei de creació del Consorci de Transports de Mallorca.

(Aplaudiments)

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 1375/06, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a creació del Consell de les Dones de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia d'avui que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 1375/06 presentada pels grups parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista i Esquerra Unida i Els Verds, relativa a creació del Consell de les Dones de les Illes Balears, el debat del qual es durà a terme segons l'acordat per la Junta de Portaveus el passat dia 31 de maig.

Intervé en primer lloc el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Hem de dir en primer lloc que els grups parlamentaris, tal com ja ha esmentat el President d'aquest Parlament, els grups Socialista, PSM i Esquerra Unida i Els Verds presentant conjuntament

aquesta proposició de llei de creació del Consell de Dones de les Illes Balears. Creim que aquesta proposició de llei és molt important i per tant, en aquest sentit creim que és un dia important a nivell parlamentari per tractar un tema com aquest.

Per què plantejam una proposició de llei de creació del Consell de Dones? Perquè consideram urgent i necessari la seva creació com a òrgan de participació de les organitzacions de dones, per impulsar la igualtat d'oportunitats d'homes i dones en els diferents àmbits de la vida política, cultural, econòmica...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor, si són tan amables.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Són homes que xerren Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Si són tan amables.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Recollim així la proposta realitzada per la plataforma per a la igualtat, en la qual hi participen més de 17 entitats de dones, així com sindicats i partits polítics de totes les Illes Balears. És per tant, un clam social la creació d'aquest Consell de Dones de les Illes Balears i esperam que la resta de grups parlamentaris li donin suport. La seva creació és la millor fórmula per facilitar la participació de les dones i suposa una eina per actuar i intentar resoldre les desigualtats i els problemes de les dones d'aquestes illes, comptant sobretot amb l'element clau, comptant sobretot amb les dones.

Aquesta proposició de llei pretén fer possible que aquest òrgan, com hem dit, de participació i que ens igualaria a més, l'aprovació d'una llei d'aquestes característiques, a la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol, allà on hem de dir que la gran majoria ja tenen constituït aquest òrgan de participació. Concretament de les 17 comunitats autònomes només 5 no han constituït encara el Consell de Dones, com sempre les Illes Balears ens trobam, en temes d'aquest tipus, a la cua i en minoria. També és un compromís incomplet, ja que en el tercer pla d'actuació per a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, de l'any 2002 a l'any 2005 i aprovat per l'Institut Balear de la Dona, ja recollia la constitució d'aquest òrgan de participació. Però aprovar aquesta Llei de creació del Consell de Dones suposa comptar i assegurar la participació real de les associacions de dones per impulsar aquesta igualtat d'oportunitats. En el mateix temps donar un paper i un reconeixement essencial a totes aquelles dones i aquelles entitats que durant molt de temps, quan a més els temes relacionats no només amb les dones, sinó amb la igualtat d'oportunitats, estaven excloses de qualsevol tipus de debat, fos el que fos.

Per tant, creim que aquest reconeixement també suposa una passa endavant molt important. A més, és un instrument per elaborar propostes i demandes davant l'administració i ser un òrgan assessor i interlocutor entre el teixit social i les institucions. Per la qual cosa consideram també que ha de ser independent de les administracions i que no ha de dependre, en aquest cas de qui governa, sinó que hi ha d'haver la capacitat perquè sigui un òrgan de participació democràtica real. Creim que a més, si aquesta proposta de llei va endavant i se crea el Consell de Dones, suposaria una garantia perquè les polítiques de dones que s'aprovin, no només les polítiques de dones, sinó les polítiques d'homes i dones que s'aprovin en aquest Parlament, o l'administració que treballi en aquests àmbits, idènticament el màxim consens social i el màxim diàleg.

L'objectiu per tant, jo crec que està molt clar allò que suposaria la creació del Consell de Dones. I en aquest sentit per tant, nosaltres creim que en aquesta proposició de llei no caldria dir massa més coses i evidentment a nosaltres ens agradaria que sobretot les dones diputades, però també evidentment els homes, se sumessin d'una manera clara a allò que és obrir una porta perquè la participació de les dones fos un tema real i en el mateix temps servís per millorar la situació que patim totes les dones d'aquestes illes.

Dir que per poder dur a terme aquest objectiu, per activar i promoure la participació i l'associacionisme de les dones, potenciant aquest treball en xarxa, és absolutament necessari crear òrgans d'aquesta casta. La democràcia real per a nosaltres no és només anar a votar cada 4 anys, com molts aquí ens recorden reiteradament, que els han votat més a ells que a altres. Nosaltres entenem que la democràcia és facilitar la participació constant i diària de les organitzacions i també de persones, però sobretot organitzacions, per implicar-les en les decisions importants que els afecten. I apropar-se sobretot a la ciutadania, la dicotomia tan gran que s'està creant entre allò que és una institució, allò que és la política institucional, la política real i allò que és la vida quotidiana cada vegada és més important.

Les dones volem precisament que la vida quotidiana estigui present també a les institucions i per tant, en aquest sentit entenem que la creació d'aquest Consell de Dones facilitaria aquesta vertadera democràcia real on, com dic, no és només una qüestió, la de votar, la que dona democràcia a un país, a una societat, sinó que és sobretot la capacitat, com dic, de poder participar continuadament, de poder estar informats i al mateix temps poder fer propostes. Per això nosaltres..., i seria ja no només..., només per aquest argument i motiu per la qual cosa creim que és d'una gran o seria un gran avanç la creació d'aquest consell de dones que, com dic, donaria possibilitat a aquesta activació i participació del teixit social i apropar les institucions i l'administració a la vida quotidiana, de la qual les dones en sabem -hem de dir- tant.

Per això jo també voldria -i així aniré acabant per donar pas a les altres diputades que m'han de precedir- voldria dir també que les Illes Balears, la realitat de les Illes Balears requereix que hi hagi una participació de tots i totes per intentar millorar-la. Està clar que és una realitat complexa sobretot pel que fa a les dones, i no es poden prendre decisions ni actuar sense conèixer, com dic, aquest parer i aquestes propostes. Puc posar

alguns exemples: Balears és la segona comunitat autònoma amb major percentatge de denúncies presentades per violència domèstica; a Balears lideram el llistat de comunitats autònomes en taxa d'avortaments i ens trobam a 6 punts per damunt de la mitjana estatal, sobretot pel que fa a embarassos adolescents; una comunitat autònoma, a més, amb una taxa d'activitat femenina d'ocupació aproximadament d'un 53,2%, però majoritària de feina en precari i poc qualificada, amb salaris inferiors als dels homes que poden arribar fins i tot a un 40% de diferència; una comunitat autònoma on la taxa de natalitat cada dia és més elevada i on la conciliació de la vida laboral i familiar cada vegada també es fa més difícil tenint en compte el tipus de treball o de feina que es du endavant. Per tant per afrontar aquesta situació, per dur endavant polítiques d'igualtat, és imprescindible comptar amb les dones i amb les entitats que les representen. És una forma, com dic, d'obrir portes, d'obrir les institucions i sobretot d'entendre que la complexitat de les coses només es tracta des d'aportacions diverses i sobretot dels més implicats.

Per tant nosaltres defensam d'una manera molt clara aquesta proposició de llei; ja dic que esperam ferventment que per a benefici de totes i de tots hi hagi un consens respecte a l'aprovació perquè aquesta llei pugui anar endavant, perquè creim que seria una passa importantíssima per a les Illes Balears i per a les dones d'aquestes illes.

Tot i així, i molt breument, he de dir que aquesta llei consta de tres capítols, que jo crec que ja es podran anar explicant i que tots vostès coneixen. A més del capítol I, referit a les disposicions generals, que pretén aclarir les finalitats i les funcions del Consell de Dones, així com la composició i el sistema d'incorporació i cessament al consell, també es tracta de les funcions que duria endavant aquest consell de dones, que de forma breu i molt resumida seria proposar, poder proposar, poder ser escoltades, poder participar, poder incentivar la comunicació i el debat, poder canalitzar les propostes, com dic, a les administracions competents i promoure la creació de consells municipals i insulars de dones, entre d'altres. Precisament el que es pretén és, ja dic, primer de tot fomentar la participació; en segon lloc, que aquesta participació sigui real, sigui proposadora, sigui positiva, però també sigui, evidentment, incentivadora de crear un teixit de dones més important a les Illes; això serien els objectius bàsics.

Per altra banda també aquesta llei, en el capítol II, es refereix als òrgans del Consell de Dones, que tendria tres òrgans en els quals no m'entendré, però amb la idea molt clara que, com dic, aquest consell de dones serviria sobretot per a una finalitat fonamental, i és que per millorar la vida de les dones, per millorar la vida dels homes i de les dones, per fer possible que la igualtat real no sigui només bones paraules de les quals tots els polítics i totes les polítiques s'omplen la boca sinó perquè sigui una realitat, s'ha de comptar amb un òrgan de participació. Si creim realment que els òrgans de participació l'únic que fan és millorar la transparència i la democràcia, creim que tots i totes avui hem de donar suport a aquesta proposició de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, no fa molt, amb motiu del debat de l'esmena a la totalitat de la Llei de dona, reconeixem que gràcies a la lluita i a la tasca de moltes avantpassades avui existeixen espais de llibertat que gaudim tant homes com dones. Però també recordàvem aquell dia que encara hi ha molt de camí per recórrer, que ningú no dubta que la situació de desigualtat entre homes i dones avui és encara un fet indiscutible, i que per això és imprescindible continuar aquella tasca, aquella difícil tasca cap a la igualtat, seguir un camí començat fa molts d'anys per moltes avantpassades nostres.

És imprescindible continuar aquesta tasca i és imprescindible fer-ho necessàriament amb la companyia, amb el suport, amb la col·laboració i amb l'empenta de les entitats que fa temps que hi treballen, de les associacions de dones que fa temps que lluiten per aquesta igualtat. Aquest paper essencial que han tengut i tenen entitats i associacions de dones per aconseguir la necessària igualtat entre homes i dones en els diferents àmbits necessita alguna cosa més que un reconeixement i un agraïment per part de les institucions públiques. Avui és més necessari que mai aprofitar-ne els coneixements i l'experiència en aquesta difícil tasca d'eradicar desigualtats d'aquestes dones que s'han organitzat durant molt de temps i que fa temps que hi fan feina.

I pensam que la proposta de creació d'un consell de dones de les Illes Balears és l'element clau per aprofitar aquesta experiència. És cert que avui són moltes les institucions que amb encerts i desencerts han iniciat també actuacions en el camí cap a la igualtat. El mateix projecte de llei de la dona, tot i que no compartim el seu contingut, és un símptoma que tots els partits de l'àmbit parlamentari recullen la necessitat social d'apostar per eradicar les desigualtats entre homes i dones. Però la lluita per la igualtat entre homes i dones no és ni pot ser patrimoni exclusiu de partits polítics i institucions; ha de continuar essent sobretot patrimoni de la societat civil, especialment de les associacions de dones que fa temps que hi treballen. Pensam que això és fonamental.

Per això des dels grups parlamentaris del PSM, Esquerra Unida i Els Verds i Socialista vàrem presentar aquesta proposició de llei: la creació d'un consell de dones de les Illes Balears, un consell de dones que faci de pont entre la societat civil i les institucions, afavorint la participació de les dones, opinant i assessorant les administracions i, sobretot, empenyent amb propostes les diferents administracions: consells, Govern, allà on sigui necessari.

Proposam la creació d'un òrgan plural, on hi estiguin representades totes les associacions de dones, les seccions dels partits polítics i dels sindicats que treballen per la igualtat, un consell amb uns òrgans perfectament definits, amb unes funcions clares que no repetiré, ja les ha exposades l'anterior portaveu, i amb unes relacions estables i permanents tant amb la societat civil com amb les administracions i els organismes oficials. Pensam que és bàsica per al camí cap a la igualtat la

creació d'aquest òrgan, un òrgan que proposi actuacions per fer visible la meitat de la societat, que difongui els valors de la igualtat i que fomenti l'associacionisme i, a la vegada, que sigui interlocutor vàlid davant les administracions en tot allò que fa referència a la problemàtica que pateixen les dones per potenciar el benestar social i la qualitat de vida de les dones, però també de la societat. Pensam que aquesta interlocució seria la garantia que el camí cap a la igualtat tindrà èxit.

Un consell de dones integrat per la diversitat del moviment associatiu que existeix suposarà una passa important en el camí cap a la igualtat, i la proposició de llei que hem presentat conjuntament els tres grups de l'oposició, PSM, Esquerra Unida i Els Verds i Socialista, no és ni més ni menys que això, una passa per continuar treballant per a l'eradicació de les desigualtats des de les institucions, però sobretot amb la valuosa i necessària participació i experiència de les associacions que s'integrin dins el Consell de Dones.

Assegurar amb aquest consell la incorporació de la mirada de gènere a les polítiques que es duguin a terme segur que sempre és garantia d'èxit, però sobretot la finalitat última d'aquesta proposició no de llei és ampliar fins a fer únic l'espai de llibertat per gaudir conjuntament homes i dones.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, voldria començar fent una mica d'història i per tant diria que ara fa gairebé un any, dia 26 d'abril, aquesta diputada que els parla en nom del seu grup va presentar una iniciativa que demanava o instava el Govern de les Illes Balears a constituir un consell de la dona de les Illes Balears per fomentar precisament la participació del teixit associatiu d'aquesta comunitat en les decisions que s'hagueren de prendre en totes les polítiques que tenguessin a veure amb qualche qüestió que atenyés les dones.

Aquesta proposta va ser rebutjada pel Partit Popular i per Unió Mallorquina en aquells moments amb uns arguments que a mi, per si de cas el portaveu del Partit Popular o la portaveu del Partit Popular que hagi de respondre volgués incidir en els mateixos, m'agradaria una vegada més comentar-li, ja que la seva argumentació per no acceptar la constitució d'aquest consell de dones era, i ens ho va repetir moltes vegades, que ja hi havia un consell rector, que l'institut comptava amb un consell rector i per tant amb la participació d'aquestes dones. Jo li voldria fer veure la diferència grossa que hi ha entre un consell rector i un consell de dones. Per tant repetiria -només en faré cinc cèntims, evidentment- que en el consell rector de l'Institut de la Dona hi ha 4 representants de les associacions que, per cert, aquestes representants sí que varen ser elegides democràticament, no sé si tant els altres representants que en formen part; en canvi en el Consell de Dones es planteja que hi hagi un vocal per cada una de les associacions que treballen en

aquests temes en aquesta comunitat. El consell rector -vostè ho sap molt bé- la seva funció, en definitiva, és gairebé poca cosa més que escoltar el que vulgui plantejar l'Institut de la Dona d'aquesta comunitat; en canvi el Consell de Dones tendria la facultat de proposar iniciatives, d'assessorar, de fomentar l'associacionisme i sobretot, sobretot, ser interlocutor en tots els temes que, com dèiem, facin referència a les dones no sols a l'Institut de Serveis Socials, no sols a l'administració del Govern, no sols a les conselleries, sinó també a totes les altres administracions, tant administracions locals, ajuntaments, com consells.

Per tant crec que tots poden veure que l'abast d'aquest consell és molt més que el que es volia donar al consell rector de l'Institut de la Dona. Per cert, també he de dir que les reunions del consell rector de l'institut es fan -si és que es fan- dues vegades a l'any, i en canvi el Consell de la Dona planteja com a mínim 4 reunions i totes les que facin falta per donar resposta a totes les qüestions que puguin sorgir en un moment donat.

Encara que la diputada del Partit Popular, la Sra. Feliu, diu que no, jo m'he permès, i ho he fet, dur aquí les seves paraules textuales que va pronunciar en aquesta intervenció de dia 25 d'abril. La Sra. Feliu ens deia concretament que no hi ha cap consell de dones de cap comunitat que compti amb tanta representació com el consell rector, i afegia "afortunadament"; jo m'he de demanar si per ventura la participació és un avantatge per al Grup Popular, perquè si no sincerament no ho entenc de cap manera.

Però en resum, i per donar per acabada aquesta primera part, jo volia fer avinent, volia explicar aquí que un consell rector és un òrgan directiu on participa l'administració de manera majoritària, i vostè sap molt bé que és així, així està constituït aquest consell rector, i en canvi un consell de dones és un òrgan de participació, on sense cap tipus de restricció participarien totes i cada una..., un vocal, tots i cada un, de les associacions que fan feina, que estan registrades en aquesta comunitat. Per cert, també tendria oportunitat d'intervenir, de donar la seva opinió, d'assessorar en aquesta part de competències que tenia l'Institut de la Dona i que no sé ben bé, no sé quina era ben bé la intenció que tenien quan varen fer la fundació privada que varen fer, la Fundació en contra de la violència de gènere. En aquesta fundació, com vostè sap molt bé, les associacions de dones que tenen representació en el consell rector no hi tenen cap tipus de representació ni possibilitat de plantejar cap tipus de suggeriment a fi de millorar aquestes polítiques que nosaltres evidentment creim que són manifestament millorables.

Però bé, ha passat un any i en aquest temps supòs, o potser que sigui que el Partit Popular hagi canviat d'opinió, però el que sí és cert és que ha sortit una plataforma, ha sortit una associació gran de dones, que ha donat un impuls i ha demanat als partits polítics amb els quals s'ha consensuat un text que és avui el que els partits polítics PSM, Esquerra Unida i Els Verds i el Partit Socialista presentem per a la seva discussió en aquests moments.

Jo no sé si aquesta proposició, que, com he dit, té un gran consens, com vostès poden imaginar, no sé si agrada al Partit

Popular i per tant hi donarà suport o no, però tenc els meus dubtes, ja que precisament hem vist que ahir mateix varen registrar una altra proposta amb la qual sí ara volen constituir el consell però a la seva manera, sense consens i sense participació. Jo no voldria qualificar-lo amb determinades paraules que potser poguessin sonar una mica fortes, però sí que he de dir que el registre d'aquesta proposició creim que és un intent de torpedinar iniciatives populars com és aquesta, i sobretot tenir una excusa per no votar-la. M'agradaria molt que no fos així i demanaria encantada disculpes si no fos aquest el cas. De totes maneres si vostès volen crear aquest consell de dones vostès estan en el Govern, vostès a més han tengut un any per crear-lo i no l'han fet. No duguin iniciatives, creïn-lo, però creïn-lo amb el consens almanco del teixit associatiu d'aquesta comunitat, cosa que no han fet fins ara, perquè en aquesta proposició que han registrat ahir, dia 5, tampoc no hi ha hagut participació d'aquests col·lectius.

Jo els deia que la que nosaltres presentam avui ve avalada per un gran consens, i jo demanaria al Partit Popular, i li ho demanaria sincerament, que votàs la presa en consideració d'aquesta llei. Jo puc entendre que hi hagi qualche article, qualche qüestió que no els agradi, però tinguin en compte que si prenen en consideració aquesta proposició de llei tendrem temps en el període d'esmenes de poder discutir i que vostès puguin plantejar les seves discrepàncies. Demanaria, efectivament, com ja els he dit, que fessin un cop de cap, que retirassin la seva proposició i que es posin al costat dels altres grups polítics i facem una llei consensuada, encara que molt ens temem que una vegada més el Partit Popular quedarà tot sol defensant les seves postures.

Jo no faré molta més incidència, crec que aquí ja s'ha explicitat la necessitat d'aquest consell; jo només diré que crec que és necessari obrir canals de participació a la societat civil. Ja ho he dit en altres moments però crec que no està de més repetir-ho: que les polítiques que emanen de qualsevol govern, perquè siguin compartides, siguin eficaces, creim que realment han de ser compartides pels col·lectius als quals van dirigides, i per tant crec que aquest seria el cas i seria la funció que podria fer aquest consell de la dona que plantejam avui aquí.

He dit que no m'estendria més. Només m'agradaria acabar amb paraules, tal com vaig fer també en una altra intervenció, d'una persona per mi molt valorada, i que és Victòria Camps, que deia, i ho tornaré repetir encara que ja s'hagi dit en aquesta cambra, que per a la bona salut democràtica és necessari enfortir i reconèixer el teixit associatiu de la nostra comunitat; unes associacions civils fortes cohesionen la societat fent-la més justa i democràtica. Crec que això és el que tots hem d'intentar i per això els deman que donin el seu vot favorable a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ens trobam avui davant un debat sobre la creació del Consell de la Dona en el qual pens, ja ho he vist a totes les intervencions que s'han fet, una vegada més crec que quedarà demostrada la manca de voluntat, com a mínim, que tots vostès, senyores i senyors diputats de l'esquerra, tenen a l'hora de voler acostar postures i d'arribar a enteniments amb el Partit Popular, perquè la mà, jo directament a la Sra. Rado, li vaig estendre la mà fa dos dies, vàrem estar parlant, i la veritat és una vegada més se'ns ha donat l'esquena.

I dic això perquè a més tots vostès saben...

(Remor de veus)

...vostès saben, i a més és perfectament demostrable, que des del Partit Popular estam totalment a favor de potenciar la creació i la participació de qualsevol col·lectiu que treballi en defensa dels drets de les dones, com no pot ser d'una altra manera, i a més estam totalment a favor de la creació d'un consell de dones. Tal vegada nosaltres no li donaríem aquest nom, però el contingut del que representa aquest consell de la dona sí que hi estam totalment a favor, i vostès ho saben, perquè a més jo personalment els ho he dit. Sra. Rado, concretament a vostè com a portaveu, diguem, de tots els grups que han presentat aquesta iniciativa, li vaig demanar que ho traslladàs als grups; li vaig demanar que traslladàs la meua proposta fins i tot al *lobby* i que ho meditassin i ho estudiassin. Vostès varen donar carpetada i varen dir que no, iniciatives i propostes del PP cap ni una.

Mirin, no tenim cap dubte, no tinguin cap dubte, que des del Partit Popular entre els nostres principals objectius hi ha sempre els temes socials, sempre, i el tema de la dona molt especialment. De fet basta veure quines han estat les mesures i les actuacions que fins ara, fins al dia d'avui, ha fet aquest govern, el govern del Partit Popular, que ha impulsat seriosament l'Institut Balear de la Dona i s'ha impulsat amb fets molt concrets, donant unes quantitats pressupostàries cada any que s'han anat incrementant, que han fet i han possibilitat que es puguin dur a terme actuacions molt reals des de l'institut i no actuacions de màrqueting, com ens tenien acostumats.

(Continua la remor de veus)

S'ha creat també la Fundació contra la violència de gènere, que a vostès no els agradarà però crec que també és una passa molt important contra tot el que sigui la lluita contra la discriminació i contra la violència.

Però és que a més hem estat nosaltres, senyores i senyors diputats i diputades de l'esquerra, ha estat el Partit Popular el que a través del Govern de les Illes ha potenciat i ha impulsat la Llei de la dona, no ha estat cap partit d'esquerres, ha estat el Partit Popular el que ha impulsat la Llei de la dona, per la qual cosa, senyors, jo a mésestic ben segura que aquesta és una llei que si bé vostès en el debat anterior que vàrem tenir varen demanar..., varen presentar una esmena a la totalitat,estic ben segura que acabaran acollint amb bona cara, amb una bona cara de satisfacció aquesta llei perquè realment és necessària i a més jo crec que és molt important comptar amb la participació de totes les seves propostes i de totes les seves aportacions que

puguin fer per tal de millorar aquesta llei, i estic convençuda que en acabar tot el procés parlamentari que du aquesta llei estic convençuda que tots estarem ben satisfets i estarem ben agraïts que el govern del Partit Popular hagi potenciat i hagi impulsat la Llei de la dona.

I jo els dic..., és a dir, amb el contingut i amb la creació del Consell de la Dona no estam en contra, i jo li ho vaig dir, Sra. Rado, l'altre dia, no hi estam en contra; estam en contra de les formes que s'estan presentant, és a dir, jo li vaig oferir, Sra. Rado, la possibilitat que retirassin aquest projecte de llei perquè li vaig anunciar que nosaltres presentaríem una transacció a l'esmena a l'article 51 que vostès varen fer, de la Llei de la dona, on varen proposar la creació del Consell de la Dona, justament el que debatem avui aquí. Li vaig dir que nosaltres faríem una transacció, que dependria de vostès o no que aquesta transacció prosperàs, i li vaig anunciar que aquesta transacció anava en la línia d'adequar aquest consell de la dona a la llei estatal, a la llei del govern Zapatero; no sé si la coneixen o no la coneixen; jo crec que aquest senyor els és més proper a vostès que no a nosaltres, però és que a nosaltres ens pareix bé el que proposa la Llei de la dona a nivell nacional. Llavors nosaltres els proposam adequar el Consell de la Dona que vostès proposen, adequar-lo i fer una transacció i dir que es creï el consell de participació de la dona perquè així ho recull la llei estatal. És una qüestió de formes, és una qüestió..., perquè si no després poden entrar en el contingut i veurem que no varia massa quant al que vostès proposen.

És a dir, nosaltres també dèiem que aquesta transacció es fes a través de la llei i que després, de forma reglamentària, es desenvolupàs aquest consell de la dona. És a dir que dins la mateixa llei de la dona s'incloués el consell de participació de la dona i que, reglamentàriament, es desenvolupàs quines serien la seva composició, funcions, objectius, etcètera; és a dir, aquí ja podríem debatre entre tots i arribar a acords entre tots de com volem que sigui aquest consell de participació de la dona. Jo crec que més clar aigua, que ningú ens acusi al Partit Popular de què no volem un consell de la dona, perquè no és cert. El que nosaltres no volem és crear una altra llei, fa dos dies vàrem començar a debatre aquí la Llei de la dona, està en tràmit parlamentari la Llei de la dona, jo entenc que és molt més coherent incloure aquest consell de participació dins la pròpia Llei de la dona que no fer una altra llei, i demà vendrà un altre col·lectiu i una altra llei per un altre col·lectiu. No, senyors, hem de ser seriosos i hem d'incloure tot el que abasti temes de la dona dins la mateixa llei de la dona.

I a més, li torn insistir, a la nostra transacció i a la meua proposta que jo li vaig fer a vostè personalment, que li vaig donar a més per escrit, li vaig comentar que fins i tot la composició, les funcions, els objectius d'aquest consell de participació que es desenvoluparia de forma reglamentària a nosaltres ja ens anava bé que s'ajustàs a tot el que s'ha creat a nivell nacional, traslladant les competències, està clar, a la comunitat autònoma.

Pens que aquesta és una clara prova de la nostra voluntat de sí voler crear el consell de participació. Però és que encara hi ha més, vull dir, nosaltres, ahir, dilluns, vàrem, vist el seu rebuig a retirar aquest projecte de llei per tal de seure-nos entre tots i consensuar, això que vostès diuen de tant de consens amb

el grup que governa, no els interessa a vostès consensuar; llavors, davant aquesta situació nosaltres ahir vàrem entrar, per tal que no quedi cap dubte de quina és la voluntat del Partit Popular, per tal que no quedi cap dubte, ... eh, ...

(S'escolta una veu de fons)

Jo demanaria que el Sr. Alomar estigués una miqueta, perquè la veritat és que me despista una mica.

EL SR. PRESIDENT:

Continuï, per favor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Llavors, per tal que no quedi cap dubte, ahir, dilluns, vàrem entrar en el registre del Parlament una proposició no de llei perquè sigui tramitada davant el Ple, sobre la creació d'aquest consell de participació de la dona. Un consell que, torn a insistir, perquè crec que aquí hi ha la clau de tota la discussió, que pensam que ha de recollir la pròpia Llei de la dona i que el seu desenvolupament ha de ser per via reglamentària.

Aquest és el nostre punt de vista, aquest consideram nosaltres que és el camí més àgil, és el millor camí, és el camí més pràctic i és el camí més ràpid també si volem donar solucions aviat a tot el que s'ha plantejat aquí.

Nosaltres, torn a insistir, i és que no me cansaré de fer-ho, sí que volem un consell de participació de la dona, però el volem de ver, un consell que sigui àgil, un consell que sigui operatiu, un consell que per a les seves oportunes modificacions que s'hagin de fer no hagi d'esperar la creació d'una altra llei, perquè, si no, no es pot modificar; vull dir, un reglament i via decret es modifica el que faci falta, que tenguim una agilitat, que sigui realment útil i no que s'hagin de crear noves lleis per tal de fer modificacions a una llei creada.

A més, jo no sé si ho he de dir, però és que vostès ja saben també que en principi una llei, el que s'entén generalment per una llei, és amb un contingut tal vegada més generalista, en aquest cas seria la dona, un contingut més generalista a la Llei de la dona, el contingut generalista de la dona, i un reglament és quan ja es baixa més en el detall, en aquest cas parlam del consell de participació de la dona i demà parlarem d'una altra història; però tot el que són temes referents pròpiament a la dona. O sigui, jo crec que és del tot coherent parlar de reglaments i no parlar de noves lleis.

De ver que aquest és el camí, és el camí més coherent i els deman que ho meditin, els deman que, a més, hi ha determinats col·lectius de dones que els demanen la creació del consell de la dona via llei, que tenc els meus dubtes que ho demanin d'aquesta manera, tal vegada és perquè no coneixen quina és la tramitació administració i quina és la complicadíssima burocràcia que du la creació d'una nova llei. Jo crec que és important, els deman que siguin capaços d'ajuntar tots els nostres esforços per tal d'afavorir la lluita contra les discriminacions que encara avui pateixen moltes dones pel simple fet de ser-ho.

I tal vegada, ja sé que no és el debat, però crec que és important comentar què és el que proposam concretament amb la creació d'aquest consell de participació de la dona; crec que és important que, malgrat sigui d'una forma molt breu, els pugui comentar molt de passada el que proposam. Nosaltres partim que és aconsellable la creació d'organismes que tinguin com a objecte ser interlocutors de les dones per al desenvolupament d'aquestes polítiques, sense cap dubte, és importantíssim. I a més, també consideram que és aconsellable fomentar l'associacionisme entre les dones per a la defensa dels seus drets. Així, pensam que la creació del consell de participació de les dones de les Illes Balears suposa un reconeixement al paper de les organitzacions de dones que es desenvolupen per tal d'aconseguir una societat més justa i que sigui igual per als homes i per a les dones.

Per altra banda, consideram que, com he dit abans, la pròpia Llei de dona ha de recollir la creació d'aquest consell de participació i aquest s'ha de desenvolupar reglamentàriament. I just per això, varem presentar aquesta proposició no de llei que insta el Govern que en el desenvolupament reglamentari de la Llei de la dona creï el consell de participació de la dona com a organisme consultiu i participatiu de les administracions públiques de les Illes Balears, adscrit a l'Institut Balear de la Dona. I concretam també en aquesta proposició no de llei quins seran els seus objectius, funcions i composició, que la veritat, per no allargar-me, no comentaré, però que ho tendran al seu abast.

I jo els vull tornar insistir, i Sra. Rado, no digui mentides, vull dir, vostè no diu tota la veritat, vostè no diu que és aquesta conversa que vostè i jo varem tenir, vostè no diu que la meua postura en contra d'aquesta proposició de llei seva és únicament pel tema de la forma i no una altra, vostè no diu que el Partit Popular li ha presentat una proposta, una transacció allà on nosaltres acceptam la creació d'un consell de participació, vostè no ho diu això; vostè parla que un reglament, amb un consell rector, del consell de l'Institut Balear de la Dona, això és un debat allà on jo vaig reconèixer, i és ver, que el consell rector de l'Institut Balear de la Dona és el que, de tota Espanya, té més representació, però això no vol dir que això exclouï un altre consell de participació de la dona, en cap moment. Vostè no ha llegit en cap moment unes paraules meves dient que estam en contra perquè, no; jo parlava de les beneficències que té el consell rector de l'Institut Balear de la Dona a les Illes Balears, la qual cosa no lleva les beneficències que pot tenir la creació d'un consell de participació de la dona, tal com nosaltres proposam i que, a més, es pot parlar i ho podem debatre, i nosaltres no estam tancats a res. Ara crec que l'important és tenir-ho, aprovar-ho, que vostès retirin aquesta proposició de llei; que entrem en el debat del desenvolupament de la pròpia Llei de la dona i que a partir d'aquests moments la veritat és que totes les participacions seran poques a l'hora de millorar i enriquir la situació de la dona a les nostres illes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Feliu. Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Feliu, anem per parts. En primer lloc, si vostès del Partit Popular estan d'acord amb la creació del consell de dones jo crec que el millor que poden fer és donar suport a aquesta proposició de llei; no, no, és que és així de clar, l'aprovin i li donin suport, és així de senzill. Si no, el que demostren és que, precisament perquè no ho duen vostès no ho aprovaran a favor, o sigui és que això és el que pareix que vostè ve a dir, com que ho presenten uns altres, idè nosaltres no li donarem el suport.

El que passa és que no ve a dir això, perquè després parlaré d'allò altre. Vostès no creuen en el consell de dones, vostès fan una altra manera d'entendre com han de participar, en aquest cas com haurien de participar les dones.

Miri, jo voldria recordar-li que el que duim avui és una presa en consideració de la llei, per la qual cosa, si vostè, per exemple, ha proposat que hi hagi, que es faci un consell de participació, que a més té moltes idees respecte d'això, el que pertocaria seria fer les esmenes corresponents, igual que nosaltres feim les esmenes quan pertoca quan vostès duen una llei al Parlament. Per tant, és el moment idoni per dur endavant tota aquesta tramitació. I si no, no ens digui coses, parèixer que estan d'acord i en realitat no hi estan, en realitat no estan d'acord amb el consell de dones, Sra. Feliu, ho pot dir així de clar, el que passa és que queda molt malament dir-ho -sí, sí, l'he escoltada perfectament, Sra. Feliu-; el que passa és que vostè, o pel que ha comentat, és que si té, com dic, aquesta proposta i realment creia en el consell de dones i creia que la via no era que els grups de l'oposició en aquest cas presentassin aquesta proposició de llei, ni anar en la línia de què s'ha presentat ara, com dic, aquesta proposició de llei i per tant hi ha el període d'esmenes, etcètera, per què no varen presentar vostès, que han tengut moltes ocasions, també presentar una proposta en aquest sentit de creació del consell de dones, via legislativa, per què no ho han fet?

Perquè jo li record, la Sra. Rado ho ha dit, ja hi anava una proposició no de llei que va presentada, surt de fet en el BOIB, que ja deia el 2004, on deia que es creàs en un termini de sis mesos el consell de dones, i vostès varen votar en contra. La plataforma els ha fet arribar, fins i tot al president, al Sr. Matas, la creació del consell de dones; contínuament han dit que no, idè si contínuament han dit que no vol dir que no volen crear el consell de dones. Si el volen crear, s'apuntin a aquest carro que avui els donam jo crec que d'una manera molt clara i amb una intenció de dur-ho endavant. Si no, és que vostès no tenen cap intenció de crear aquest consell de dones.

I per què? Perquè jo he entès, si no he entès malament Sra. Feliu, que vostès parlen d'una espècie de consell de participació que a més no tengui rang legislatiu, a no ser que de qualche forma no estigui regulat per llei. Nosaltres, Sra. Feliu, sí que volem que sigui regulat per llei, perquè volem que aquesta participació tengui clar quins són els seus objectius, les seves funcions i quins són els òrgans que, a més, duran endavant aquesta possibilitat.

I un reglament, com vostè pareix que proposa, diu que proposa, idè aquest reglament defuig totalment d'una regulació

legislativa, perquè després sempre queda en mans del reglament, que no sabem qui el farà ni amb quines condicions es farà. Per tant, és molt diferent el que nosaltres plantejam del que vostè, Sra. Feliu, planteja.

Almanco, ja li dic, si realment creu en el consell de dones, el millor és que, d'una manera consensuada tothom, tirem endavant aquesta llei i donem la possibilitat i després, a través d'esmenes, es pugui millorar, però vostè parla d'una altra cosa.

Després, li voldria dir una altra qüestió, miri, vostès, en el tema de les dones, parlant d'aquest tema i no d'altres, miri, la Llei de la dona que vostè me la posi com a exemple, Sra. Feliu, vostè sí que no va escoltar, o no varen escoltar els del Partit Popular tots els arguments que vàrem donar a l'anterior ple respecte de perquè consideram que hi havia d'haver una esmena a la totalitat a la Llei de la dona; són molts i molts d'arguments que no tornaré a reproduir amb el minut que me queda, però és que, Sra. Feliu, vostès no han escoltat les dones amb aquesta llei: de 118 propostes i aportacions que els varen fer n'han acceptades 11 de menor calat. Jo mateixa, que he participat a l'Institut Balear de la Dona formant part d'un consell rector, la pròpia consellera, que hem de dir que no hi ha cap membre del Govern del Sr. Matas present en un tema com aquest, això vol dir l'interès que hi ha pel tema del consell de dones per part del Govern de les Illes Balears demostra realment una vergonya que no hi hagi ni tan sols assegut aquí cap conseller ni consellera, idò resulta que la consellera Puig m'ha dit que no podia fer preguntes, que això només es podia fer al Parlament; això m'ha dit la Sra. Puig quan jo era una representant del consell rector de l'Institut Balear de la Dona, això és la seva forma d'entendre la suposada participació. Per tant vagin alerta amb el que diuen perquè, primera, la Llei de dones no ha estat una llei en la qual la participació, almanco d'una part important d'entitats de dones, hagin pogut realment ser escoltades.

Per altra banda també li he de dir que les raons perquè l'Institut Balear de la Dona..., vostè, Sra. Feliu, no funciona, aquest institut balear de la dona, a part que fa poques convocatòries, quan les fa normalment no admet cap proposta, sobretot si ve de segons qui.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant, Sr. President. Per tant i en poques paraules he de tornar a dir que si vostès creuen en la creació del Consell de Dones creim que el que han de fer és apuntar-se a aquesta presa en consideració de la llei i per tant que pugui seguir la seva tramitació, fer el que han fet la gran majoria de comunitats autònomes que ho han tramitat així com es du avui aquí, com una creació per llei, per una llei pròpia, del Consell de les Dones, i li he de dir també, Sra. Feliu, que si realment creu en aquesta participació han d'apostar per això, perquè si no jo li diré que allò que vostès volen són en tot cas consells de participació en els quals si no diuen el que vostès volen senzillament no només no els escolten sinó que a sobre els dimonitzen.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Feliu, ens acusa, als de l'esquerra, que no ens sap greu que..., si es pensa que ens insulta, no, eh?, jo estic molt contenta d'estar a l'àmbit de l'esquerra, molt. No, però com que ho repetesc amb un to..., i sàpiga que si era que cercava un insult cerqui'n un altre perquè no. Això en principi.

Bé, ens acusa de manca de voluntat d'arribar a acords, tres grups que tenen manca de voluntat d'arribar a acords sobre la creació del Consell de Dones. Vegem, dia 26 d'abril del 2005 es va debatre una proposició no de llei del Grup Socialista que feia quasi un any que s'havia registrat. Si el Partit Popular hagués volgut crear un consell de dones l'hagués fet mig any abans que arribàs aquí la proposició no de llei i poder dir: "Ara mira què ens demanen, ja el tenim fet", perquè ho ha fet altres vegades, això; si hi ha iniciatives que pensava fer, les fa aviat perquè quan l'oposició les demana poder dir: "Oh!, ja ho tenim fet", o "ja ho tenim començat". Per tant feia un any que estava registrat i no havien mogut ni una peça per crear aquest consell de dones.

Es debat dia 26 d'abril del 2005, i qui és que diu no a la creació d'un consell de dones?, el Partit Popular, Sra. Feliu, el Partit Popular, i vós vàreu ser la que vàreu venir a defensar aquest no a la creació del Consell de Dones. Amb posterioritat la Plataforma per a la Igualtat presenta una proposta de llei; el Partit Popular diu que no; després diu que sí però llavors al final és que no. "Arribarem a un consens" i els crida aviat i corrent. Els grups de l'esquerra, els grups de l'oposició constructiva d'aquest país decideixen fer-se seva la proposta de llei de plataforma i la presenten aquí, i avui la debatem, avui la debatem.

Enmig hi va haver la Llei de la dona del govern del Partit Popular, que no parlava per a res de la creació d'un consell de dones. No, no l'hi va posar, el Partit Popular. Vostè diu que nosaltres en estar aprovada aquesta llei riurem; riurem si ens agrada, així com està ara no ens agrada gens, Sra. Feliu, i a vós segurament tampoc, com a dona; com a Partit Popular segurament sí, però com a dona segurament no. Per tant qui no vol arribar a un acord en el tema del Consell de Dones és el Partit Popular, Sra. Feliu, i vós sou l'encarregada de dir-nos-ho cada vegada. Que ara estau disposats a crear-lo a través de la Llei de la dona, amb una transacció d'una esmena del Grup Socialista?; perfecte, però qui ens assegura que això és cert? Per això aquí damunt hi ha una proposta de llei, que si realment vostès volen donar suport a la tramitació, donin-li suport.

(Remor de veus)

Mentrestant anam tramitant la Llei de la dona. Que hi ha voluntat d'acord per part del Partit Popular de crear el consell a través de la Llei de la dona?, cap problema, es crea allà dins

i retiram això, feina feta, però ha d'entendre que després de..., era el 2004 quan la presentaren, som al 2006, estam acabant el període parlamentari, una setmana i un dia abans d'acabar el període parlamentari no presenti una proposició no de llei de creació d'un consell de dones!, després d'haver dit no tres vegades i un dia abans, 24 hores abans de tornar a dir que no, Sra. Feliu.

Vostès no el volen, i ara necessiten guanyar temps perquè la plataforma i els grups de l'oposició no els maregem durant una temporadeta amb aquest tema, però no el volen. Si el volguessin avui diríem que sí i en arribar a un acord en la tramitació de la llei de la dona, que és anterior a aquesta, tots retirariem la que avui debatem, però vostè no ho vol fer, això, vostè no ho vol fer, i per això ahir se'n va anar al Registre per poder justificar amb qualche paper el seu no a la creació, a la participació, a l'empenta de les dones en la lluita contra la igualtat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

(Petit aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

Pel Grup Parlamentari Socialista... Pregaria al públic respectable que no aplaudís, si és tan amable; el Reglament no ho permet.

Sra. Rado, vostè té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Amb aquesta nova intervenció, ja que s'ha referit en moltes ocasions concretament a aquesta diputada la Sra. Feliu, quasi no em quedarà més remei que contestar, almanco en gran part, a allò que ella ha comentat.

Efectivament, Sra. Feliu, vostè em va proposar a mi concretament que retiràssim...

(Remor de veus)

...que retiràssim aquesta proposició de llei que teníem registrada des de fa ja molt de temps. Vostè i jo vàrem parlar, en cap moment jo no li vaig dir que retirariem aquesta proposició de llei, sinó que vaig dir que ho consultariem perquè, com vostè sap, com ja li han dit, és una proposició de llei impulsada no només pels partits de l'esquerra, efectivament, sinó també per un nombre important d'associacions de dones constituïdes en una plataforma.

Evidentment, Sra. Feliu, vostè a vegades jo crec que pensa que, bé, no sé si que no som molt llests o que som directament beneïts, però vostè ens proposa retirar aquesta proposició de llei, vostès a la llei de la dona faran una esmena, faran una transacció, faran no sé què, per la creació del Consell de la Dona. Bé, i quines garanties en tenim, nosaltres, que això sigui així, Sra. Feliu?, quines garanties tenim que vostès crearan aquest consell?, quan han tengut, almanco des de la proposició

anterior que jo mateixa vaig presentar aquí, han tengut un any i no han fet res de tot això. Com ho farem? En canvi avui nosaltres tenim una proposició de llei, per tant articulada, hi ha tots els seus apartats, que si es pren en consideració totes aquestes qüestions que vostè planteja de poder canviar o no canviar les poden discutir, en podem parlar, podem arribar a acords i treure una llei de Consell de la Dona consensuada, cosa que no ha estat en cap moment la llei de la dona, perquè vostè ve a dir-nos aquí que ha estat el Partit Popular que ha duit, que ha creat i ha plantejat la llei de la dona; efectivament, però, Sra. Feliu, no diu que ha tengut el rebuig de tots i cada un dels partits i de pràcticament totes i cada una de les associacions de la dona des del començament, fins i tot des del títol, "Llei de la dona"; li ho hem dit tots. Canviïn, canviïn això, facin una llei de participació entre homes i dones, fins i tot el Consell Econòmic i Social els ho ha dit. No em digui que no perquè tenim els papers, i vostès, no, vostès volen el consens si feim tots els altres el que vostès diuen; vostès a això li diuen consens, però vostè discutir i, de qualche manera, cedir, això vostès no ho saben fer, no, no ho saben fer.

(Remor de veus)

Per a vostès si feim el que vostès diuen...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

...si feim el que vostès plantegen és consens, sinó ja és una altra cosa. I no, no, això no és consens, Sra. Feliu.

Per una banda m'ha parlat de la llei estatal. Efectivament diu "Llei de participació del Consell de les Dones". Nosaltres amb aquesta qüestió no tendríem cap problema ni un, vull dir que tant ens és dir Consell de la Dona com Consell de Participació de la Dona, cosa que és molt diferent a allò que parlàvem abans de la llei de la dona o llei per a la igualtat de la dona; això sí que és diferent, però si vostès han de dir que sí, si han de votar a favor d'aquest consell, i volen que canviem, per la nostra banda, almanco, per part del Grup Socialista, no hi hauria cap problema ni un, ho acceptariem immediatament.

Jo no volia parlar aquí, perquè crec que no era adequat, no crec que fos adequat que vostè ho fes, de qualche manera parlar d'una proposició que -li ho he dit a l'altra intervenció- varen presentar ahir d'una manera que jo qualificaria d'una mica barroera, per dir-ho bé. No es pot presentar una proposició quan sap vostè que avui havíem de discutir aquest tema; això no em pareix lleial ni adequat, ni adequat als costums parlamentaris ni tan sols, Sra. Feliu, miri què li dic. Jo no en volia parlar, però sí que n'hi faré cinc cèntims, de qualche manera. Ens plantegen aquesta proposició i ja hi tornam a ser: "Les persones designades per les persones titulars de les conselleries competents en matèria de treball, salut, educació, família, economia..."; vostès una altra vegada tornen anar a la composició d'un consell rector. Un consell de dones és una altra cosa, és un consell de participació de les dones, de

federacions, d'associacions que participin en temes de defensa dels drets de les dones, no una qüestió de les administracions, i vostès aquí ens plantegen ja titulars de les diferents conselleries. Això no és un consell de la dona ni un consell de participació de la dona.

(Continua la remor de veus)

S'han d'aclarir, Sra. Feliu. Jo li deia que moltes vegades agafen el llenguatge de l'esquerra però que en realitat no saben què vol dir, i aquest seria un dels casos.

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Per una altra banda ens diuen que sí, que vostès plantejaren aquesta qüestió dins la Llei de la dona, aquesta llei de la dona que tots rebutjam, tots els partits de l'esquerra, almanco, i que després ja es farà un reglament. Sra. Feliu, abans li he dit que jo crec beneïts del tot tampoc no ho som, i només li recordaré el que deia un senyor...

(Més remor de veus)

...que crec que avui també seria del seu grup...

EL SR. PRESIDENT:

Vegem, un poc de silenci, si són tan amables.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Jo li vull recordar el que deia en Romanones: "*Haced las leyes y dejadme a mí los reglamentos*"; vostè vol fer reglaments. A nosaltres això no ens va bé.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Rado.

(Aldarull a la sala)

Sra. Feliu.

LA SRA. FELIU I ÀLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Rosselló, en primer lloc, o jo he d'anar al logopeda o vostè ha d'anar a l'otorrino, perquè que em digui que no estam d'acord amb la creació del Consell de la Dona quan m'he cansat de dir i crec que he estat molt insistent i repetitiva, en què nosaltres sí que estam d'acord amb el Consell de la Dona, en allò que no estam d'acord és en crear una llei per al Consell de la Dona, sinó que entri dins la pròpia Llei de la dona, vostè no me pot fer aquestes acusacions.

I Sra. Rado, vostè me demana quines garanties tendrem de què presentin aquesta transacció i just per això, perquè

nosaltres sabem que vostès són molt desconfiats, sobretot quan parlam del Partit Popular el que fa les propostes, just per això presentam això que vostè considera torpedejam la iniciativa popular. Just per això ahir vàrem presentar aquesta proposició no de llei perquè quedi enregistrat i que aquesta proposició no de llei concretament diu en el seu primer punt: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern a què en el desenvolupament reglamentari de la Llei de la Dona creï el Consell de participació de la Dona com a organisme consultiu...". Vull dir que és just per això, no per res més, no per torpedejar res, just perquè quedi constància i perquè vostès tinguin aquesta garantia de què, a la vegada que farem aquesta transacció i si vostès volen se durà terme, a la vegada presentam aquesta proposició no de llei, que va en la línia de tot allò que he dit fins ara i que garanteix quina és la voluntat del Partit Popular.

Jo el que no entenc és que vostè faci declaracions i digui que és indignant que el Partit Popular presenti aquesta proposició, no, no, és perquè quedi ben clar avui aquí, perquè vostès avui aquí tinguin un compromís, un document registrat en el Parlament, perquè quedi ben clar que és cert aquest compromís, que no són paraules, que és cert. Just per això. Però vostès a això li diuen torpedejar la democràcia, torpedejar la iniciativa popular i no sé què més. No just per això. Jo els demanaria tot el contrari, facin vostès una reconsideració, confiïn en què les iniciatives que entren en el registre del Partit Popular són serioses i retirin la seva proposició de llei i donin suport a aquesta proposició no de llei quan arribi el moment del seu debat i aprovin la transacció que el Partit Popular els farà a la llei...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci.

LA SRA. FELIU I ÀLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Però bé, tot està mal fet, si ho feim perquè ho feim, sinó ho feim perquè no ho feim. Si no vàrem fer un Consell de participació de la Dona i ara que el feim perquè el feim. Jo crec que el que està clar és que vostès han de cercar arguments per tal de rebatre una iniciativa molt clara i una postura molt clara que està mantenint el Partit Popular des del seu principi, l'aposta forta per les polítiques socials i per les polítiques de la dona especialment. Això vostès no ho poden consentir, però és la realitat. I a les proves me remet.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, ens prepararem per la votació.

Passam a votar.

24 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció.

Per tant, queda rebutjada aquesta proposició de llei.

Senyores i senyors diputats s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma